

Dated: 30-9-2006

Dear All,

Waheguru ji ka khalsa
Waheguru ji ki fateh.

In the last week (?) of August 2006, controversy regarding the 'dasam granth' erupted once again as it has been erupting since the book was conceived of in about 1750 and when it was compiled in 1897. It was in consequence of Jashinder Singh's book on the charitropakhyan chapter. We were invited to say something. Instead of joining up with a party, we drafted our own statement on the subject. In medieval vocabulary, it was in the nature of a credal statement. We had it published to make our views known. We were aware that those who remain silent expect to be counted on both sides to the controversy.

It was this that provoked the most intemperate Dalip Singh to start his torrent of abuses for which he appears to have taken a licence. He didn't advance a single argument why the authorship of the trash in the 'dasam granth' should be attributed to the Guru. Charitropakhyan and chaubis avtaar give names of the authors who have composed them. Dalip Singh did not give a single reason why those who claim to be the authors should not be regarded as authors. The only progress in the debate has been that Dalip Singh's abuses for us have become a hurricane. This impotent anger expressed in abuses is the hall-mark of those who do not have reason on their side. The so called dasam granth promotes acceptance of Hindu mythology and religion based on it. Its worshippers do that and yet claim a separate identity for Sikhs. Dalip Singh is unable to see the folly of it all. Those who promote the love of 'dasam granth' have the ultimate aim of undermining the Guruship of Guru Granth Sahib. This is apparent from Dalip Singh's attitude. The purpose of inflicting the correspondence on you is just to show that those who worship the 'dasam granth' inevitably come acquire an aggressive posture hoping to silence genuine seekers of truth with threats and curses. They never acknowledge that reason is a better tool to convert those who disagree. They never also realise that a 'pitcher does not burst on barking of dogs' as the Punjabi saying goes. Persian proverb on the same subject is, "barking of dogs does not lessen the alms of holy men." We fail to understand why Dalip Singh is defying the collective wisdom of many nations to hold on to an unexamined belief which falls to pieces when exposed to reason and light. Attributing motives comes easily in such a situation but we refrain considering it a form of abuse. We place everything before the unbiased reader so that the next debate may become more meaningful.

Gurtej Singh, Harshinder Singh, Kulbir Singh

ਚੌਪਈ

ਐਸੇ ਬੀਰ ਖੇਤ ਤਹ ਪਰਿਯੋ। ਏਕ ਸੁਭਟ ਜੀਵਤ ਨ ਉਬਰਿਯੋ।
ਦਸ ਹਜ਼ਾਰ ਮਾਤੇ ਗਜ ਮਾਰੇ। ਬੀਸ ਹਜ਼ਾਰ ਬਰ ਬਾਜ ਬਿਦਾਰੇ।86।
ਤੀਸ ਐਤ ਪੈਦਲ ਕਹ ਮਾਰਿਯੋ। ਤੇਇਸ ਲਛ ਰਥ ਹਨਿ ਡਾਰਿਯੋ।
ਦ੍ਵਾਦਸ ਲਛ ਰਥੀ ਅਤਿ ਮਾਰਿਸ। ਮਹਾਰਥੀ ਅਨਗਨਤ ਸੰਘਾਰਸਿ।87।

ਅਰਥ

ਚੌਪਈ

ਉਥੇ ਅਜਿਹਾ ਤਕੜਾ ਯੁੱਧ ਹੋਇਆ ਅਤੇ ਇਕ ਵੀ ਸੂਰਮਾ ਜੀਊਂਦਾ ਨ ਬਚਿਆ।
ਦਸ ਹਜ਼ਾਰ ਮਸਤ ਹਾਥੀ ਮਾਰੇ ਗਏ ਅਤੇ ਵੀਹ ਹਜ਼ਾਰ ਸੁੰਦਰ ਘੋੜੇ ਮਾਰ ਦਿੱਤੇ ਗਏ।86।
ਤਿੰਨ ਲਖ (ਤੀਹਦਸ ਹਜ਼ਾਰ) ਪੈਦਲਾਂ ਨੂੰ ਮਾਰ ਦਿੱਤਾ ਅਤੇ ਤੇਈ ਲਖ ਰਥ ਨਸ਼ਟ ਕਰ
ਦਿੱਤੇ। ਬਾਰ੍ਹਾਂ ਲਖ ਅਤਿ (ਵਿਕਟ) ਰਥਾਂ ਵਾਲੇ ਅਤੇ ਅਣਗਿਣਤ ਮਹਾ ਰਥੀ ਮਾਰ ਦਿੱਤੇ।87।(ਚਰਿਤ੍ਰ 52, ਦੋਹਰਾ 86,87)

ਚੌਪਈ

ਏਕ ਜਾਟ ਦਿਲੀ ਮਹਿ ਰਹੈ। ਨੈਨੋ ਨਾਮ ਜਗਤ ਤਿਹ ਕਹੈ।
ਏਕ ਨਾਰਿ ਤਾ ਕੇ ਕਲਹਾਰੀ। ਤਾ ਕੇ ਰਹਤ ਪ੍ਰਾਨ ਤੇ ਪ੍ਰਯਾਰੀ।1।
ਸ੍ਰੀ ਤਿਯ ਰਾਜ ਮਤੀ ਤਿਹ ਨਾਮਾ। ਨੈਨੋ ਨਾਮ ਜਟ ਕੀ ਬਾਮਾ।
ਸਹਰ ਜਹਾਨਾਬਾਦ ਬਸੈ ਵੈ। ਦਰਬਵਾਨ ਦੁਤਿ ਮਾਨ ਰਹੈ ਵੈ।2।
ਸੌਦਾ ਕਾਰਨ ਤਾਹਿ ਪਠਾਯੋ। ਏਕ ਰਪੈਯਾ ਹਾਥ ਦਿਵਾਯੋ।
ਏਕ ਹੁਤੇ ਤਿਹ ਠਾਂ ਕੇ ਜੋਗੀ। ਨਾਰੀ ਕਰਿ ਨਾਰੀ ਤਿਨ ਭੋਗੀ।3।

ਦੋਹਰਾ

ਛੋਰਿ ਗਾਠਿ ਤਾ ਕੇ ਸਿਖਨ ਰੁਪਯਾ ਲਯੋ ਚੁਰਾਇ।
ਛਾਰਿ ਬਾਧਿ ਤਾ ਮੈ ਧਰੀ ਤਾ ਕੀ ਠੌਰ ਬਨਾਇ।4।

ਚੌਪਈ

ਭੋਗ ਕਮਾਇ ਬਹੁਰਿ ਤਿਯ ਆਈ। ਸੌਦਾ ਕਾਰਨ ਪੁਨਿ ਘਰ ਧਾਈ।
ਲੋਗਨ ਤੇ ਅਤਿ ਹੀ ਸਰਮਾਈ। ਛਾਰ ਓਰ ਨਹਿ ਦ੍ਰਿਸਟਿ ਚਲਾਈ।5।

ਦੋਹਰਾ

ਬਿਨੁ ਸੌਦਾ ਆਵਤ ਭਈ ਤੀਰ ਪਿਯਾ ਕੇ ਨਾਰਿ।
ਛੋਰਿ ਗਾਠਿ ਦੇਖੈ ਕਹਾ ਤਾ ਮੈ ਨਿਕਸੀ ਛਾਰ।6।

ਚੌਪਈ

ਕਰ ਰੁਪਯਾ ਮੋਰੇ ਤੁਮ ਦਯੋ। ਸੌਦਾ ਲ੍ਯਾਵਨ ਕਾਜ ਪਠਯੋ।
ਰੁਪਯਾ ਗਿਰਾ ਰਾਹ ਮਹ ਜਾਈ। ਲੋਗ ਬਿਲੋਕਿ ਲਾਜ ਮੁਹਿ ਆਈ।7।

ਦੋਹਰਾ

ਛਾਰ ਸਹਿਤ ਮੈ ਸੋ ਗਹਯੋ ਗੋਦ ਲਾਜ ਤੇ ਡਾਰਿ।
ਤੁਮ ਹਾਥਨ ਸੋ ਖੋਜਿ ਕਰਿ ਯਾ ਤੇ ਲੇਹੁ ਨਿਕਾਰਿ।8।

ਮੂੜ ਨਾਹ ਕਛੁ ਨ ਲਖਾ ਖੋਜਨ ਲਾਗਾ ਛਾਰ।

ਸੋ ਨ ਲਹਾ ਚੁਪ ਚੈ ਰਹਾ ਸਕ੍ਯਾ ਨ ਭੇਦ ਬਿਚਾਰਿ।9।1।

ਇਤਿ ਸ੍ਰੀ ਚਰਿਤ੍ਰ ਪ੍ਰਯਾਨੇ ਤ੍ਰਿਯਾ ਚਰਿਤ੍ਰੇ ਮੰਤ੍ਰੀ ਭੂਪ ਸੰਬਾਦੇ ਪੈਤਾਲੀਸਵੇਂ ਚਰਿਤ੍ਰ ਸਮਾਪਤਮ
ਸਤੁ ਸੁਭਮ ਸਤੁ।45।804।ਅਫਜ਼ੂ।

ਅਰਥ

ਚੌਪਈ

ਇਕ ਜੱਟ ਦਿੱਲੀ ਵਿਚ ਰਹਿੰਦਾ ਸੀ। ਉਸ ਦਾ ਨਾਂ ਲੋਕੀ ਨੈਨੋਂ ਕਹਿੰਦੇ ਸਨ। ਉਸ
ਦੀ ਇਕ ਕੁਲੱਛਣੀ ਇਸਤਰੀ ਸੀ। ਉਸ ਨੂੰ (ਉਹ) ਪ੍ਰਾਣਾਂ ਤੋਂ ਵੀ ਜ਼ਿਆਦਾ ਪਿਆਰੀ
ਸੀ।1।

ਉਸ ਇਸਤਰੀ ਦਾ ਨਾਂ ਰਾਜ ਮਤੀ ਸੀ ਜੋ ਨੈਨੋਂ ਨਾਂ ਦੇ ਜੱਟ ਦੀ ਪਤਨੀ ਸੀ। (ਉਹ)
ਜਹਾਨਾਬਾਦ ਸ਼ਹਿਰ ਵਿਚ ਰਹਿੰਦੀ ਸੀ ਅਤੇ ਧਨਵਾਨ ਅਤੇ ਸੁੰਦਰ ਮੰਨੀ ਜਾਂਦੀ ਸੀ।2।
(ਜੱਟ ਨੇ) ਉਸ ਨੂੰ ਸੌਂਦਾ (ਖ਼ਰੀਦਣ ਲਈ) ਭੇਜਿਆ ਅਤੇ ਇਕ ਰੁਪਇਆ ਹੱਥ ਵਿਚ
ਦਿੱਤਾ। ਉਸ ਥਾਂ ਤੇ ਇਕ ਜੋਗੀ ਰਹਿੰਦਾ ਸੀ। ਉਸ ਨੇ ਨੰਗੀ ਕਰ ਕੇ ਉਸ ਇਸਤਰੀ ਨਾਲ
ਭੋਗ ਕੀਤਾ।3।

ਦੋਹਰਾ

ਉਸ (ਜੋਗੀ) ਦੇ ਚੇਲਿਆਂ ਨੇ ਗੰਢ ਖੋਲ੍ਹ ਕੇ ਰੁਪਇਆ ਚੁਰਾ ਲਿਆ ਅਤੇ ਉਸ ਦੀ
ਥਾਂ ਤੇ ਰਾਖ (ਦੀ ਚੁਟਕੀ) ਬੰਨ੍ਹ ਦਿੱਤੀ।4।

ਚੌਪਈ

ਭੋਗ ਕਰ ਕੇ ਫਿਰ ਉਹ ਇਸਤਰੀ ਪਰਤੀ ਅਤੇ ਸੌਂਦਾ (ਖ਼ਰੀਦਣ ਲਈ) ਫਿਰ ਘਰ ਨੂੰ
ਮੁੜੀ। ਉਹ ਲੋਕਾਂ ਤੋਂ ਬਹੁਤ ਸ਼ਰਮਿੰਦੀ ਹੋਈ, ਪਰ ਰਾਖ ਵਲ ਉਸ ਦੀ ਨਜ਼ਰ ਹੀ ਨ
ਗਈ।5।

ਦੋਹਰਾ

ਉਹ ਬਿਨਾ ਸੌਂਦਾ (ਖ਼ਰੀਦਿਆਂ) ਆਪਣੇ ਪਤੀ ਕੋਲ ਆ ਗਈ। (ਜਦ) ਗੰਢ ਖੋਲ੍ਹ ਕੇ
ਵੇਖੀ ਤਾਂ ਉਸ ਵਿਚੋਂ ਰਾਖ ਨਿਕਲੀ।6।

ਚੌਪਈ

(ਉਹ ਕਹਿਣ ਲਗੀ-) ਮੇਰੇ ਹੱਥ ਵਿਚ ਤੁਸੀਂ ਰੁਪਇਆ ਦਿੱਤਾ ਸੀ ਅਤੇ ਸੌਂਦਾ (ਖ਼ਰੀਦਣ
ਲਈ) ਭੇਜਿਆ ਸੀ। ਰੁਪਇਆ ਰਾਹ ਵਿਚ ਡਿਗ ਗਿਆ ਅਤੇ ਲੋਕਾਂ ਨੂੰ ਵੇਖ ਕੇ ਮੈਂ ਲਜਿਤ
ਹੋ ਗਈ।7।

ਦੋਹਰਾ

ਉਥੋਂ ਸ਼ਰਮ ਦੇ ਮਾਰੇ ਮੈਂ ਸੁਆਹ ਨਾਲ ਗੋਦ ਭਰ ਲਈ। ਤੁਸੀਂ ਹੱਥ ਨਾਲ ਖੋਜ ਕੇ ਇਸ ਵਿਚੋਂ ਰੁਪਇਆ ਕਢ ਲਵੋ।8। (ਉਸ)
ਮੂਰਖ ਪਤੀ ਨੇ ਕੁਝ ਨ ਸਮਝਿਆ ਅਤੇ ਰਾਖ
ਵਿਚੋਂ (ਰੁਪਇਆ) ਲੱਭਣ ਲਗਾ। ਉਹ (ਰੁਪਇਆ) ਨ ਮਿਲਿਆ ਅਤੇ ਚੁਪ ਹੋ ਗਿਆ ਅਤੇ
(ਉਸ ਦੇ) ਭੇਦ ਨੂੰ ਵਿਚਾਰ ਨ ਸਕਿਆ।9।

ਇਥੇ ਸ੍ਰੀ ਚਰਿਤ੍ਰੋਪਾਖਿਆਨ ਦੇ ਤ੍ਰੀਆ ਚਰਿਤ੍ਰ ਦੇ ਮੰਤ੍ਰੀ ਭੂਪ ਸੰਵਾਦ ਦੇ 45ਵੇਂ ਚਰਿਤ੍ਰ ਦੀ ਸਮਾਪਤੀ,
ਸਭ ਸੁਭ ਹੈ।45।804।ਚਲਦਾ।

We suggest that you consult some standard dictionary of the English language for meanings of crucial words. 'Pornographic', according to the 'The Concise English Dictionary of Current Usage', Oxford University Press, Bombay, 1990, pg 927 is : *the explicit description or exhibition of sexual activity in literature*. There are hundreds of pages at which material answering this description is available in the so called Dasam Granth.

We are going to reproduce here some quotes from the 'Dasam Granth' in its original language along with their translation in Punjabi from the work of Dr. R.S. Jaggi, published and promoted by a very enthusiastic supporter and promoter of the 'Dasam Granth', Virsa Singh of Gobind Sadan. Please let us know whether these match with the meanings of pornography in your dictionary.

Please keep the Guru out of the story of Anup Kaur which is a fictitious tale calculated to malign women.

You need to look up the other material which you have conveniently ignored. You will find a lot on these lines. There are ample number of tales which relate to sexual exploits of women, their guiles in befooling men and their licentious arts with their paramours with graphic style and sometimes to ridiculous length, as in the case of a mare and a young man.

ਦੋਹਰਾ

ਸਰ ਅਕਬਰਾਬਾਦ ਮੈ ਤ੍ਰਿਯਾ ਕ੍ਰਿਯਾ ਕੀ ਹੀਨ।
ਮੰਤ੍ਰ ਜੰਤ੍ਰ ਅਰੁ ਤੰਤ੍ਰ ਸਭ ਤਿਨ ਮੈ ਅਧਿਕ ਪ੍ਰਬੀਨ।1।
ਸ੍ਰੀ ਅਨੁਰਾਗ ਮਤੀ ਕੁਅਰਿ ਲੋਗ ਬਖਾਨਹਿ ਤਾਹਿ।
ਸੁਰੀ ਆਸੁਰੀ ਕਿੰਨ੍ਹੀ ਰੀਝਿ ਰਹਤ ਲਖਿ ਵਾਹਿ।2।

ਅੜਿਲ

ਬਹੁ ਪੁਰਖਨ ਸੋ ਬਾਲ ਸਦਾ ਰਤਿ ਮਾਨਈ।
ਕਾਹੂ ਕੀ ਨਹਿ ਲਾਜ ਹਿਦੈ ਮੈ ਆਨਈ।
ਸੈਯਦ ਸੇਖ ਪਠਾਨ ਮੁਗਲ ਬਹੁ ਆਵਈ।
ਹੋ ਤਾ ਸੋ ਭੋਗ ਕਮਾਇ ਬਹੁਰਿ ਘਰ ਜਾਵਈ।3।

ਦੋਹਰਾ

ਐਸੇ ਹੀ ਤਾ ਸੋ ਸਭੈ ਨਿਤਿਪ੍ਰਤਿ ਭੋਗ ਕਮਾਹਿ।
ਬਰਿਯਾ ਅਪਨੀ ਆਪਨੀ ਇਕ ਆਵੈ ਇਕ ਜਾਹਿ।4।
ਪ੍ਰਥਮ ਪਹਰ ਸੈਯਦ ਰਮੈ ਸੇਖ ਦੂਸਰੇ ਆਨਿ।
ਤ੍ਰਿਤਿਯ ਪਹਰ ਮੁਗਲਾਵਈ ਚੌਥੇ ਪਹਰ ਪਠਾਨ। 5।

ਚੌਪਈ

ਭੂਲ ਪਠਾਨ ਪ੍ਰਥਮ ਹੀ ਆਯੋ। ਪੁਨਿ ਸੈਯਦ ਮੁਖਿ ਆਨਿ ਦਿਖਾਯੋ।
ਲੈ ਸੁ ਪਠਾਨ ਖਾਟ ਤਰ ਦੀਨੋ। ਸੈਯਦਹਿ ਲਾਇ ਗਰੇ ਸੋ ਲੀਨੋ।6।
ਸੇਖ ਸੈਯਦ ਕੇ ਪਾਛੇ ਆਯੋ। ਘਾਸ ਬਿਖੈ ਸੈਯਦਹਿ ਛਪਾਯੋ।1।
ਤਬ ਲੋ ਮੁਗਲ ਆਇ ਹੀ ਗਯੋ। ਸੇਖਹਿ ਡਾਰਿ ਗੋਨਿ ਮਹਿ ਦੀਯੋ।2। 7।

ਦੋਹਰਾ

ਤਿਹ ਪਾਛੇ ਕੁਟਵਾਰ ਕੇ ਗਏ ਪਯਾਦੇ ਆਇ।

ਤੁਰਤੁ ਕੁਠਰਿਯਾ ਨਾਜ ਕੀ ਮੁਗਲਹਿ ਦਯੋ ਦੁਰਾਇ।8।
 ਘੇਰਿ ਪਯਾਦਨ ਜਬ ਲਈ ਰਹਿਯੋ ਨ ਕਛੁ ਉਪਾਇ।
 ਨਿਕਸਿ ਆਪੁ ਠਾਢੀ ਭਈ ਗਿ੍ਹ ਕੋ ਆਗਿ ਲਗਾਇ।9।
 ਦੁਹੂੰ ਹਾਥ ਪੀਟਤ ਭਈ ਜਰਿਯੋ ਜਰਿਯੋ ਗਿ੍ਹ ਭਾਖਿ।
 ਵੈ ਚਾਰੋ ਤਾ ਮੈ ਜਰੇ ਕਿਨਹੂੰ ਨ ਹੇਰੀ ਰਾਖਿ।10।11।
 ਇਤਿ ਸ੍ਰੀ ਚਰਿਤ੍ਰ ਪਖਯਾਨੇ ਤ੍ਰਿਯਾ ਚਰਿਤ੍ਰੇ ਮੰਤ੍ਰੀ ਭੂਪ ਸੰਬਾਦੇ ਅਸਟਮੇ ਚਰਿਤ੍ਰ ਸਮਾਪਤਮ
 ਸਤੁ ਸੁਭਮ ਸਤੁ।8।155।ਅਫਜ਼ੁੰ।

ਅਰਥ

ਦੋਹਰਾ

ਅਕਬਰਾਬਾਦ ਨਗਰ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਚਰਿਤ੍ਰਹੀਨ ਇਸਤਰੀ (ਰਹਿੰਦੀ) ਸੀ। (ਉਹ) ਸਭ
 ਤਰ੍ਹਾਂ ਦੇ ਮੰਤ੍ਰ, ਜੰਤ੍ਰ ਅਤੇ ਤੰਤ੍ਰ ਵਿੱਚ ਬਹੁਤ ਪ੍ਰਬੀਨ ਸੀ।1। ਉਹ ਕੁੰਵਰੀ ਨੂੰ ਲੋਕੀਂ ਸ੍ਰੀ
 ਅਨੁਰਾਗ ਮਤੀ ਕਹਿੰਦੇ ਸਨ। ਉਸ ਨੂੰ ਵੇਖ ਕੇ ਸੁਰੀ (ਦੇਵ ਇਸਤਰੀ), ਅਸੁਰੀ, ਕਿੰਨਰ
 ਇਸਤਰੀ ਸਭ ਰੀਝ ਪ੍ਰੈਦੀਆਂ ਸਨ।2।

ਅਝਿਲ

(ਉਹ) ਇਸਤਰੀ ਬਹੁਤ ਪੁਰਸ਼ਾਂ ਨਾਲ ਸਦਾ ਕਾਮ-ਕ੍ਰੀੜਾ ਕਰਦੀ ਸੀ। ਹਿਰਦੇ ਵਿੱਚ
 ਕਿਸੇ ਦੀ ਵੀ ਸ਼ਰਮ ਹਯਾ ਨਹੀਂ ਲਿਆਉਂਦੀ ਸੀ। (ਉਸ ਪਾਸ) ਸੱਯਦ, ਸ਼ੇਖ, ਪਠਾਨ ਅਤੇ
 ਮੁਗਲ ਬਹੁਤ ਆਉਂਦੇ ਸਨ ਅਤੇ ਉਸ ਨਾਲ ਭੋਗ-ਵਿਲਾਸ ਕਰ ਕੇ ਫਿਰ ਘਰ ਪਰਤਦੇ
 ਸਨ।3।

ਦੋਹਰਾ

ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਉਸ ਨਾਲ ਸਾਰੇ ਨਿੱਤ ਭੋਗ-ਵਿਲਾਸ ਕਰਦੇ ਸਨ। ਆਪਣੀ ਆਪਣੀ
 ਵਾਰੀ ਨਾਲ ਇੱਕ ਆਉਂਦਾ ਸੀ ਅਤੇ ਇੱਕ ਜਾਂਦਾ ਸੀ।4। ਪਹਿਲੇ ਪਹਿਰ ਵਿੱਚ ਸੱਯਦ
 ਰਮਣ ਕਰਦਾ ਸੀ ਅਤੇ ਦੂਜੇ ਪਹਿਰ ਸ਼ੇਖ ਆ ਜਾਂਦਾ ਸੀ। ਤੀਜੇ ਪਹਿਰ ਮੁਗਲ ਆ ਜਾਂਦਾ
 ਸੀ ਅਤੇ ਚੌਥੇ ਪਹਿਰ ਪਠਾਨ (ਆ ਜਾਂਦਾ ਸੀ)।5।

ਚੌਪਈ

(ਇੱਕ ਵਾਰ) ਪਠਾਨ ਭੁੱਲ ਕੇ ਪਹਿਲਾਂ ਹੀ ਆ ਗਿਆ। ਫਿਰ ਸੱਯਦ ਨੇ ਵੀ ਆ ਕੇ
 ਸ਼ਕਲ ਵਿਖਾਈ। (ਉਸ ਨੇ) ਪਠਾਨ ਨੂੰ ਮੰਜੀ ਹੇਠਾਂ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਅਤੇ ਸੱਯਦ ਨੂੰ ਗਲ ਨਾਲ
 ਲਗਾ ਲਿਆ।6। ਸ਼ੇਖ ਸੱਯਦ ਦੇ ਪਿੱਛੋਂ ਆ ਗਿਆ। (ਇਸਤਰੀ ਨੇ) ਸੱਯਦ ਨੂੰ ਘਾਹ ਵਿੱਚ
 ਲੁਕਾ ਦਿੱਤਾ। ਤਦ ਤੱਕ ਮੁਗਲ ਵੀ ਆ ਗਿਆ। (ਤਾਂ) ਸ਼ੇਖ ਨੂੰ ਇੱਕ ਬੋਰੀ ('ਗੋਨਿ') ਵਿੱਚ
 ਪਾ ਦਿੱਤਾ।7।

ਦੋਹਰਾ

ਉਸ ਪਿੱਛੋਂ ਕੋਤਵਾਲ ਦੇ ਪਿਆਦੇ ਆ ਗਏ। (ਤਾਂ ਉਸ ਇਸਤਰੀ ਨੇ) ਜਲਦੀ ਹੀ
 ਮੁਗਲ ਨੂੰ ਅਨਾਜ ਦੀ ਕੋਠੀ ਵਿੱਚ ਛੁਪਾ ਦਿੱਤਾ।8। ਜਦ (ਉਸ ਇਸਤਰੀ ਨੂੰ) ਪਿਆਦਿਆਂ
 ਨੇ ਘੇਰ ਲਿਆ ਅਤੇ ਕੋਈ ਉਪਾ ਬਾਕੀ ਨ ਰਿਹਾ। (ਤਾਂ ਉਹ) ਘਰ ਨੂੰ ਅੱਗ ਲਗਾ ਕੇ ਆਪ
 ਬਾਹਰ ਆ ਖੜੋਤੀ।9। 'ਘਰ ਸੜ ਗਿਆ, ਘਰ ਸੜ ਗਿਆ' ਕਹਿ ਕੇ (ਉਹ) ਦੋਹਾਂ ਹੱਥਾਂ

ਨਾਲ ਪਿੱਟਣ ਲੱਗੀ। ਉਸ (ਮਕਾਨ) ਵਿੱਚ ਚਾਰੇ ਸੜ ਕੇ ਮਰ ਗਏ ਅਤੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੀ ਰਾਖ ਵੀ
ਕਿਸੇ ਨੇ ਨ ਵੇਖੀ।10।

ਇਥੇ ਸ੍ਰੀ ਚਰਿਤ੍ਰੋਪਾਖਿਆਨ ਦੇ ਤ੍ਰੀਆ ਚਰਿਤ੍ਰ ਦੇ ਮੰਤ੍ਰੀ ਭੂਪ ਸੰਵਾਦ ਦੇ ਅੱਠਵੇਂ ਅਧਿਆਇ ਦੀ ਸਮਾਪਤੀ,
ਸਭ ਸੁਭ ਹੈ।8।155।ਚਲਦਾ।

ਚੌਪਈ

ਤਿਰਹੁਤ ਮੈ ਤਿਰਹੁਤ ਪੁਰ ਭਾਰੋ। ਤਿਹੂੰ ਲੋਕ ਭੀਤਰ ਉਜਿਯਾਰੋ।

ਜੰਤ੍ਰ ਕਲਾ ਰਾਨੀ ਇਕ ਤਾ ਕੇ। ਰੁਦ੍ਰ ਕਲਾ ਦੁਹਿਤਾ ਗ੍ਰਿਹ ਵਾ ਕੇ।1।

ਲਰਿਕਾਪਨ ਤਾ ਕੇ ਜਬ ਗਯੋ। ਜੋਬਨ ਆਇ ਦਮਾਮੋ ਦਯੋ।

ਇਕ ਨਿਪ੍ਰ ਸੁਤ ਸੁੰਦਰ ਤਿਹ ਲਹਿਯੋ। ਹਰ ਅਰਿ ਸਰ ਤਾ ਕੇ ਤਨ ਦਹਿਯੋ।2।

ਦੋਹਰਾ

ਨਿਪ੍ਰ ਸੁਤ ਅਤਿ ਸੁੰਦਰ ਘਨੋ ਸੰਬਰਾਤ੍ਰਿ ਤਿਹ ਨਮ।

ਤੰਤ੍ਰ ਕਲਾ ਤਾ ਕੋ ਸਦਾ ਜਪਤ ਆਠਹੂੰ ਜਾਮ।3।

ਅੜਿਲ

ਭੇਜਿ ਸਹਚਰੀ ਤਾਹਿ ਬੁਲਾਯੋ ਨਿਜੁ ਸਦਨ।

ਕਾਮ ਭੋਗ ਤਿਹ ਸੰਗ ਕਰਿਯੋ ਤ੍ਰਿਯ ਛੋਰਿ ਮਨ।

ਭਾਤਿ ਭਾਤਿ ਕੈ ਆਸਨ ਲਏ ਸੁਧਾਰਿ ਕੈ।

ਹੋ ਚੁੰਬਨ ਲਿੰਗਨ ਕਿਯ ਮਤ ਕੋਕ ਬਿਚਾਰਿ ਕੈ।4।

ਦੋਹਰਾ

ਜੰਤ੍ਰ ਕਲਾ ਤਿਹ ਬਾਲ ਕੀ ਮਾਤ ਗਈ ਤਬ ਆਇ।

ਤੰਤ੍ਰ ਕਲਾ ਤਾ ਤੇ ਤ੍ਰਸਤ ਮੀਤਹਿ ਲਯੋ ਦੁਰਾਇ।5।

ਚੌਪਈ

ਕੇਸਾਂਤਕ ਤਿਨ ਤੁਰਤ ਮੰਗਾਯੋ। ਲੀਪਿ ਸਮਸ ਤਾ ਕੀ ਸੋ ਲਾਯੋ।

ਤਬ ਸਭ ਕੇਸ ਦੂਰ ਹੋ ਗਏ। ਰਾਜ ਕੁਮਾਰ ਤ੍ਰਿਯਾ ਸੇ ਭਏ।6।

ਦੋਹਰਾ

ਸਕਲ ਬਸਤ੍ਰ ਤ੍ਰਿਯ ਕੇ ਧਰੇ ਪਹਿਰਿ ਸੁ ਭੂਖਨ ਅੰਗ।

ਨਿਰਖਤ ਛਬਿ ਸ੍ਰੀ ਰੁਦ੍ਰ ਕੇ ਜਰਿਯੋ ਜਗਤ ਅਨੰਗ।7।

ਚੌਪਈ

ਨਾਰਿ ਭੇਖਿ ਤਾ ਕੋ ਪਹਿਰਾਈ। ਆਪਨ ਟਰਿ ਮਾਤਾ ਪਹਿ ਆਈ।

ਧਰਮ ਭਗਨਿ ਨਿਪ੍ਰ ਸੁਤ ਠਹਰਾਯੋ। ਜਾਇ ਸਭਨ ਸੋ ਭੇਦ ਜਤਾਯੋ।8।

ਦੋਹਰਾ

ਧਰਮ ਭਗਨਿ ਮਾਤਾ ਸੁਨੋ ਮੋਰਿ ਪਹੁੰਚੀ ਆਇ।

ਦਰਬੁ ਬਿਦਾ ਦੈ ਕੀਜਿਯੈ ਤਾਹਿ ਨਿਪ੍ਰਹਿ ਦਰਸਾਇ।9।

ਸੁਣਿ ਮਾਤਾ ਬਿਹਸਿ ਬਚਨ ਤਾਹਿ ਨਿਹਾਰਿਯੋ ਆਇ।

ਗਹਿ ਬਹਿਯੋ ਤਹ ਲੈ ਗਈ ਜਹਾ ਹੁਤੇ ਨਰ ਰਾਇ।10।

ਰਾਨੀ ਬਾਚ

ਸੁਨੇ ਰਾਵ ਤਵ ਧਰਮਜਾ ਇਹਿ ਹਯਾ ਪਹੁਚੀ ਆਇ।
ਬਿਦਾ ਅਮਿਤ ਧਨ ਦੈ ਕਰੇ ਯਾ ਕੇ ਅਧਿਕ ਰਿਝਾਇ।11।

ਚੌਪਈ

ਜਬ ਇਹ ਬਾਤ ਨਿਪਤਿ ਸੁਨਿ ਪਾਈ। ਜਾਨਯੋ ਮੋਰਿ ਧਰਮਜਾ ਆਈ।
ਛੋਰਿ ਭੰਡਾਰ ਅਮਿਤ ਧਨ ਦਿਯੋ। ਦੁਹਿਤਾ ਹੇਤ ਬਿਦਾ ਤਿਹ ਕਿਯੋ।12।
ਮੰਤ੍ਰ ਕਲਾ ਪਿਤੁ ਤੀਰ ਉਚਾਰੀ। ਧਰਮ ਬਹਿਨ ਮੋ ਕੇ ਅਤਿ ਪਯਾਰੀ।
ਮੈ ਯਹ ਅਜੁ ਸੰਗ ਲੈ ਜੈਹੋ। ਬਨ ਉਪਬਨ ਕੇ ਚਰਿਤ੍ਰ ਦਿਖੈਹੋ।13।
ਯੋ ਕਹਿ ਪਲਟਿ ਧਾਮ ਨਿਜੁ ਆਈ। ਪਿਯ ਸੋ ਕਹੀ ਬਾਤ ਮੁਸਕਾਈ।
ਧਰਮ ਭਗਨਿ ਮੁਹਿ ਤੂ ਅਤਿ ਪਯਾਰੀ। ਇਸੀ ਪਾਲਕੀ ਚਰੋ ਹਮਾਰੀ।14।
ਬਾਤ ਕਹਤ ਦੋਊ ਹਮ ਜੈਹੈ। ਚਿਤ ਕੈ ਸੋਕ ਦੂਰਿ ਕਰਿ ਦੈਹੈ।
ਤਾਹਿ ਪਾਲਕੀ ਲਯੋ ਚਰਾਈ। ਬਨ ਉਪਬਨ ਬਿਹਰਨ ਕੇ ਆਈ।15।
ਬੀਚ ਬਜਾਰ ਪਾਲਕੀ ਗਈ। ਪਰਦਨ ਪਾਂਤਿ ਛੋਰਿ ਕੈ ਦਈ।
ਤੇ ਕਾਹੂ ਕੇ ਦ੍ਰਿਸਟਿ ਨ ਆਵੈ। ਕੇਲ ਕਮਾਤ ਚਲੇ ਦੋਊ ਜਾਵੈ।16।
ਮਨ ਭਾਵਤ ਕੇ ਭੋਗ ਕਮਾਏ। ਦਿਨ ਬਜਾਰ ਮਹਿ ਕਿਨੂੰ ਨ ਪਾਏ।
ਅਸਟ ਕਹਾਰਨ ਕੇ ਕੰਧ ਉਪਰ। ਜਾਂਘੈ ਲਈ ਮੀਤ ਭੁਜ ਦੂਪਰ।17।
ਜਯੋ ਜਯੋ ਚਲੀ ਪਾਲਕੀ ਜਾਵੈ। ਤਯੋ ਪ੍ਰੀਤਮ ਚਟਕੇ ਚਟਕਾਵੈ।
ਲਹੈ ਕਹਾਰ ਪਾਲਕੀ ਚਰਿ ਕੈ। ਤਯੋ ਤਯੋ ਗਹੈ ਕੰਧ ਦ੍ਰਿੜ ਕਰਿ ਕੈ।18।
ਬਨ ਮੈ ਜਾਇ ਪਾਲਕੀ ਧਰੀ। ਭਾਤਿ ਭਾਤਿ ਸੇਤੀ ਰਤਿ ਕਰੀ।
ਅਮਿਤ ਦਰਬੁ ਚਾਹਿਯੋ ਸੋ ਲਯੋ। ਤ੍ਰਿਯ ਕਰਿ ਤਾਹਿ ਦੇਸ ਲੈ ਗਯੋ।19।
ਲਿਖਿ ਪਤਿਯਾ ਡੋਰੀ ਮਹਿ ਧਰੀ। ਮਾਤ ਪਿਤਾ ਤਨ ਇਹੈ ਉਚਰੀ।
ਨਰ ਸੁੰਦਰ ਮੋ ਕਹ ਯਹ ਭਾਯੋ। ਤਾ ਤੇ ਮੈ ਯਹ ਚਰਿਤ ਬਨਾਯੋ।20।
ਵਹ ਧਮਜਾ ਨਹਿ ਹੋਇ ਤਿਹਾਰੀ। ਜੋ ਮੈ ਪਕਰਿ ਪਾਲਕੀ ਡਾਰੀ।
ਕਚਅਰਿ ਲਏ ਦੂਰਿ ਕਚ ਕਏ। ਭੂਖਨ ਬਸਤ੍ਰ ਬਾਲ ਕੇ ਦਏ।21।
ਜੋ ਧਨ ਚਹਿਯੋ ਸੋਊ ਸਭ ਲੀਨੋ। ਤਾਤ ਮਾਤ ਕੇ ਦਰਸਨ ਕੀਨੋ।
ਤੁਮ ਤੇ ਜਬ ਲੈ ਬਿਦਾ ਸਿਧਾਈ। ਯਾ ਕੇ ਸੰਘ ਤਬੈ ਉਠਿ ਆਈ।22।

ਦੋਹਰਾ

ਦੇਸ ਸੁਖੀ ਤੁਮਰੋ ਬਸੋ ਸੁਖੀ ਰਹਹੁ ਤੁਮ ਤਾਤ।
ਸੁਖੀ ਦੋਊ ਹਮਹੂ ਬਸੈ ਚਿਰ ਜੀਵੋ ਤੁਮ ਮਾਤ।23।1।
ਇਤਿ ਸ੍ਰੀ ਚਰਿਤ੍ਰ ਪਖਯਾਨੇ ਤ੍ਰਿਯਾ ਚਰਿਤ੍ਰੇ ਮੰਤ੍ਰੀ ਭੂਪ ਸੰਬਾਦੇ ਇਕ ਸੋ ਉਨੀਸਵੇ ਚਰਿਤ੍ਰ ਸਮਾਪਤਮ
ਸਤੁ ਸੁਭਮ ਸਤੁ।119।2332।ਅਫਜ਼ੁੰ।

ਅਰਥ

ਚੌਪਈ

ਤਿਰਹੁਤ ਪ੍ਰਦੇਸ਼ ਵਿਚ ਤਿਰਹੁਤ ਨਾਂ ਦਾ ਇਕ ਵੱਡਾ ਨਗਰ ਸੀ ਜੋ ਤਿੰਨਾਂ ਲੋਕਾਂ ਵਿਚ
ਪ੍ਰਸਿੱਧ ਸੀ। ਉਥੇ ਇਕ ਜੰਤੂ ਕਲਾ ਨਾਂ ਦੀ ਰਾਣੀ ਸੀ। ਉਸ ਦੇ ਘਰ ਰੁਦ੍ਰ ਕਲਾ ਨਾਂ ਦੀ

ਪੁੱਤਰੀ ਸੀ।11।

ਜਦ ਉਸ ਦਾ ਬਚਪਨ ਬੀਤ ਗਿਆ ਅਤੇ ਜਵਾਨੀ ਨੇ ਆ ਕੇ ਨਗਾਰਾ ਵਜਾਇਆ।
ਉਸ ਨੇ ਇਕ ਸੁੰਦਰ ਰਾਜ ਕੁਮਾਰ ਵੇਖਿਆ (ਤਾਂ) ਸ਼ਿਵ ਦੇ ਵੈਰੀ (ਕਾਮ ਦੇਵ) ਦੇ ਤੀਰ ਨੇ
ਉਸ ਦੇ ਸ਼ਰੀਰ ਨੂੰ ਸਾੜ ਦਿੱਤਾ।2।

ਦੋਹਰਾ

ਰਾਜ ਕੁਮਾਰ ਬਹੁਤ ਸੁੰਦਰ ਸੀ ਅਤੇ ਸੰਬਰਾਤ੍ਰਿ ਉਸ ਦਾ ਨਾਮ ਸੀ। ਤੰਤ੍ਰ ਕਲਾ (ਰੁਦ੍ਰ
ਕਲਾ) ਅੱਠੇ ਪਹਿਰ ਉਸ ਦਾ ਨਾਮ ਜਪਦੀ ਸੀ।3।

ਅੜਿਲ

(ਆਪਣੀ ਇਕ) ਸਖੀ ਭੇਜ ਕੇ ਉਸ ਨੂੰ ਆਪਣੇ ਘਰ ਬੁਲਾਇਆ ਅਤੇ ਮਨ ਖੋਲੇ ਕੇ
ਉਸ ਨਾਲ ਕਾਮ-ਭੋਗ ਕੀਤਾ। ਭਾਂਤ ਭਾਂਤ ਦੇ ਆਸਨ ਚੰਗੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਨਾਲ ਕੀਤੇ ਅਤੇ ਕੋਕ
ਸ਼ਾਸਤ੍ਰ ਅਨੁਸਾਰ ਵਿਚਾਰ ਕੇ ਚੁੰਬਨ ਅਤੇ ਆਲਿੰਗਨ ਲਏ।4।

ਦੋਹਰਾ

ਤਦ ਉਸ ਦੀ ਮਾਂ ਜੰਤ੍ਰ ਕਲਾ (ਉਥੇ) ਆ ਗਈ। ਤੰਤ੍ਰ ਕਲਾ ਨੇ ਉਸ ਤੋਂ ਡਰ ਕੇ
ਮਿਤਰ ਨੂੰ ਲੁਕਾ ਲਿਆ।5।

ਚੌਪਈ

(ਤਦ) ਉਸ ਨੇ ਤੁਰਤ ਰੋਮਨਾਸ਼ਕ ਮੰਗਵਾਇਆ ਅਤੇ ਉਸ ਦਾ ਲੇਪ (ਉਸ ਵਿਅਕਤੀ
ਦੀ) ਦਾੜ੍ਹੀ ਮੁੱਛਾਂ ਤੇਛ ਲਗਾ ਦਿੱਤਾ। ਜਦ ਉਸ ਦੇ ਵਾਲ ਸਾਫ਼ ਹੋ ਗਏ, (ਤਦ) ਰਾਜ ਕੁਮਾਰ
ਇਸਤਰੀ ਵਰਗਾ ਹੋ ਗਿਆ।6।

ਦੋਹਰਾ

(ਉਸ ਨੂੰ) ਸਾਰੇ ਬਸਤ੍ਰ ਇਸਤਰੀ ਦੇ ਪਵਾ ਦਿੱਤੇ ਅਤੇ ਸ਼ਰੀਰ ਉਤੇ ਜੇਵਰ ਸਜਾ
ਦਿੱਤੇ। ਉਸ ਦੀ ਛਬੀ ਨੂੰ ਵੇਖ ਕੇ ਸ੍ਰੀ ਰੁਦ੍ਰ ਸੜ ਗਿਆ (ਅਤੇ ਉਸ ਦਾ) ਕਾਮ ਜਾਗ
ਪਿਆ।7।

ਚੌਪਈ

ਉਸ ਨੂੰ ਇਸਤਰੀ ਦੇ ਬਸਤ੍ਰ ਪਵਾ ਕੇ (ਫਿਰ) ਆਪਣੀ ਮਾਂ ਕੋਲ (ਲੈ ਕੇ) ਆਈ।
ਉਸ ਰਾਜ ਕੁਮਾਰ ਨੂੰ ਆਪਣੀ ਧਰਮ-ਭੈਣ ਦਸਿਆ ਅਤੇ ਸਾਰਿਆਂ ਨੂੰ ਇਹ ਗੱਲ ਦਸ
ਦਿੱਤੀ।8।

ਦੋਹਰਾ

ਹੇ ਮਾਤਾ! ਸੁਣੋ, ਮੇਰੀ ਧਰਮ ਭੈਣ (ਮੇਰੇ ਕੋਲ) ਆਈ ਹੈ। ਇਸ ਨੂੰ ਰਾਜੇ ਨੂੰ ਵਿਖਾ ਕੇ
ਬਹੁਤ ਸਾਰਾ ਧਨ ਦੇ ਕੇ ਵਿਦਾ ਕਰੋ।9। ਮਾਤਾ ਬਚਨ ਸੁਣ ਕੇ ਖੁਸ਼ ਹੋਈ ਅਤੇ ਉਸ ਨੂੰ ਆ
ਕੇ ਵੇਖਿਆ। ਉਸ ਦੀ ਬਾਂਹ ਪਕੜ ਕੇ ਉਥੇ ਲੈ ਗਈ ਜਿਥੇ ਰਾਜਾ ਬੈਠਾ ਸੀ।10।

ਰਾਣੀ ਨੇ ਕਿਹਾ--

ਹੇ ਰਾਜਨ! ਸੁਣੋ, ਤੁਹਾਡੀ ਧਰਮ-ਪੁੱਤਰੀ ਇਥੇ ਆਈ ਹੈ। ਉਸ ਨੂੰ ਖੁਸ਼ ਕਰਦੇ ਹੋਇਆਂ
ਬਹੁਤ ਸਾਰਾ ਧਨ ਦੇ ਕੇ ਵਿਦਾ ਕਰ ਦਿਓ।11।

ਚੌਪਈ

ਜਦ ਇਹ ਗੱਲ ਰਾਜੇ ਨੇ ਸੁਣੀ ਕਿ ਮੇਰੀ ਧਰਮ-ਪੁੱਤਰੀ ਆਈ ਹੈ ਤਾਂ ਖਜ਼ਾਨਾ ਖੋਲ੍ਹ

ਕੇ ਬਹੁਤ ਧਨ ਦਿੱਤਾ ਅਤੇ ਪੁੱਤਰੀ ਦੇ ਹਿਤ ਨਾਲ ਉਸ ਨੂੰ ਵਿਦਾ ਕੀਤਾ।12।

ਮੰਤ੍ਰ ਕਲਾ ਨੇ ਪਿਤਾ ਕੋਲ ਕਿਹਾ ਕਿ ਧਰਮ-ਭੈਣ ਮੈਨੂੰ ਬਹੁਤ ਪਿਆਰੀ ਹੈ। ਮੈਂ ਅਜ ਇਸ ਨੂੰ ਨਾਲ ਲੈ ਜਾਵਾਂਗੀ ਅਤੇ ਬਨਾਂ ਉਪਬਨਾਂ ਦੇ ਕਈ ਪ੍ਰਕਾਰ ਦੇ ਨਜ਼ਾਰੇ ('ਚਰਿਤ੍ਰ') ਵਿਖਾਵਾਂਗੀ।13।

ਇਹ ਕਹਿ ਕੇ ਉਹ ਮਹੱਲ ਵਿਚ ਪਰਤ ਆਈ ਅਤੇ ਪ੍ਰੀਤਮ ਨੂੰ ਹੱਸ ਕੇ ਕਿਹਾ, ਹੇ ਧਰਮ-ਭੈਣ! ਤੂੰ ਮੈਨੂੰ ਬਹੁਤ ਪਿਆਰੀ ਹੈਂ। (ਇਸ ਲਈ) ਇਸੇ ਮੇਰੇ ਵਾਲੀ ਪਾਲਕੀ ਵਿਚ ਬੈਠ ਜਾ।14।

ਅਸੀਂ ਦੋਵੇਂ ਗੱਲਾਂ ਕਰਦੀਆਂ ਜਾਵਾਂਗੀਆਂ ਅਤੇ ਚਿਤ ਦੇ ਦੁਖ ਦੂਰ ਕਰ ਦਿਆਂਗੀ। ਉਸ ਨੂੰ ਪਾਲਕੀ ਵਿਚ ਚੜ੍ਹਾ ਲਿਆ ਅਤੇ ਬਨ ਉਪਬਨ ਵਿਚ ਫਿਰਨ ਲਈ ਆ ਗਈ।15। (ਜਦੋਂ) ਪਾਲਕੀ ਬਾਜ਼ਾਰ ਵਿਚੋਂ ਲੰਘੀ ਤਾਂ ਪਰਦਿਆਂ ਦੇ ਪੱਲੇ ਖੋਲ੍ਹ ਦਿੱਤੇ। ਇਸ ਕਰ ਕੇ (ਉਹ) ਕਿਸੇ ਨੂੰ ਦਿਸ ਨਹੀਂ ਰਹੀਆਂ ਸਨ ਅਤੇ ਦੋਵੇਂ ਕੋਲ ਕਰਦੀਆਂ ਹੋਈਆਂ ਜਾ ਰਹੀਆਂ ਸਨ।16।

ਉਹ ਮਨਭਾਉਂਦੇ ਭੋਗ ਕਰ ਰਹੀਆਂ ਸਨ ਅਤ ਦਿਨ ਵਿਚ ਵੀ ਬਾਜ਼ਾਰ ਵਿਚ ਕੋਈ ਵੇਖ ਨਹੀਂ ਰਿਹਾ ਸੀ। ਅੱਠਾਂ ਕਹਾਰਾਂ ਦੁਆਰਾ ਚੁਕੀ ਹੋਈ ਪਾਲਕੀ ਵਿਚ ਮਿਤਰ ਨੇ (ਰਾਜ ਕੁਮਾਰੀ ਦੀਆਂ) ਦੋਵੇਂ ਟੰਗਾਂ ਦੋਹਾਂ ਬਾਂਹਵਾਂ ਉਪਰ ਲਈਆਂ ਹੋਈਆਂ ਸਨ।17।

ਜਿਉਂ ਜਿਉਂ ਪਾਲਕੀ ਚਲਦੀ ਜਾ ਰਹੀ ਸੀ ਤਿਵੇਂ ਪ੍ਰੀਤਮ ਚਟਕਾਰੇ ਮਾਰ ਰਿਹਾ ਸੀ। (ਜਿਉਂ ਜਿਉਂ) ਕਹਾਰ ਪਾਲਕੀ ਵਿਚੋਂ 'ਚੀਕੂੰ ਚੀਕੂੰ' ਦੀ ਆਵਾਜ਼ ਸੁਣਦੇ, ਤਿਉਂ ਤਿਉਂ ਉਹ ਮੋਢੇ ਨਾਲ ਘੁਟ ਕੇ ਪਕੜ ਲੈਂਦੇ ਸਨ।18।

(ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੇ) ਜਾ ਕੇ ਬਨ ਵਿਚ ਪਾਲਕੀ ਧਰ ਦਿੱਤੀ ਅਤੇ (ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੇ) ਭਾਂਤ ਭਾਂਤ ਦੀ ਰਤੀ-ਕੀੜਾ ਕੀਤੀ। (ਉਸ ਨੇ) ਜੋ ਚਾਹਿਆ, ਅਮਿਤ ਧਨ ਲੈ ਲਿਆ ਅਤ ਉਸ ਨੂੰ (ਆਪਣੀ) ਇਸਤਰੀ ਬਣਾ ਕੇ ਦੇਸ਼ ਲੈ ਗਿਆ।19।

ਰਾਜ ਕੁਮਾਰੀ ਨੇ ਇਕ ਪੱਤਰ ਲਿਖ ਕੇ ਪਾਲਕੀ ਵਿਚ ਰਖ ਦਿੱਤਾ ਅਤੇ ਮਾਤਾ ਪਿਤਾ ਪ੍ਰਤਿ ਇਹ ਕਿਹਾ ਕਿ ਇਹ ਵਿਅਕਤੀ ਮੈਨੂੰ ਬਹੁਤ ਚੰਗਾ ਲਗਿਆ ਸੀ, ਇਸ ਲਈ ਮੈਂ ਇਹ ਚਰਿਤ੍ਰ ਬਣਾਇਆ ਸੀ।20।

ਉਹ ਤੁਹਾਡੀ ਧਰਮ-ਪੁੱਤਰੀ ਨਹੀਂ ਸੀ ਜਿਸ ਨੂੰ ਪਕੜ ਕੇ ਮੈਂ ਪਾਲਕੀ ਵਿਚ ਬਿਠਾਇਆ ਸੀ। ਰੋਮਨਾਸਨੀ ('ਕਚਅਰਿ') ਲੈ ਕੇ (ਮੈਂ ਉਸ ਦੇ) ਵਾਲ ਦੂਰ ਕਰ ਦਿੱਤੇ ਅਤੇ ਇਸਤਰੀ ਦੇ ਬਸਤ੍ਰ ਅਤੇ ਗਹਿਣੇ ਦੇ ਦਿੱਤੇ।21।

ਜੋ ਧਨ ਚਾਹੀਦਾ ਸੀ, ਉਹ ਲੈ ਲਿਆ ਹੈ ਅਤੇ ਮਾਤਾ ਪਿਤਾ ਦੇ ਦਰਸ਼ਨ ਕਰ ਲਏ ਹਨ। ਜਿਸ ਵੇਲੇ ਤੋਂ ਤੁਹਾਡੇ ਤੋਂ ਵਿਦਾ ਹੋਈ ਹਾਂ, ਤਦੋਂ ਇਸ ਨਾਲ ਉਠ ਕੇ ਆ ਗਈ ਹਾਂ।22।

ਦੋਹਰਾ

ਹੇ ਪਿਤਾ ਜੀ! ਤੁਸੀਂ ਸੁਖੀ ਰਹੋ ਅਤੇ ਤੁਹਾਡਾ ਦੇਸ਼ ਸੁਖੀ ਵਸੇ। ਅਸੀਂ ਵੀ ਦੋਵੇਂ ਸੁਖੀ ਵਸੀਏ ਅਤੇ ਹੇ ਮਾਤਾ ਜੀ! ਤੁਸੀਂ ਚਿਰਾਂ ਤਕ ਜੀਓ।23।

ਇਥੇ ਸ੍ਰੀ ਚਰਿਤ੍ਰੋਪਾਖਿਆਨ ਦੇ ਤ੍ਰੀਆ ਚਰਿਤ੍ਰ ਦੇ ਮੰਤ੍ਰੀ ਭੂਪ ਸੰਵਾਦ ਦੇ 119ਵੇਂ ਚਰਿਤ੍ਰ ਦੀ ਸਮਾਪਤੀ, ਸਭ ਸ਼ੁਭ ਹੈ।119।2332।ਚਲਦਾ।

ਚੌਪਈ

ਰੈਨ ਭਈ ਤਸਕਰ ਉਠਿ ਧਾਯੋ। ਸਕਲ ਸ੍ਰਾਨ ਕੇ ਭੇਸ ਬਨਾਯੋ।
ਸਾਹਿਜਹਾਂ ਕੇ ਗਿ੍ਹ ਪਗ ਧਾਰਿਯੋ। ਗਪੈ ਕਹਤ ਗਪਿਅਹਿ ਨਿਹਾਰਿਯੋ।11।
ਏਦਿਲ ਸਾਹ ਨਾਮ ਤਸਕਰ ਬਰ। ਆਯੋ ਸਾਹਿਜਹਾਂ ਜੂ ਕੇ ਘਰ।
ਰਾਜ ਮਤੀ ਨਾਰੀ ਹਿਤ ਗਯੋ ਤਹ। ਰਾਜਨ ਕੇ ਰਾਜਾ ਸੋਵਤ ਜਹ।2।

ਸਵੈਯਾ

ਬਹੁਰੋ ਤਰਵਾਰਿ ਨਿਕਾਰਿ ਕੈ ਚੋਰ ਸੁ ਵਾ ਗਪਿਯਾ ਕਹ ਮਾਰਿ ਲਿਯੋ।
ਫੁਨਿ ਲਾਲ ਉਤਾਰਿ ਲਯੋ ਪਗਿਯਾ ਜੁਤ ਫੋਰਿ ਇਜਾਰ ਪੇ ਅੰਡ ਦਿਯੋ।
ਤਬ ਸੂਥਨਿ ਸਾਹੁ ਉਤਾਰ ਦਈ ਸਭ ਬਸਤ੍ਰਨ ਕੇ ਤਿਨ ਹਾਥ ਕਿਯੋ।
ਫੁਨਿ ਗੋਸਟਿ ਬੈਠਿ ਕਰੀ ਤਿਹ ਸੋ ਤਿਯ ਕੇ ਹਿਤ ਕੈ ਕਰਿ ਗਾੜ ਹਿਯੋ।3।

ਦੋਹਰਾ

ਸਾਹ ਲਖਾ ਬੀਰਜ ਗਿਰਾ ਕੀਨੀ ਦੂਰਿ ਇਜਾਰ।
ਬਸਤ੍ਰ ਪਗਿਯਾ ਲਾਲ ਜੁਤ ਕੀਨੇ ਚੋਰ ਸੰਭਾਰ।4।

ਚੌਪਈ

ਬੈਠਿ ਚੋਰੁ ਅਸਿ ਕਥਾ ਪ੍ਰਕਾਸੀ। ਏਕ ਚੋਰ ਦੂਜੋ ਧਰ ਫਾਸੀ।
ਏਕ ਨਾਰਿ ਸੋ ਕੇਲ ਕਮਾਵੈ। ਅਪਨੀ ਜਾਨਿ ਅਧਿਕ ਸੁਖਿ ਪਾਵੈ।5।

ਦੋਹਰਾ

ਦਿਨ ਤਸਕਰ ਤਾ ਸੋ ਰਮਤ ਦਰਬ ਠਗਨ ਠਗ ਜਾਇ।
ਰੈਨਿ ਚੋਰ ਚੋਰਤ ਗਿ੍ਹਨ ਤਾਹਿ ਮਿਲਤ ਠਗ ਆਇ।6।

ਚੌਪਈ

ਹੋਡ ਰੁਮਾਲ ਹੇਤ ਤਿਨ ਪਰੀ। ਮੁਹਰ ਸਾਤ ਸੈ ਠਗਹੂੰ ਹਰੀ।
ਪੁਨ ਬਾਰੀ ਤਸਕਰ ਕੀ ਆਈ। ਤੁਮੈ ਕਥਾ ਸੋ ਕਹੋ ਸੁਨਾਈ।7।
ਹਜਰਤਿ ਤੇ ਤਸਕਰ ਗਿ੍ਹ ਆਯੋ। ਗਪਿਯਾ ਕਹ ਜਮ ਲੋਕ ਪਠਾਯੋ।
ਬਸਤ੍ਰ ਲਾਲ ਪਗਿਯਾ ਜੁਤ ਹਰੀ। ਗੋਸਟਿ ਬੈਠਿ ਸਾਹ ਸੋ ਕਰੀ।8।

ਦੋਹਰਾ

ਲਾਲ ਬਤ੍ਰ ਪਗਿਯਾ ਹਰੀ ਲਈ ਇਜਾਰ ਉਤਾਰ।
ਪ੍ਰਾਨ ਉਬਾਰਾ ਸਾਹ ਕਾ ਹੋਇ ਕਵਨ ਕੀ ਨਾਰਿ।9।
ਲਾਲ ਬਸਤ੍ਰ ਹਰ ਪਹੁਚਿਯਾ ਜਹਾ ਨ ਪਹੁਚਤ ਕੋਇ।
ਪ੍ਰਾਨ ਉਬਾਰਿਯੋ ਸਾਹ ਕੇ ਤਿਯਾ ਕਵਨ ਕੀ ਹੋਇ।10।

ਚੌਪਈ

ਦਿਨ ਕੇ ਚੜੇ ਅਦਾਲਤਿ ਭਈ। ਵਹੁ ਤਿਯਾ ਸਾਹ ਚੋਰ ਕਹ ਦਈ।
ਤਾ ਕੀ ਕਰੀ ਸਿਫਤਿ ਬਹੁ ਭਾਰਾ। ਅਧਿਕ ਦਿਯਸਿ ਧਨ ਛੋਰਿ ਭੰਡਾਰਾ।11।

ਦੋਹਰਾ

ਏਦਿਲ ਰਾਜ ਮਤੀ ਲਈ ਠਗ ਕਹਿ ਦਿਯਸਿ ਨਿਕਾਰਿ।
ਲਾਲ ਬਸਤ੍ਰ ਹਰ ਸਾਹ ਕੇ ਤਿਹ ਗਪਿਯਾ ਕਹ ਮਾਰਿ।12।11।

ਇਤਿ ਸ੍ਰੀ ਚਰਿਤ੍ਰ ਪਖਯਾਨੇ ਤ੍ਰਿਯਾ ਚਰਿਤ੍ਰੇ ਮੰਤ੍ਰੀ ਭੂਪ ਸੰਬਾਦੇ ਉਨਤਾਲੀਸਵੇਂ ਚਰਿਤ੍ਰ ਸਮਾਪਤਮ
ਸਤੁ ਸੁਭਮ ਸਤੁ।39।744।ਅਫਜ਼ੁੰ।

ਦੋਹਰਾ

ਏਕ ਜਾਟ ਜੰਗਲ ਬਸੈ ਧਾਮ ਕਲਹਨੀ ਨਾਰਿ।

ਜੋ ਵਹੁ ਕਹਤ ਸੁ ਨ ਕਰਤ ਗਾਰਿਨ ਕਰਤ ਪ੍ਰਹਾਰ।1।

ਚੌਪਈ

ਸ੍ਰੀ ਦਿਲਜਾਨ ਮਤੀ ਤਾ ਕੀ ਤ੍ਰਿਯਾ। ਅਚਲ ਦੇਵ ਤਿਹ ਨਾਮ ਰਹਤ ਪ੍ਰਿਯਾ।

ਰਹਤ ਰੈਨਿ ਦਿਨ ਤਾ ਕੇ ਡਾਰਿਯੋ। ਕਬਹੂੰ ਜਾਤ ਨ ਗ੍ਰਹਿ ਤੇ ਮਾਰਿਯੋ।2।

ਦੋਹਰਾ

ਜਹਾ ਬਿਪਾਸਾ ਕੇ ਭਏ ਮਿਲਤ ਸਤੁਦ੍ਰਵ ਜਾਇ।

ਤਿਹ ਠਾ ਤੇ ਦੇਉ ਰਹਿ ਚੌਧਰ ਕਰਹਿ ਬਨਾਇ।3।

ਚੌਪਈ

ਜੋ ਕਾਰਜ ਕਰਨੇ ਵਹ ਜਾਨਤ। ਤਾਹਿ ਕਰੇ ਨਹੀ ਐਸ ਬਖਾਨਤ।

ਤਬ ਵਹੁ ਕਾਜ ਤਰੁਨਿ ਹਠ ਕਰਈ। ਪਤਿ ਕੀ ਕਾਨਿ ਨ ਕਛੁ ਜਿਯ ਧਰਈ।4।

ਪਿਤਰਨ ਪਛ ਪਹੂਚਾ ਆਈ। ਪਿਤੁ ਕੀ ਬਿਤਿ ਤਿਨ ਹੂੰ ਸੁਨਿ ਪਾਈ।

ਤ੍ਰਿਯ ਸੋ ਕਹਾ ਸ੍ਰਾਧ ਨਹਿ ਕੀਜੈ। ਤਿਨ ਇਮ ਕਹੀ ਅਬੈ ਕਰਿ ਲੀਜੈ।5।

ਸਕਲ ਸ੍ਰਾਧ ਕੇ ਸਾਜ ਬਨਾਯੋ। ਭੋਜਨ ਸਮੈ ਦਿਜਨ ਕੇ ਆਯੋ।

ਪਤਿ ਇਮਿ ਕਹੀ ਕਾਜ ਤ੍ਰਿਯ ਕੀਜੈ। ਇਨ ਕਹ ਦਛਨਾ ਕਛੁ ਨ ਦੀਜੈ।6।

ਤ੍ਰਿਯ ਭਾਖਾ ਮੈ ਵੀਲ ਨ ਕੈਹੋ। ਟਕਾ ਟਕਾ ਬੀਰਾ ਜੁਤ ਦੈਹੋ।

ਦਿਜਨ ਦੇਤ ਅਬ ਬਿਲੰਬ ਨ ਕਰਿਹੋ। ਤੋਰ ਮੂੰਡ ਪਰ ਬਿਸਟਾ ਭਰਿਹੋ।7।

ਤਬ ਬ੍ਰਹਮਨ ਸਭ ਬੈਠ ਜਿਵਾਏ। ਅਧਿਕ ਦਰਬੁ ਦੈ ਧਾਮ ਪਠਾਏ।

ਪੁਨਿ ਤ੍ਰਿਯ ਸੋ ਤਿਨ ਐਸ ਉਚਾਰੀ। ਸੁਨਹੁ ਸਾਸਤ੍ਰ ਕੀ ਰੀਤਿ ਪਿਆਰੀ।8।

ਦੋਹਰਾ

ਪਿੰਡ ਨਦੀ ਪਰਵਾਹੀਯਹਿ ਯਾ ਮਹਿ ਕਛੁ ਨ ਬਿਚਾਰ।

ਕਹਾ ਨ ਕੀਨਾ ਤਿਨ ਤਰੁਨਿ ਦਿਯੇ ਕੁਠੋਰਹਿ ਡਾਰਿ।9।

ਚੌਪਈ

ਤਬ ਤਿਨ ਜਾਟ ਅਧਿਕ ਰਿਸਿ ਮਾਨੀ। ਤਾ ਕੀ ਨਾਸ ਬਿਵਤ ਜਿਯ ਆਨੀ।

ਇਹੁ ਕਹਿ ਕਹੂੰ ਬੋਰਿ ਕਰਿ ਮਾਰੋ। ਨਿਤਯ ਨਿਤਯ ਕੇ ਤਾਪੁ ਨਿਵਾਰੋ।10।

ਤਿਹ ਤ੍ਰਿਯ ਸੋ ਇਹ ਭਾਤਿ ਬਖਾਨੀ। ਜਨਮ ਧਾਮ ਨਹਿ ਜਾਹੁ ਅਯਾਨੀ।

ਕਰਿ ਡੋਰੀ ਤੁਮ ਕਹ ਮੈ ਦੈਹੋ। ਉਨ ਭਾਖੇ ਯੋ ਹੀ ਉਠਿ ਜੈਹੋ।11।

ਵਾ ਤ੍ਰਿਯ ਕੇ ਲੈ ਸ੍ਰੀਗ ਸਿਧਾਯੋ। ਚਲਤ ਚਲਤ ਸਰਤਾ ਤਟ ਆਯੋ।

ਬਹੁਰਿ ਜਾਟ ਇਹ ਭਾਤਿ ਉਚਾਰੋ। ਸੁਨੁ ਅਬਲਾ ਤੈ ਬਚਨ ਹਮਾਰੋ।12।

ਸੁਖੀ ਚਲਹੁ ਚੜਿ ਨਾਵ ਪਿਯਾਰੀ। ਮਾਨਿ ਲੇਹੁ ਯਹ ਮੋਰ ਉਚਾਰੀ।

ਤ੍ਰਿਯ ਕਹਿਯੋ ਬੈਲ ਪੂਛਿ ਗਹਿ ਜੈਹੋ। ਅਬ ਹੀ ਪਾਰਿ ਨਦੀ ਕੇ ਚੁੈਹੋ।13।

ਸਵੈਯਾ

ਭੋਰ ਹੁਤੇ ਗਰਜੈ ਲਰਜੈ ਬਰਜੈ ਸਭ ਲੋਗ ਰਹੈ ਨਹਿ ਠਾਨੀ।
ਸਾਸੁ ਕੇ ਤ੍ਰਾਸ ਨ ਆਵਤ ਸ੍ਰਾਸ ਦੁਆਰਨ ਤੇ ਫਿਰਿ ਜਾਤ ਜਿਠਾਨੀ।
ਪਾਸ ਪਰੋਸਿਨ ਬਾਸ ਗਹਿਯੋ ਬਨ ਲੋਗ ਭਏ ਸਭ ਹੀ ਨਕ ਵਾਨੀ।
ਪਾਨੀ ਕੇ ਮਾਗਤ ਪਾਥਰ ਮਾਰਤ ਨਾਰਿ ਕਿਯੋ ਘਰ ਨਾਹਰ ਆਨੀ॥14॥

ਦੋਹਰਾ

ਬੈਲ ਪੂਛਿ ਗਹਿਕੈ ਜਬੈ ਗਈ ਨਦੀ ਕੇ ਧਾਰ।
ਦਿੜ ਕਰਿ ਯਾ ਕਹ ਪਕਰਿਯੈ ਬੈਲ ਸੁ ਕੂਕਿ ਗਵਾਰ॥15॥
ਛੋਰਿ ਪੂਛਿ ਕਰ ਤੇ ਦਈ ਸੁਨੀ ਕੂਕਿ ਜਬ ਕਾਨ।
ਗਾਰੀ ਭਾਖਤ ਬਹਿ ਗਈ ਜਮ ਪੁਰ ਕਿਯਸਿ ਪਯਾਨ॥16॥
ਨਾਰਿ ਕਲਹਨੀ ਬੋਰਿ ਕਰਿ ਜਾਟ ਅਯੋ ਗਿ੍ਹ ਮਾਹਿ।
ਕਹਾ ਸੁਖੀ ਤੇ ਜਨ ਬਸੈ ਅਸਿਨ ਬਯਾਹਨ ਜਾਹਿ॥17॥11॥
ਇਤਿ ਸ੍ਰੀ ਚਰਿਤ੍ਰ ਪਖਯਾਨੇ ਪੁਰਖ ਚਰਿਤ੍ਰੇ ਮੰਤ੍ਰੀ ਭੂਪ ਸੰਬਾਦੇ ਚਾਲੀਸਵੇਂ ਚਰਿਤ੍ਰ ਸਮਾਪਤਮ
ਸਤੁ ਸੁਭਮ ਸਤੁ॥40॥76॥1॥ ਅਫਜੁੰ।

ਅਰਥ

ਚੌਪਈ

ਰਾਤ ਹੋਈ ਤਾਂ ਚੋਰ ਉਠ ਕੇ ਤੁਰ ਪਿਆ। ਸਾਰਾ ਭੇਸ ਕੁੱਤੇ ਵਰਗਾ ਬਣਾ ਲਿਆ।
ਸ਼ਾਹਜਹਾਨ ਦੇ ਘਰ ਜਾ ਵੜਿਆ ਅਤੇ ਉਥੇ ਗੱਪਾਂ ਮਾਰਦੇ ਗਾਲੜੀ ਨੂੰ ਵੇਖਿਆ॥1॥
ਉਸ ਚੋਰ ਦਾ ਨਾਂ ਏਦਿਲ ਸ਼ਾਹ ਸੀ। ਉਹ ਸ਼ਾਹਜਹਾਨ ਦੇ ਘਰ ਆ ਪਹੁੰਚਿਆ। ਉਹ
ਰਾਜ ਮਤੀ ਇਸਤਰੀ ਲਈ ਉਥੇ ਜਾ ਪਹੁੰਚਿਆ ਜਿਥੇ ਰਾਜਿਆਂ ਦਾ ਰਾਜਾ ਸੁੱਤਾ ਪਿਆ
ਸੀ॥2॥

ਸਵੈਯਾ

ਫਿਰ ਉਸ ਚੋਰ ਨੇ ਤਲਵਾਰ ਕਢ ਕੇ ਉਸ ਗਾਲੜੀ ਨੂੰ ਮਾਰ ਦਿੱਤਾ। ਫਿਰ ਲਾਲਾਂ
ਸਹਿਤ ਪਗੜੀ ਨੂੰ ਉਤਾਰ ਲਿਆ ਅਤੇ ਸਲਵਾਰ ਉਤੇ ਅੰਡਾ ਭੰਨ ਦਿੱਤਾ। ਤਦ ਬਾਦਸ਼ਾਹ
ਨੇ ਸੁਥਣ ਉਤਾਰ ਦਿੱਤੀ ਅਤੇ ਸਾਰਿਆਂ ਬਸਤ੍ਰਾਂ ਨੂੰ ਉਸ ਨੇ ਹੱਥ ਵਿਚ ਕਰ ਲਿਆ। ਫਿਰ
ਇਸਤਰੀ ਲਈ ਹਿਰਦੇ ਨੂੰ ਤਕੜਾ ਕਰ ਕੇ ਉਸ ਨਾਲ ਬੈਠ ਕੇ ਗੋਸਟਿ ਕੀਤੀ॥3॥

ਦੋਹਰਾ

ਬਾਦਸ਼ਾਹ ਨੇ (ਜਦੋਂ) ਵੇਖਿਆ ਕਿ (ਸਲਵਾਰ ਉਤੇ) ਬੀਰਜ ਡਿਗਿਆ ਹੈ (ਤਾਂ) ਸਲਵਾਰ
ਉਤਾਰ ਕੇ ਪਰੇ ਕਰ ਦਿੱਤੀ। (ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ) ਚੋਰ ਨੇ ਲਾਲਾਂ ਸਹਿਤ ਪਗੜੀ ਅਤੇ ਬਸਤ੍ਰ
ਸੰਭਾਲ ਲਏ॥4॥

ਚੌਪਈ

ਚੋਰ ਨੇ ਬੈਠ ਕੇ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਕਹਾਣੀ ਦਸੀ ਕਿ ਇਕ ਚੋਰ ਸੀ ਅਤੇ ਦੂਜਾ ਠਗ ('ਧਰ
ਫਾਸੀ') ਸੀ। (ਦੋਵੇਂ) ਇਕ ਇਸਤਰੀ ਨਾਲ ਰਤੀ-ਕੀੜਾ ਕਰਦੇ ਸਨ ਅਤੇ (ਉਸ ਨੂੰ) ਆਪਣੀ
(ਇਸਤਰੀ) ਸਮਝ ਕੇ ਬਹੁਤ ਸੁਖ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕਰਦੇ ਸਨ॥5॥

ਦੋਹਰਾ

ਦਿਨ ਨੂੰ ਚੋਰ ਉਸ ਨਾਲ ਰਮਣ ਕਰਦਾ ਸੀ ਅਤੇ ਠਗ ਧਨ ਠਗਣ ਲਈ (ਬਾਹਰ) ਜਾਂਦਾ ਸੀ। ਰਾਤ ਨੂੰ ਚੋਰ ਘਰਾਂ ਵਿਚ ਚੋਰੀ ਕਰਨ ਜਾਂਦਾ ਅਤੇ ਉਸ (ਇਸਤਰੀ) ਨੂੰ ਠਗ ਆ ਮਿਲਦਾ।6।

ਚੌਪਈ

ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੀ ਰੁਮਾਲ ਲਈ ਜ਼ਿਦ ਹੋ ਗਈ। (ਉਸ ਲਈ) ਠਗ ਨੇ ਸੱਤ ਸੌ ਮੋਹਰਾਂ ਠਗ ਲਿਆਂਦੀਆਂ। ਫਿਰ ਚੋਰ ਦੀ ਵਾਰੀ ਆਈ। (ਹੁਣ ਮੈਂ) ਤੁਹਾਨੂੰ ਉਸ ਦੀ ਕਥਾ ਕਹਿ ਕੇ ਸੁਣਾਉਂਦਾ ਹਾਂ।7।

ਹਜ਼ੂਰ ਦੇ ਘਰ ਉਹ ਚੋਰ ਆ ਗਿਆ ਹੈ ਅਤੇ (ਉਸ ਨੇ) ਗਾਲੜੀ ਨੂੰ ਯਮਲੋਕ ਭੇਜ ਦਿੱਤਾ ਹੈ। ਲਾਲਾਂ ਸਹਿਤ ਪਗੜੀ ਅਤੇ ਬਸਤੂ ਚੋਰੀ ਕਰ ਲਏ ਹਨ ਅਤੇ ਸ਼ਾਹ ਪਾਸ ਬੈਠ ਕੇ ਗੋਸ਼ਟਿ ਕਰਨ ਲਗਾ ਹੈ।8।

ਦੋਹਰਾ

ਲਾਲ, ਬਸਤੂ ਅਤੇ ਪਗੜੀ ਚੋਰੀ ਕਰ ਕੇ ਸਲਵਾਰ ਤਕ ਉਤਾਰ ਲਈ ਹੈ। (ਉਸ ਨੇ) ਸ਼ਾਹ ਦੇ ਪ੍ਰਾਣ ਬਚਾਏ ਹਨ। (ਦਸੋ) ਉਹ ਕਿਸ ਦੀ ਨਾਰੀ ਹੋਣੀ ਚਾਹੀਦੀ ਹੈ।9।
(ਮੈਂ) ਲਾਲ ਅਤੇ ਬਸਤੂ ਹਰਨ ਲਈ ਉਥੇ ਜਾ ਪਹੁੰਚਿਆ ਜਿਥੇ ਕੋਈ ਵੀ ਪਹੁੰਚ ਨਹੀਂ ਸਕਦਾ। (ਮੈਂ) ਸ਼ਾਹ ਦੇ ਪ੍ਰਾਣ ਬਚਾਏ ਹਨ, (ਇਸ ਲਈ) ਇਸਤਰੀ ਕਿਸ ਦੀ ਹੋਇਗੀ।10।

ਚੌਪਈ

ਦਿਨ ਚੜ੍ਹਨ ਤੇ ਅਦਾਲਤ ਲਗੀ। ਉਹ ਇਸਤਰੀ ਸ਼ਾਹ ਨੇ ਚੋਰ ਨੂੰ ਦੇ ਦਿੱਤੀ। ਉਸ ਦੀ ਬਹੁਤ ਸਿਫਤ ਕੀਤੀ ਅਤੇ (ਉਸ ਨੂੰ) ਭੰਡਾਰਾ ਖੋਲ੍ਹ ਕੇ ਬਹੁਤ ਧਨ ਦਿੱਤਾ।11।

ਦੋਹਰਾ

ਏਦਿਲ ਸ਼ਾਹ ਨੂੰ ਰਾਜ ਮਤੀ ਮਿਲ ਗਈ ਅਤੇ ਠਗ ਨੂੰ ਕਢ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ। ਉਸ ਗਾਲੜੀ ਨੂੰ ਮਾਰ ਕੇ ਸ਼ਾਹ ਦੇ ਲਾਲ ਅਤੇ ਬਸਤੂ ਚੁਰਾ ਲਏ।12।
ਇਥੇ ਸ੍ਰੀ ਚਰਿਤ੍ਰੋਪਾਖਿਆਨ ਦੇ ਤ੍ਰੀਆ ਚਰਿਤ੍ਰ ਦੇ ਮੰਤ੍ਰੀ ਭੂਪ ਸੰਵਾਦ ਦੇ 39ਵੇਂ ਚਰਿਤ੍ਰ ਦੀ ਸਮਾਪਤੀ, ਸਭ ਸ਼ੁਭ ਹੈ।39।744।ਚਲਦਾ।

ਦੋਹਰਾ

ਇਕ ਜਟ ਜੰਗਲ ਵਿਚ ਰਹਿੰਦਾ ਸੀ। ਉਸ ਦੇ ਘਰ ਕੁਲੱਛਣੀ ਇਸਤਰੀ ਸੀ। ਜੇ ਉਹ ਕਹਿੰਦਾ ਸੀ, ਉਹ ਨਹੀਂ ਕਰਦੀ ਸੀ ਅਤੇ ਗਾਲ੍ਹਾਂ ਕਢਦੀ ਅਤੇ ਮਾਰਦੀ ਸੀ।1।

ਚੌਪਈ

ਦਿਲਜਾਨ ਮਤੀ ਉਸ ਦੀ ਇਸਤਰੀ ਦਾ ਨਾਂ ਸੀ ਅਤੇ ਉਸ ਦੇ ਪਤੀ ਦਾ ਨਾਂ ਅਚਲ ਦੇਵ ਸੀ। ਉਹ ਉਸ ਤੋਂ ਰਾਤ ਦਿਨ ਡਰਦਾ ਰਹਿੰਦਾ ਅਤੇ ਕਦੇ ਵੀ (ਉਸ ਨੂੰ) ਪਕੜ ਕੇ ਕੁਟਦਾ ਮਾਰਦਾ ਨਹੀਂ ਸੀ।2।

ਦੋਹਰਾ

ਜਿਥੇ ਬਿਆਸ ਨਦੀ ਵਿਚ ਸਤਲੁਜ ਨਦੀ ਜਾ ਮਿਲਦੀ ਸੀ, ਉਥੇ ਦੋਵੇਂ ਰਹਿੰਦੇ ਸਨ ਅਤੇ ਚੌਧਰ ਕਰਦੇ ਸਨ।3।

ਚੌਪਈ

ਜੇ ਕੰਮ ਉਹ (ਪਤੀ) ਕਰਨਾ ਚਾਹੁੰਦਾ, 'ਉਹ ਨਹੀਂ ਕਰਨਾ', ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਕਹਿੰਦੀ।

(ਅਤੇ ਜੋ ਨਹੀਂ ਕਰਨਾ ਹੁੰਦਾ) ਤਦ ਇਸਤਰੀ ਹਠ ਪੂਰਵਕ ਉਹੀ ਕੰਮ ਕਰਦੀ ਅਤੇ ਪਤੀ ਦੀ ਜ਼ਰਾ ਵੀ ਪਰਵਾਹ ਮਨ ਵਿਚ ਨ ਲਿਆਉਂਦੀ।4।

ਸ਼ਰਾਧਾਂ ਦਾ ਪੱਖ ਆ ਪਹੁੰਚਿਆ। ਉਸ ਨੇ ਵੀ ਪਿਤਾ ਦੀ ਬਿਤ ਬਾਰੇ ਸੁਣ ਲਿਆ। ਉਸ ਨੇ ਇਸਤਰੀ ਨੂੰ ਕਿਹਾ ਕਿ ਸ਼ਰਾਧ ਨਹੀਂ ਕਰਨਾ। ਉਸ ਨੇ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਕਿਹਾ-- ਹੁਣੇ ਕਰ ਲਵੋ।5।

(ਉਸ ਨੇ) ਸ਼ਰਾਧ ਦੀ ਸਾਰੀ ਤਿਆਰੀ ਕਰ ਲਈ। ਬ੍ਰਾਹਮਣਾਂ ਨੂੰ ਭੋਜਨ ਕਰਾਉਣ ਦਾ ਸਮਾਂ ਆ ਗਿਆ। ਪਤੀ ਨੇ ਇਸਤਰੀ ਨੂੰ ਕਿਹਾ ਕਿ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਕਰ ਕਿ ਇਨ੍ਹਾਂ (ਬ੍ਰਾਹਮਣਾਂ) ਨੂੰ ਦੱਛਣਾਂ ਆਦਿ ਕੁਝ ਨ ਦੇ।6।

ਇਸਤਰੀ ਨੇ ਕਿਹਾ-- ਮੈਂ ਵਿਲ ਨਹੀਂ ਕਰਾਂਗੀ ਅਤੇ ਪਾਨ ਦੇ ਬੀੜੇ ਸਹਿਤ ਇਕ ਇਕ ਟਕਾ (ਸਭ ਨੂੰ) ਦੇਵਾਂਗੀ। ਬ੍ਰਾਹਮਣਾਂ ਨੂੰ ਦੇਣੋ ਮੈਂ ਦੇਰ ਨਹੀਂ ਕਰਾਂਗੀ ਅਤੇ ਤੇਰੇ ਮੂੰਹ ਵਿਚ ਵਿਸਟਾ ਭਰਾਂਗੀ।7।

ਤਦ (ਉਸ ਨੇ) ਸਾਰਿਆਂ ਬ੍ਰਾਹਮਣਾਂ ਨੂੰ ਬਿਠਾ ਕੇ ਭੋਜਨ ਕਰਾਇਆ ਅਤੇ ਬਹੁਤ ਸਾਰਾ ਧਨ ਦੇ ਕੇ ਘਰਾਂ ਨੂੰ ਭੇਜਿਆ। ਉਸ (ਪਤੀ) ਨੇ ਫਿਰ ਪਤਨੀ ਨੂੰ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਕਿਹਾ ਕਿ ਹੇ ਪਿਆਰੀ! ਸ਼ਾਸਤ੍ਰ ਦੀ ਰੀਤ ਸੁਣੋ।8।

ਦੋਹਰਾ

ਪਿੰਡ ਨੂੰ ਨਦੀ ਵਿਚ ਰੁੜ੍ਹਾਇਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ, ਇਸ ਵਿਚ ਕੋਈ ਹੋਰ ਮਤ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਪਰ ਉਸ ਇਸਤਰੀ ਨੇ ਕਿਹਾ ਨ ਮੰਨਿਆ ਅਤੇ (ਪਿੰਡ ਨੂੰ) ਮਾੜੀ ਥਾਂ ਉਤੇ ਸੁਟ ਦਿੱਤਾ।9।

ਚੌਪਈ

ਤਦ ਉਸ ਜਟ ਨੇ ਬਹੁਤ ਕ੍ਰੋਧ ਕੀਤਾ ਅਤੇ ਉਸ ਦੇ ਵਿਨਾਸ਼ ਦੀ ਵਿਉਂਤ ਮਨ ਵਿਚ ਵਿਚਾਰੀ। ਇਸ ਨੂੰ (ਪਾਣੀ ਵਿਚ) ਡਬੋ ਕੇ ਮਾਰਾਂਗਾ ਅਤੇ ਨਿੱਤ ਨਿੱਤ ਦਾ ਦੁਖ ਦੂਰ ਕਰ ਦਿਆਂਗਾ।10।

ਉਸ ਨੇ ਇਸਤਰੀ ਨੂੰ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਕਿਹਾ-- ਤੂੰ ਪੇਕੇ ਨਹੀਂ ਜਾਣਾ (ਉਸ ਨੇ ਕਿਹਾ-- ਮੈਂ ਜ਼ਰੂਰ ਜਾਵਾਂਗੀ)। ਮੈਂ ਤੈਨੂੰ ਡੋਲੀ (ਪਾਲਕੀ) ਕਰ ਦਿਆਂਗਾ। ਉਸ ਨੇ ਕਿਹਾ - ਮੈਂ (ਬਿਨਾ ਡੋਲੀ) ਦੇ, ਉਵੇਂ ਚਲੀ ਜਾਵਾਂਗੀ।11।

ਉਹ ਇਸਤਰੀ ਨੂੰ ਨਾਲ ਲੈ ਕੇ ਤੁਰ ਪਿਆ ਅਤੇ ਚਲਦਾ ਚਲਦਾ ਨਦੀ ਦੇ ਕੰਢੇ ਆ ਗਿਆ। ਫਿਰ ਜਟ ਨੇ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਕਿਹਾ ਹੇ ਇਸਤਰੀ! ਤੂੰ ਮੇਰਾ ਬਚਨ ਸੁਣ।12।

ਹੇ ਪਿਆਰੀ! ਬੇੜੀ ਉਤੇ ਚੜ੍ਹ ਕੇ ਆਰਾਮ ਨਾਲ ਚਲ ਅਤੇ ਮੇਰੀ ਕਹੀ ਇਹ (ਗੱਲ) ਮੰਨ ਲੈ। ਇਸਤਰੀ ਨੇ ਕਿਹਾ-- ਮੈਂ ਬਲਦ ਦੀ ਪੂਛ ਫੜ ਕੇ ਜਾਵਾਂਗੀ ਅਤੇ ਹੁਣੇ ਨਦੀ ਤੋਂ ਪਾਰ ਹੋ ਜਾਵਾਂਗੀ।13।

ਸਵੈਯਾ

(ਉਹ) ਸਵੇਰ ਹੋਣ ਤੇ ਗੱਜਣ (ਅਰਥਾਤ ਬਕਵਾਦ ਕਰਨ) ਅਤੇ ਲੜਨ ਲਗ ਜਾਂਦੀ ਹੈ। ਸਭ ਲੋਕ ਮਨਾ ਕਰ ਥਕਦੇ ਹਨ, (ਪਰ ਉਹ) ਰੁਕਦੀ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਡਰ ਦੇ ਮਾਰਿਆਂ ਸੱਸ ਨੂੰ ਸਾਹ ਨਹੀਂ ਆਉਂਦਾ ਅਤੇ ਜਿਠਾਣੀ ਘਰ ਦੇ ਬੂਹੇ ਤੋਂ (ਉਸ ਨੂੰ ਬੋਲਦਿਆਂ ਸੁਣ ਕੇ) ਮੁੜ ਜਾਂਦੀ ਹੈ। ਆਸ ਪਾਸ ਦੇ ਪੜੋਸੀਆਂ ਨੇ ਬਨ ਵਿਚ ਨਿਵਾਸ ਕਰ ਲਿਆ ਹੈ (ਅਰਥਾਤ ਆਪਣੇ ਘਰ ਛੱਡ ਕੇ ਚਲੇ ਗਏ ਹਨ) ਅਤੇ ਸਾਰਿਆਂ ਲੋਕਾਂ ਦਾ ਨਕ ਵਿਚ ਦਮ ਹੋ ਗਿਆ

ਹੈ (ਭਾਵ-ਬਹੁਤ ਤੰਗ ਹੋ ਗਏ)। ਜੇ (ਪਤੀ) ਪਾਣੀ ਮੰਗੇ ਤਾਂ ਪੱਥਰ ਮਾਰਦੀ ਹੈ। ਇਹ
ਇਸਤਰੀ ਹੈ ਜਾਂ ਘਰ ਵਿਚ ਸ਼ੇਰਨੀ ਲਿਆਉਂਦੀ ਹੋਈ ਹੈ।14।

ਦੋਹਰਾ

ਜਦੋਂ ਬਲਦ ਦੀ ਪੂਛਲ ਪਕੜ ਕੇ ਨਦੀ ਦੀ ਧਾਰਾ ਵਿਚ ਜਾ ਪਹੁੰਚੀ, ਤਦ ਸਭ ਨੇ
ਕੂਕ ਕੇ ਕਿਹਾ। ਹੇ ਮੂਰਖ! ਇਸ ਨੂੰ ਘੁਟ ਕੇ ਪਕੜ।15।

ਜਦੋਂ ਉਸ ਨੇ ਕੂਕ ਕੰਨ ਨਾਲ ਸੁਣੀ ਤਾਂ ਹੱਥ ਵਿਚੋਂ ਪੂਛਲ ਛੁੱਟੀ ਅਤੇ ਗਾਲ੍ਹਾਂ
ਕਢਦੀ ਹੋਈ ਰੁੜ੍ਹ ਗਈ ਅਤੇ ਯਮ ਪੁਰੀ ਵਿਚ ਜਾ ਪਹੁੰਚੀ।16।

ਕੁਲੱਛਣੀ ਔਰਤ ਨੂੰ ਡੋਬ ਕੇ ਜਟ ਘਰ ਆ ਗਿਆ। ਉਹ ਵਿਅਕਤੀ ਕਿਵੇਂ ਸੁਖੀ
ਵਸ ਸਕਦਾ ਹੈ (ਜਿਸ ਨੇ) ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਦੀ (ਇਸਤਰੀ) ਵਿਆਹੀ ਹੋਈ ਹੋਵੇ।17।

ਇਥੇ ਸ੍ਰੀ ਚਰਿਤ੍ਰੋਪਾਖਿਆਨ ਦੇ ਪੁਰਖ ਚਰਿਤ੍ਰ ਦੇ ਮੰਤ੍ਰੀ ਭੂਪ ਸੰਵਾਦ ਦੇ 40ਵੇਂ ਚਰਿਤ੍ਰ ਦੀ ਸਮਾਪਤੀ,
ਸਭ ਸੁਭ ਹੈ।40।761।ਚਲਦਾ।

ਦੋਹਰਾ

ਚਾਮਰੰਗ ਕੇ ਦੇਸ ਮੈ ਇੰਦ੍ਰ ਸਿੰਘ ਥੇ ਨਾਥ।

ਸਕਲ ਸੈਨ ਚਤੁਰੰਗਨੀ ਅਮਿਤ ਚੜਤ ਤਿਹ ਸਾਥ।1।

ਚੰਦ੍ਰਕਲਾ ਤਾ ਕੀ ਤ੍ਰਿਯਾ ਜਾ ਸਮ ਤ੍ਰਿਯਾ ਨ ਕੋਇ।

ਜੇ ਵਹੁ ਚਾਹੈ ਸੋ ਕਰੈ ਜੇ ਭਾਖੈ ਸੋ ਹੋਇ।2।

ਚੌਪਈ

ਸੁੰਦਰਿ ਏਕ ਸਖੀ ਤਹ ਰਹੈ। ਤਾ ਸੋ ਨੇਹ ਰਾਵ ਨਿਰਬਰੈ।

ਰਾਨੀ ਅਧਿਕ ਹਿ੍ਰਦੈ ਮੈ ਜਰਈ। ਯਾ ਸੋ ਪ੍ਰੀਤ ਅਧਿਕ ਨਿ੍ਰਪ ਕਰਈ।3।

ਗਾਂਧੀ ਇਕ ਖਤ੍ਰੀ ਤਹ ਭਾਰੋ। ਫਤਹ ਚੰਦ ਨਾਮਾ ਉਜਿਯਾਰੋ।

ਸੋ ਤਿਨ ਚੇਰੀ ਬੋਲਿ ਪਠਾਯੋ। ਕਾਮ ਕੇਲ ਤਿਹ ਸਾਥ ਕਮਾਯੋ।4।

ਭੋਗ ਕਮਾਤ ਗਰਭ ਰਹਿ ਗਯੋ। ਚੇਰੀ ਦੋਸੁ ਰਾਵ ਸਿਰ ਦਯੋ।

ਰਾਜਾ ਮੋ ਸੋ ਭੋਗ ਕਮਾਯੋ। ਤਾ ਤੇ ਪੂਤ ਸਪੁਤੁ ਉਪਜਾਯੋ।5।

ਨਿ੍ਰਪ ਇਹ ਭੇਦ ਲਹਿਯੋ ਚੁਪਿ ਰਹਿਯੋ। ਤਾ ਸੋ ਪ੍ਰਗਟ ਨ ਮੁਖ ਤੇ ਕਹਿਯੋ।

ਮੈ ਯਾ ਸੋ ਨਹਿ ਭੋਗੁ ਕਮਾਯੋ। ਚੇਰੀ ਪੁਤ੍ਰ ਕਹਾ ਤੇ ਪਾਯੋ।6।

ਦੋਹਰਾ

ਫਤਹ ਚੰਦ ਕੇ ਨਾਮੁ ਲੈ ਚੇਰੀ ਲਈ ਬੁਲਾਇ।

ਮਾਰਿ ਆਪਨੇ ਹਾਥ ਹੀ ਗਡਹੇ ਦਈ ਗਡਾਇ।7।1।

ਇਤਿ ਸ੍ਰੀ ਚਰਿਤ੍ਰ ਪਖਯਾਨੇ ਤ੍ਰਿਯਾ ਚਰਿਤ੍ਰੇ ਮੰਤ੍ਰੀ ਭੂਪ ਸੰਬਾਦੇ ਛਿਆਸੀਵੇਂ ਚਰਿਤ੍ਰ ਸਮਾਪਤਮ

ਸਤੁ ਸੁਭਮ ਸਤੁ।86।1530।ਅਫਜ਼ੂ।

ਦੋਹਰਾ

ਚਾਮਰੰਗ ਦੇਸ ਵਿਚ ਇੰਦ੍ਰ ਸਿੰਘ ਨਾਂ ਦਾ ਰਾਜਾ ਸੀ। ਉਸ ਨਾਲ ਸਾਰੀ ਅਮਿਤ

ਚਤੁਰੰਗਨੀ ਸੈਨਾ ਚੜਦੀ ਸੀ।1। ਚੰਦ੍ਰਕਲਾ ਉਸ ਦੀ ਰਾਣੀ ਸੀ ਜਿਸ ਵਰਗੀ ਕੋਈ ਹੋਰ

ਇਸਤਰੀ ਨਹੀਂ ਸੀ। ਉਹ ਜੋ ਚਾਹੁੰਦੀ, ਉਹੀ ਕਰਦੀ ਅਤੇ ਜੋ ਕਹਿੰਦੀ, ਉਹੀ ਹੁੰਦਾ।2।

ਚੌਪਈ

ਉਸ ਦੀ ਇਕ ਸੁੰਦਰ ਦਾਸੀ ਸੀ। ਉਸ ਨਾਲ ਰਾਜਾ ਸਨੇਹ ਰਖਦਾ ਸੀ। ਰਾਣੀ (ਇਸ ਕਰ ਕੇ) ਹਿਰਦੇ ਵਿਚ ਬਹੁਤ ਸੜਦੀ ਸੀ ਕਿ ਇਸ ਨਾਲ ਰਾਜਾ ਬਹੁਤ ਪ੍ਰੇਮ ਕਰਦਾ ਹੈ।3।

ਉਥੇ ਫਤੇ ਚੰਦ ਨਾਂ ਵਾਲਾ ਇਕ ਵੱਡਾ ਅੱਤਾਰ ('ਗਾਂਧੀ') ਖੜੀ ਰਹਿੰਦਾ ਸੀ। ਉਸ ਨੂੰ ਉਸ ਦਾਸੀ ਨੇ ਬੁਲਵਾ ਲਿਆ ਅਤੇ ਉਸ ਨਾਲ ਕਾਮ-ਕ੍ਰੀੜਾ ਕੀਤੀ।4।

ਕਾਮ-ਕ੍ਰੀੜਾ ਦੇ ਫਲਸਰੂਪ ਉਸ ਨੂੰ ਗਰਭ ਹੋ ਗਿਆ। (ਜਿਸ ਦਾ) ਦੋਸ਼ ਦਾਸੀ ਨੇ ਰਾਜੇ ਦੇ ਸਿਰ ਮਝਿਆ। (ਕਹਿੰਦੀ ਸੀ ਕਿ) ਰਾਜੇ ਨੇ ਮੇਰੇ ਨਾਲ ਭੋਗ ਕੀਤਾ ਹੈ, ਤਾਂ ਤੇ (ਮੇਰੇ) ਸੁਪੁੱਤਰ ਪੁੱਤਰ ਪੈਦਾ ਹੋਇਆ ਹੈ।5।

ਰਾਜਾ ਇਹ ਭੇਦ ਜਾਣ ਕੇ ਚੁਪ ਕਰ ਰਿਹਾ। ਉਸ ਨੂੰ ਪ੍ਰਗਟ ਰੂਪ ਵਿਚ ਮੂੰਹੋਂ ਕੁਝ ਨ ਕਿਹਾ। (ਉਸ ਨੇ ਮਨ ਵਿਚ ਸੋਚਿਆ ਕਿ) ਮੈਂ ਇਸ ਨਾਲ ਭੋਗ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ, (ਫਿਰ) ਇਸ ਦਾਸੀ ਨੇ ਪੁੱਤਰ ਕਿਥੋਂ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕੀਤਾ ਹੈ।6।

ਦੋਹਰਾ

(ਰਾਜੇ ਨੇ) ਫਤੇ ਚੰਦ ਦਾ ਨਾਂ ਲੈ ਕੇ ਦਾਸੀ ਨੂੰ ਬੁਲਾਇਆ ਅਤੇ ਆਪਣੇ ਹੱਥ ਨਾਲ ਮਾਰ ਕੇ ਟੋਏ ਵਿਚ ਦਬ ਦਿੱਤਾ।7।

ਇਥੇ ਸ੍ਰੀ ਚਰਿਤ੍ਰੋਪਾਖਿਆਨ ਦੇ ਤ੍ਰੀਆ ਚਰਿਤ੍ਰ ਦੇ ਮੰਤ੍ਰੀ ਭੂਪ ਸੰਵਾਦ ਦੇ 86ਵੇਂ ਚਰਿਤ੍ਰ ਦੀ ਸਮਾਪਤੀ, ਸਭ ਸੁਭ ਹੈ।86।1530।ਚਲਦਾ।

ਚੌਪਈ

ਉਤਰ ਦੇਸ ਰਾਵ ਇਕ ਭਾਰੋ। ਸੂਰਜ ਬੰਸ ਮਾਝ ਉਜਿਯਾਰੋ।

ਰੂਪ ਮਤੀ ਤਾ ਕੀ ਬਰ ਨਾਰੀ। ਜਨੁਕ ਚੀਰਿ ਚੰਦ੍ਰਮਾ ਨਿਕਾਰੀ।1।

ਵਹ ਤ੍ਰਿਯ ਏਕ ਨੀਚ ਸੋ ਰਹੈ। ਅਧਿਕ ਨਿੰਦ ਤਾ ਕੀ ਜਗ ਕਹੈ।

ਇਹ ਬਿਰਤਾਤ ਨਿਪਤਿ ਜਬ ਸੁਨਯੋ। ਅਧਿਕ ਕੋਪ ਕਰਿ ਮਸਤਕ ਧੁਨਯੋ।2।

ਤ੍ਰਿਯ ਕੀ ਲਾਗ ਨਿਪਤ ਹੂੰ ਕਰੀ। ਬਾਤੇ ਕਰਤ ਦ੍ਰਿਸਟਿ ਮਹਿ ਪਰੀ।

ਤਾ ਦਿਨ ਤੇ ਤਾ ਸੋ ਹਿਤ ਤਯਾਗਿਯੋ। ਅਵਰ ਤ੍ਰਿਯਨ ਕੇ ਰਸ ਅਨੁਰਾਗਿਯੋ।3।

ਅਵਰ ਤ੍ਰਿਯਨ ਸੋ ਪ੍ਰੀਤਿ ਲਗਾਈ। ਤਾ ਤ੍ਰਿਯ ਸੋ ਦਿਯ ਨੇਹ ਭੁਲਾਈ।

ਤਾ ਕੇ ਧਾਮ ਨਿਤਯ ਚਲਿ ਆਵੈ। ਪ੍ਰੀਤਿ ਠਾਨਿ ਨਹਿ ਕੇਲ ਕਮਾਵੈ।4।

ਦੋਹਰਾ

ਚਾਰਿ ਪਹਰ ਰਜਨੀ ਤ੍ਰਿਯਹਿ ਰਮਤ ਹੁਤੋ ਸੁਖ ਪਾਇ।

ਰੋਸ ਭਯੋ ਜਬ ਤੇ ਹ੍ਰਿਦੈ ਘਰੀ ਨ ਭੋਗਾ ਜਾਇ।5।

ਚੌਪਈ

ਜਬ ਰਾਜਾ ਪੂਜਾ ਕਹ ਜਾਵੈ। ਤਬ ਵਹੁ ਸਮੋ ਜਾਰ ਤ੍ਰਿਯ ਪਾਵੈ।

ਮਿਲਿ ਬਾਤੇ ਦੋਊ ਯੋ ਕਰਹੀ। ਨਿਪ ਕੀ ਕਾਨਿ ਕਛੁ ਨਹਿ ਧਰਹੀ।6।

ਸਾਮੁਹਿ ਤਾਹਿ ਹੁਤੋ ਦਰਵਾਜੋ। ਲਾਗਿ ਰਹਾ ਭੀਤਨ ਸੋ ਰਾਜੋ।

ਜਬ ਇਹ ਭਾਤਿ ਜਾਰ ਸੁਨਿ ਪਾਯੋ। ਭਾਜਿ ਗਯੋ ਨ ਸਕਯੋ ਠਹਰਾਯੋ।7।

ਦੋਹਰਾ

ਨਿਰਖਿ ਕੋਪ ਦ੍ਰਿਗ ਰਾਇ ਕੇ ਨੀਚ ਤੁਰਤੁ ਗਯੋ ਭਾਜ।

ਭਾਤਿ ਅਨੇਕ ਮਨਾਇਯੋ ਤਉ ਨ ਫਿਰਾ ਨਿਲਾਜ।8।

ਚੌਪਈ

ਤਿਹ ਹਿਤ ਨਾਰਿ ਜਤਨ ਬਹੁ ਕੀਨੇ। ਬਹੁਤੁ ਰੁਪਏ ਖਰਚਿ ਕਹ ਦੀਨੇ।
ਕੋਟਿ ਕਰੇ ਏਕੋ ਨਹਿ ਭਯੋ। ਤਿਹ ਪਤਿ ਡਾਰਿ ਹਿਦੈ ਤੇ ਦਯੋ।9।
ਜਬ ਵਹੁ ਬਾਤ ਨਿਪੁਤਿ ਚਿਤ ਆਵੈ। ਸੰਕਿ ਰਹੈ ਨਹਿ ਭੋਗ ਕਮਾਵੈ।
ਯਹ ਸਭ ਭੇਦ ਇਕ ਨਾਰੀ ਜਾਨੈ। ਲਜਤ ਨਾਥ ਸੋ ਕਛੁ ਨ ਬਖਾਨੈ।10।

ਦੋਹਰਾ

ਤਬ ਰਾਜੇ ਐਸੇ ਕਹਾ ਯਾ ਤ੍ਰਿਯ ਕਛੁ ਨ ਦੇਉ।
ਨਾਮ ਜਾਰ ਕੋ ਲੈ ਤੁਰਤ ਯਾ ਕੋ ਧਨੁ ਹਰਿ ਲੇਉ।11।

ਚੌਪਈ

ਕਾਹੂ ਕਹ ਮੁਹਰੈ ਚਟਵਾਈ। ਕਾਹੂ ਕਹਾ ਮਿਤ੍ਰ ਕੀ ਨਯਾਈ।
ਕਾਹੂ ਸੰਗ ਨੇਹ ਉਪਜਾਯੋ। ਕਿਸੂ ਤ੍ਰਿਯਾ ਸੰਗ ਭੋਗ ਕਮਾਯੋ।12।

ਦੋਹਰਾ

ਕਾਹੂ ਕਹ ਸੁਭ ਪਟ ਦਏ ਕਾਹੂ ਕਹ ਧਨੁ ਦੀਨ।
ਐਸੀ ਬਿਧਿ ਚੇਰੀ ਸਕਲ ਨਿਪੁ ਅਪਨੀ ਕਰਿ ਲੀਨ।13।

ਚੌਪਈ

ਐਸ ਹੀ ਬਾਹਰ ਕੀ ਬਸਿ ਕਰੀ। ਸਭ ਇਸਤ੍ਰੀ ਨਿਪੁ ਕੇ ਰਸ ਢਰੀ।
ਜੋ ਰਾਜਾ ਕਹ ਭੇਦ ਨ ਦੇਈ। ਤਿਹ ਤ੍ਰਿਯ ਨਿਪੁ ਪੈਠਨ ਨਹਿ ਦੇਈ।14।

ਦੋਹਰਾ

ਸਭ ਚੇਰੀ ਨਿਪੁ ਬਸਿ ਭਈ ਸਭ ਸੋ ਰਾਖਤ ਨੇਹ।
ਜੁ ਕਛੁ ਬਾਤ ਤਵ ਤ੍ਰਿਯ ਕਰੈ ਆਨਿ ਇਸੈ ਕਹ ਦੇਹ।15।

ਸਭ ਇਸਤ੍ਰਿਨ ਸੋ ਸੋ ਤ੍ਰਿਯਾ ਜੋ ਕਛੁ ਕਹਤ ਬਖਾਨਿ।
ਮੁਖ ਵਾ ਪੈ ਹਾ ਹਾ ਕਰੈ ਕਹੈ ਨਿਪੁਤਿ ਸੋ ਆਨਿ।16।

ਚੌਪਈ

ਏਕ ਦਿਵਸ ਨਿਪੁ ਮੰਤ੍ਰੁ ਬਿਚਾਰਿਯੋ। ਚਿਤ ਮੈ ਇਹੈ ਚਰਿਤ੍ਰੁ ਸੁ ਧਾਰਿਯੋ।
ਜੜ ਤ੍ਰਿਯ ਕੋ ਸਭ ਧਨੁ ਹਰਿ ਲੇਉ। ਲੈ ਅਪਨੇ ਖਰਚਨ ਕਹ ਦੇਉ।17।

ਰਾਨੀ ਕੀ ਚੇਰੀ ਕਹਲਾਵੈ। ਆਨਿ ਭੇਦ ਸਭ ਨਿਪੁਹਿ ਜਤਾਵੈ।

ਤ੍ਰਿਯ ਤਿਨ ਕਹ ਅਪਨੀ ਕਰਿ ਮਾਨੈ। ਮੂਰਖ ਨਾਰਿ ਭੇਦ ਨਹਿ ਜਾਨੈ।18।

ਨਿਜੁ ਸੁਤ ਤੇ ਤਿਹ ਮਾਤ ਕਹਾਵੈ। ਅਧਿਕ ਧਾਮ ਤੇ ਦਰਬ ਲੁਟਾਵੈ।

ਜੋ ਚਿਤ ਕੀ ਤਿਹ ਬਾਤ ਸੁਨਾਵਤ। ਸੋ ਕਹਿ ਕਰਿ ਨਿਪੁ ਕਹ ਸਮਝਾਵਤ।19।

ਭਲੋ ਬੁਰੋ ਤੁਹਿ ਮੈ ਬਹੁ ਕਰਿਹੋ। ਤੋ ਪਰ ਰੂਠਿ ਲਹਤ ਤਿਹ ਰਹਿਹੋ।

ਵਾ ਕੀ ਭਾਖਿ ਅਧਿਕ ਤੁਹਿ ਮਾਰੋ। ਤ੍ਰਿਯ ਨ ਲਹਤ ਚਿਤ ਤੇ ਤੁਹਿ ਡਾਰੋ।20।

ਦੋਹਰਾ

ਨਿਪੁ ਤਾ ਸੋ ਐਸੋ ਕਹਾ ਰਹੋ ਤਿਸੀ ਕੀ ਹੋਇ।

ਭੇਦ ਸਕਲ ਮੁਹਿ ਦੀਜਿਯਹੁ ਜੁ ਕਛੁ ਕਹੈ ਤ੍ਰਿਯ ਸੋਇ।21।

ਵਾ ਹੀ ਕੀ ਹੋਈ ਰਹਤ ਨਿਤ ਤਿਹ ਅਧਿਕ ਰਿਝਾਇ।

ਜੁ ਕਛੁ ਭੇਦ ਅਬਲਾ ਕਹੈ ਦੇਤ ਨਿਪਤਿ ਕਹ ਆਇ।22।

ਚੌਪਈ

ਏਕ ਤ੍ਰਿਯ ਕਹ ਰਾਇ ਬੁਲਾਯੋ। ਕਛੁਕ ਦਰਬੁ ਤਾ ਤੇ ਚਟਵਾਯੋ।

ਮੈ ਜੁ ਕਹੈ ਕਹਿਯਹੁ ਤਿਹ ਜਾਈ। ਹੋ ਤੇ ਪਹਿ ਤਵ ਮਿਤ੍ਰੁ ਪਠਾਈ।23।

ਦੋਹਰਾ

ਨਿਪੁ ਨਾਰੀ ਵਹੁ ਦਰਬੁ ਦੈ ਅਪਨੀ ਕਰੀ ਬਨਾਇ।

ਸਭ ਬ੍ਰਿਤਾਂਤ ਲੈ ਤਵਨ ਕੋ ਸਭ ਕਹਿਯਹੁ ਮੁਹਿ ਆਇ।24।

ਚੌਪਈ

ਮੋਰ ਨ ਕਛੁ ਭੇਦ ਤਿਹਿ ਦਿਜਿਯਹੁ। ਤਾ ਕੇ ਚੋਰਿ ਚਿਤ ਕਹ ਲਿਜਿਯਹੁ।

ਵਾ ਹੀ ਕੀ ਹੋਈ ਤੁਮ ਰਹਿਯਹੁ। ਲੈ ਤਾ ਕੋ ਅੰਤਰ ਮੁਹਿ ਕਹਿਯਹੁ।25।

ਦੋਹਰਾ

ਤਾ ਕੇ ਮਿਤ ਕੋ ਨਾਮ ਲੈ ਪਤਿਯਾ ਲਿਖੀ ਬਨਾਇ।

ਹਮ ਬਿਖਰਚ ਰਹਤੇ ਘਨੇ ਕਛੁ ਧਨੁ ਦੈਹੁ ਪਠਾਇ।26।

ਦੇਸ ਛਾਡਿ ਪਰਦੇਸ ਮੈ ਬਸਾ ਬਹੁਤ ਦਿਨ ਆਇ।

ਪ੍ਰੇਮ ਜਾਨਿ ਕਛੁ ਕੀਜਿਯਹੁ ਮੁਸਕਲ ਸਮੈ ਸਹਾਇ।27।

ਤ੍ਰਿਯਾ ਤਿਹਾਰੇ ਹੈ ਰਹੇ ਇਮਿ ਸਮਝੋ ਮਨ ਮਾਹਿ।

ਹਮ ਸੇ ਤੁਮ ਕਹ ਬਹੁਤ ਹੈ ਤੁਮ ਸੇ ਹਮ ਕਹ ਨਾਹਿ।28।

ਚੌਪਈ

ਹਮਰੇ ਖਰਚਨ ਕਹ ਕਛੁ ਦਿਜਿਯਹੁ। ਵੈ ਦਿਨ ਯਾਦਿ ਹਮਾਰੇ ਕਿਜਿਯਹੁ।

ਪ੍ਰੀਤਿ ਪੁਰਾਤਨ ਪ੍ਰਿਯਾ ਬਿਚਰਿਯਹੁ। ਹਮ ਪਰ ਅਧਿਕ ਕ੍ਰਿਪਾ ਤੁਮ ਕਰਿਯਹੁ।29।

ਤਵਨ ਰਾਤਿ ਕੀ ਬਾਤ ਸ੍ਰਵਰਿਯਹੁ। ਮੋ ਪਰ ਨਾਰਿ ਅਨੁਗ੍ਰਹੁ ਕਰਿਯਹੁ।

ਯਾ ਪਤਿਯਾ ਕਹ ਤੁਹੀ ਪਛਾਨੈ। ਅਵਰ ਪੁਰਖ ਕੋਊ ਦੁਤਿਯ ਨ ਜਾਨੈ।30।

ਦੋਹਰਾ

ਜਬ ਵੈ ਦਿਨ ਹਮਰੇ ਹੁਤੇ ਏਦਿਨ ਤੁਮਰੇ ਆਇ।

ਕ੍ਰਿਪਾ ਜਾਨਿ ਕਿਛੁ ਦੀਜਿਯਹੁ ਕਰਿਯਹੁ ਮੋਹਿ ਸਹਾਇ।31।

ਬਾਚਤ ਪਤਿਯਾ ਮੂੜ ਤ੍ਰਿਯ ਫੂਲ ਗਈ ਮਨ ਮਾਹਿ।

ਤੁਰਤੁ ਕਾਢਿ ਬਹੁ ਧਨੁ ਦਿਯਾ ਭੇਦ ਲਖਿਓ ਜੜ ਨਾਹਿ।32।

ਚੌਪਈ

ਕਾਢਿ ਦਰਬੁ ਮੂਰਖ ਤ੍ਰਿਯ ਦੀਨੋ। ਤਾ ਕੋ ਸੋਧ ਫੇਰਿ ਨਹਿ ਲੀਨੋ।

ਲੈ ਅਪਨੋ ਨਿਪੁ ਕਾਜ ਚਲਾਯੋ। ਤ੍ਰਿਯਹਿ ਜਾਨਿ ਮੁਰ ਮਿਤ ਧਨ ਪਾਯੋ।33।

ਦੋਹਰਾ

ਤ੍ਰਿਯ ਜਾਨਾ ਮੁਰ ਮੀਤ ਕਹ ਦਰਬੁ ਪਹੁੰਚਯੋ ਜਾਇ।

ਮੂੜ ਨ ਜਾਨਾ ਨਿਪਤਿ ਹਰਿ ਲੀਨਾ ਰੋਜ ਚਲਾਇ।34।

ਚੌਪਈ

ਹਿਤ ਮਿਤ ਕੇ ਤ੍ਰਿਯ ਦਰਬੁ ਲੁਟਾਯੋ। ਨਿਜੁ ਨਾਯਕ ਸੋ ਨੇਹੁ ਗਵਾਯੋ।

ਹਰਿ ਧਨੁ ਲੈ ਨਿਪੁ ਰੋਜ ਚਲਾਵੈ। ਵਾ ਕੇ ਮੂੰਡ ਮੂੰਡਿ ਨਿਤ ਖਾਵੈ।35।

ਦੋਹਰਾ

ਜੋ ਜਨੁ ਜਾ ਸੋ ਰੁਚਿ ਕਰੈ ਤਾ ਹੀ ਕੋ ਲੈ ਨਾਮੁ।

ਦਰਬੁ ਕਢਾਵੈ ਤਿਯਨ ਤੇ ਆਪੁ ਚਲਾਵੈ ਕਾਮੁ।36।1।

ਇਤਿ ਸ੍ਰੀ ਚਰਿਤ੍ਰ ਪਖਯਾਨੇ ਪੁਰਖ ਚਰਿਤ੍ਰੇ ਮੰਤ੍ਰੀ ਭੂਪ ਸੰਬਾਦੇ ਪਚਪਨ ਚਰਿਤ੍ਰ ਸਮਾਪਤਮ

ਸਤੁ ਸੁਭਮ ਸਤੁ।55।1048।ਅਫਜ਼ੂ।

ਚੌਪਈ

ਉੱਤਰ ਦੇਸ ਵਿੱਚ ਇਕ ਵੱਡਾ ਰਾਜਾ ਰਹਿੰਦਾ ਸੀ ਜੋ ਸੂਰਜ ਬੰਸ ਵਿਚ ਬਹੁਤ ਉਘੜਿਆ

ਹੋਇਆ ਸੀ। ਰੂਪ ਮਤੀ ਉਸ ਦੀ ਸੁੰਦਰ ਨਾਰੀ ਸੀ ਮਾਨੋ ਚੰਦ੍ਰਮਾ ਨੂੰ ਚੀਰ ਕੇ ਕਢੀ ਹੋਵੇ।1।

ਉਹ ਇਸਤਰੀ ਇਕ ਨੀਚ ਨਾਲ ਲਗੀ ਹੋਈ ਸੀ। (ਇਸ ਕਰ ਕੇ) ਜਗਤ ਉਸ ਦੀ

ਬਹੁਤ ਨਿੰਦਿਆ ਕਰਦਾ ਸੀ। ਇਹ ਬ੍ਰਿਤਾਂਤ ਜਦੋਂ ਰਾਜੇ ਨੇ ਸੁਣਿਆ, (ਤਾਂ ਉਸ ਨੇ) ਬਹੁਤ

ਕ੍ਰੋਧ ਕਰ ਕੇ ਸਿਰ ਹਿਲਾਇਆ।2।

ਰਾਜੇ ਨੇ ਇਸਤਰੀ ਦੀ ਟੋਹ ('ਲਾਗ') ਲਈ ਅਤੇ (ਉਹ) ਗੱਲਾਂ ਕਰਦੀ ਦਿਖਾਈ

ਦਿੱਤੀ। ਉਸ ਦਿਨ ਤੋਂ (ਰਾਜੇ ਨੇ) ਉਸ ਨਾਲ ਪ੍ਰੇਮ ਕਰਨਾ ਛੱਡ ਦਿੱਤਾ ਅਤੇ ਹੋਰਨਾਂ ਇਸਤਰੀਆਂ

ਨਾਲ ਪ੍ਰੇਮ ਕਰਨ ਲਗ ਗਿਆ।3।

(ਉਸ ਰਾਜੇ ਨੇ) ਹੋਰਨਾਂ ਇਸਤਰੀਆਂ ਨਾਲ ਪ੍ਰੀਤ ਲਗਾ ਲਈ ਅਤੇ ਇਸ ਇਸਤਰੀ

ਨਾਲ ਪ੍ਰੇਮ ਕਰਨਾ ਭੁਲਾ ਦਿੱਤਾ। ਉਸ ਦੇ ਘਰ ਨਿੱਤ ਚਲ ਕੇ ਆਉਂਦਾ, ਪਰੰਤੂ ਉਸ ਨਾਲ

ਪ੍ਰੇਮ ਪੂਰਵਕ ਰਤੀ-ਕੀੜਾ ਨ ਕਰਦਾ।4।

ਦੋਹਰਾ

(ਉਹ ਰਾਜਾ ਪਹਿਲਾਂ ਉਸ ਨਾਲ) ਚਾਰ ਪਹਿਰ ਰਾਤ ਰਮਣ ਕਰਦਾ ਅਤੇ ਸੁਖ

ਪਾਉਂਦਾ। ਪਰ ਜਦ ਤੋਂ ਮਨ ਵਿਚ ਰੋਸ ਪੈਦਾ ਹੋਇਆ, (ਉਸ ਨਾਲ) ਇਕ ਘੜੀ ਲਈ ਵੀ

ਭੋਗ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ।5।

ਚੌਪਈ

ਜਦੋਂ ਰਾਜਾ ਪੂਜਾ ਕਰਨ ਜਾਂਦਾ, ਤਦ ਉਸ ਵੇਲੇ ਯਾਰ ਇਸਤਰੀ ਨਾਲ ਮਿਲਾਪ

ਕਰਦਾ। (ਉਹ) ਦੋਵੇਂ ਆਪਸ ਵਿਚ ਮਿਲ ਕੇ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਗੱਲਾਂ ਕਰਦੇ ਅਤੇ ਰਾਜੇ ਦੀ ਕੋਈ

ਪਰਵਾਹ ਹੀ ਨ ਕਰਦੇ।6।

ਉਸ ਦੇ ਸਾਹਮਣੇ (ਰਾਜੇ ਦੇ ਘਰ ਦਾ) ਦਰਵਾਜ਼ਾ ਸੀ। (ਇਕ ਦਿਨ) ਰਾਜਾ ਕੰਧਾਂ

ਨਾਲ ਲਗ ਕੇ (ਸਭ ਕੁਝ ਸੁਣਦਾ ਰਿਹਾ)। ਜਦ ਯਾਰ ਨੂੰ ਇਸ ਦਾ ਪਤਾ ਲਗਾ (ਤਾਂ ਉਹ)

ਠਹਿਰ ਨ ਸਕਿਆ, ਭਜ ਗਿਆ।7।

ਦੋਹਰਾ

ਰਾਜੇ ਦੇ ਗੁੱਸੇ ਨੂੰ ਵੇਖ ਕੇ (ਉਹ) ਨੀਚ ਤੁਰਤ ਭਜ ਗਿਆ। (ਇਸਤਰੀ ਨੇ ਉਸ ਨੂੰ

ਰੁਕਣ ਲਈ) ਅਨੇਕ ਤਰ੍ਹਾਂ ਨਾਲ ਮਨਾਇਆ, ਪਰ ਉਹ ਨਿਰਲਜ ਫਿਰ ਵੀ ਨ ਰੁਕਿਆ।8।

ਚੌਪਈ

(ਰਾਜੇ ਦੇ ਪ੍ਰੇਮ ਨੂੰ ਦੋਬਾਰਾ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕਰਨ ਲਈ) ਉਸ ਇਸਤਰੀ ਨੇ ਬਹੁਤ ਯਤਨ

ਕੀਤੇ ਅਤੇ ਰੁਪਏ ਵੀ ਖਰਚਣ ਲਈ ਬਹੁਤ ਦਿੱਤੇ। ਬਹੁਤ (ਯਤਨ) ਕੀਤੇ ਪਰ ਇਕ ਵੀ

(ਸਫਲ) ਨ ਹੋਇਆ। ਉਸ ਨੂੰ ਪਤੀ ਨੇ ਹਿਰਦੇ ਤੋਂ ਲਾਹ ਸੁਟਿਆ।9।

ਜਦੋਂ (ਉਸ ਦੇ ਵਿਭਚਾਰ ਦੀ) ਗੱਲ ਰਾਜੇ ਦੇ ਮਨ ਵਿਚ ਆਉਂਦੀ, ਤਾਂ (ਮਨ ਵਿਚ) ਸ਼ੰਕਾ ਹੋਣ ਕਾਰਨ ਭੋਗ ਨ ਕਰਦਾ। ਇਸ ਸਾਰੇ ਭੇਦ ਨੂੰ ਕੇਵਲ ਇਕ ਨਾਰੀ ਹੀ ਜਾਣਦੀ ਸੀ, ਪਰ ਉਹ ਸ਼ਰਮ ਨਾਲ ਪਤੀ ਨੂੰ ਕੁਝ ਵੀ ਕਹਿੰਦੀ ਨਹੀਂ ਸੀ।10।

ਦੋਹਰਾ

ਤਦ ਰਾਜੇ ਨੇ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਸੋਚਿਆ ਕਿ ਇਸ ਨੂੰ ਕੁਝ ਨਹੀਂ ਦਿਆਂਗਾ ਅਤੇ ਯਾਰ ਦਾ ਨਾਮ ਲੈ ਕੇ ਤੁਰਤ ਹੀ ਇਸ ਪਾਸੋਂ ਧਨ ਖੋਹ ਲਵਾਂਗਾ।11।

ਚੌਪਈ

ਕਿਸੇ (ਦਾਸੀ) ਨੂੰ ਮੋਹਰਾਂ ਦਾ ਲਾਲਚ ਦਿੱਤਾ, ਕਿਸੇ ਨੂੰ ਮਿਤਰਤਾ ਦਾ ਵਾਸਤਾ ਪਾਇਆ। ਕਿਸੇ ਨਾਲ ਪ੍ਰੇਮ ਕਰਨਾ ਸ਼ੁਰੂ ਕੀਤਾ ਅਤੇ ਕਿਸੇ ਇਸਤਰੀ ਨਾਲ ਭੋਗ ਕੀਤਾ।12।

ਦੋਹਰਾ

ਕਿਸੇ ਨੂੰ ਸੁੰਦਰ ਬਸਤ੍ਰ ਦਿੱਤੇ ਅਤੇ ਕਿਸੇ ਨੂੰ ਧਨ ਦਿੱਤਾ। ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਸਾਰੀਆਂ ਦਾਸੀਆਂ ਨੂੰ ਰਾਜੇ ਨੇ ਆਪਣੇ ਵਸ ਵਿਚ ਕਰ ਲਿਆ।13।

ਚੌਪਈ

ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ (ਰਾਜ ਨੇ) ਬਾਹਰ ਦੀਆਂ (ਇਸਤਰੀਆਂ) ਨੂੰ ਵਸ ਵਿਚ ਕਰ ਲਿਆ। ਸਾਰੀਆਂ ਇਸਤਰੀਆਂ ਰਾਜੇ ਦੇ ਪ੍ਰੇਮ ਵਿਚ ਢਲ ਗਈਆਂ। ਜੋ (ਇਸਤਰੀ) ਰਾਜੇ ਨੂੰ ਭੇਦ ਨਹੀਂ ਦਿੰਦੀ ਸੀ, ਉਸ ਇਸਤਰੀ ਨੂੰ ਰਾਜਾ ਨੇੜੇ ਨਹੀਂ ਆਣ ਦਿੰਦਾ ਸੀ।14।

ਦੋਹਰਾ

ਸਾਰੀਆਂ ਦਾਸੀਆਂ ਰਾਜੇ ਦੇ ਵਸ ਵਿਚ ਹੋ ਗਈਆਂ ਅਤੇ ਸਭ ਨਾਲ ਪ੍ਰੇਮ ਕਰਨ ਲਗਾ। ਜੋ ਗੱਲ ਵੀ ਉਹ ਇਸਤਰੀ (ਰਾਣੀ) ਕਰਦੀ, ਇਸ ਨੂੰ ਆ ਕੇ ਦਸ ਦਿੰਦੀਆਂ।15। ਉਹ ਇਸਤਰੀ, ਸਾਰੀਆਂ ਦਾਸੀਆਂ ਨੂੰ ਜੋ ਗੱਲ ਕਹਿੰਦੀ, ਉਸ ਦੇ ਮੂੰਹ ਅਗੇ ਤਾਂ ਹਾਂ ਹਾਂ ਕਰਦੀਆਂ (ਪਰ ਉਧਰ ਝਟਪਟ) ਰਾਜੇ ਨੂੰ ਆ ਕੇ ਦਸ ਦਿੰਦੀਆਂ।16।

ਚੌਪਈ

ਇਕ ਦਿਨ ਰਾਜ ਨੇ ਵਿਚਾਰ ਕੀਤਾ ਅਤੇ ਇਕ ਚਰਿਤ੍ਰ ਕਰਨ ਦਾ ਮਨ ਵਿਚ ਸੰਕਲਪ ਕੀਤਾ। ਇਸ ਮੂਰਖ ਇਸਤਰੀ ਦਾ ਸਾਰਾ ਧਨ ਖੋਹ ਲਵਾਂ ਅਤੇ ਲੈ ਕੇ, ਆਪਣੇ ਕੋਲੋਂ ਖਰਚ ਲਈ ਦਿਆ ਕਰਾਂ।17।

ਇਕ ਰਾਣੀ ਦੀ ਦਾਸੀ ਅਖਵਾਉਂਦੀ ਸੀ, (ਪਰ) ਉਹ ਸਾਰਾ ਭੇਦ ਆ ਕੇ ਰਾਜੇ ਨੂੰ ਦਸ ਦਿੰਦੀ ਸੀ। ਇਸਤਰੀ (ਰਾਣੀ) ਉਸ ਨੂੰ ਆਪਣਾ ਸਮਝਦੀ ਸੀ, (ਪਰ ਉਹ) ਮੂਰਖ ਇਸਤਰੀ ਭੇਦ ਨੂੰ ਨਹੀਂ ਸਮਝਦੀ ਸੀ।18।

(ਰਾਣੀ) ਆਪਣੇ ਪੁੱਤਰ ਤੋਂ ਉਸ (ਦਾਸੀ) ਨੂੰ ਮਾਤਾ ਅਖਵਾਉਂਦੀ ਸੀ ਅਤੇ (ਉਸ ਉਤੇ) ਘਰੋਂ ਬਹੁਤ ਧਨ ਲੁਟਾਉਂਦੀ ਸੀ। ਉਹ ਚਿਤ ਦੀ ਕੋਈ ਗੱਲ (ਦਾਸੀ ਨਾਲ) ਕਰਦੀ ਸੀ, ਉਹ ਰਾਜੇ ਨੂੰ ਕਹਿ ਕੇ ਸਮਝਾ ਦਿੰਦੀ ਸੀ।19।

(ਇਕ ਵਾਰ ਰਾਜੇ ਨੇ ਦਾਸੀ ਨੂੰ ਸਮਝਾਇਆ ਕਿ) ਮੈਂ ਤੈਨੂੰ ਬਹੁਤ ਮਾੜਾ ਚੰਗਾ ਕਹਾਂਗਾ ਅਤੇ ਉਸ ਦੇ ਸਾਹਮਣੇ ਰੁਸਿਆ ਰਹਾਂਗਾ। 'ਉਸ ਦੀ' ਕਹਿ ਕੇ (ਮੈਂ) ਤੈਨੂੰ ਬਹੁਤ ਮਾਰਾਂਗਾ ਅਤੇ ਤੈਨੂੰ ਚਿਤ ਤੋਂ ਵਿਸਾਰ ਦਿਆਂਗਾ, ਪਰ ਇਹ (ਭੇਦ) ਉਹ ਇਸਤਰੀ ਨਹੀਂ

ਸਮਝੋਗੀ।20।

ਦੋਹਰਾ

ਰਾਜੇ ਨੇ (ਦਾਸੀ ਨੂੰ) ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਕਿਹਾ ਕਿ (ਤੂੰ) ਉਸੇ ਦੀ ਹੋ ਕੇ ਰਹਿ। ਜੇ ਉਹ
ਇਸਤਰੀ ਕਰੇ, ਉਸ ਸਭ ਦਾ ਭੇਦ ਮੈਨੂੰ ਦੇ ਦਿਆ ਕਰ।21। ਉਹ (ਦਾਸੀ) ਉਸ (ਰਾਣੀ)
ਦੀ ਹੀ ਹੋਈ ਰਹੀ ਅਤੇ ਉਸ ਨੂੰ ਅਧਿਕ ਪ੍ਰਸੰਨ ਕਰਦੀ ਰਹੀ। ਜੇ ਭੇਦ ਦੀ ਗੱਲ ਅਬਲਾ
(ਰਾਣੀ) ਕਰਦੀ, ਉਹ ਆ ਕੇ ਰਾਜੇ ਨੂੰ ਦਸ ਦਿੰਦੀ।22।

ਚੌਪਈ

ਰਾਜੇ ਨੇ ਇਕ ਇਸਤਰੀ ਨੂੰ ਬੁਲਾਇਆ। ਉਸ ਨੂੰ ਕੁਝ ਧਨ ਦਾ ਲੋਭ ਦਿੱਤਾ। ਜੇ ਮੈਂ
ਕਿਹਾ ਹੈ (ਉਸ ਨੂੰ) ਉਸੇ ਤਰ੍ਹਾਂ ਜਾ ਕੇ ਕਹੀਂ ਕਿ ਮੈਨੂੰ ਤੇਰੇ ਮਿਤਰ ਨੇ ਤੇਰੇ ਕੋਲ ਭੇਜਿਆ
ਹੈ।23।

ਦੋਹਰਾ

ਰਾਜੇ ਨੇ ਉਸ ਨਾਰੀ ਨੂੰ ਧਨ ਦੇ ਕੇ ਆਪਣਾ ਬਣਾ ਲਿਆ (ਅਤੇ ਕਿਹਾ ਕਿ) ਉਸ ਦਾ
ਸਾਰਾ ਖਿਤਾਨ ਲੈ ਕੇ ਮੈਨੂੰ ਆ ਕੇ ਦਸ ਦੇਈਂ।24।

ਚੌਪਈ

ਮੇਰਾ ਕੋਈ ਵੀ ਭੇਦ ਉਸ ਨੂੰ ਨਹੀਂ ਦੇਣਾ, ਪਰ ਉਸ ਦੇ ਚਿਤ ਦੀ ਗੱਲ ਚੁਰਾ ਲਈਂ।
ਤੂੰ ਉਸੇ ਦੀ ਹੋਈ ਰਹੀਂ ਅਤੇ ਉਸ ਦਾ ਭੇਦ ਲੈ ਕੇ ਮੈਨੂੰ ਦਸੀਂ।25।

ਦੋਹਰਾ

ਉਸ ਦੇ ਮਿਤਰ ਵਲੋਂ ਵਿਚਾਰ ਪੂਰਵਕ ਇਕ ਚਿੱਠੀ ਲਿਖੀ। ਮੈਂ ਖਰਚੇ ਤੋਂ ਬਹੁਤ ਤੰਗ
ਰਹਿੰਦਾ ਹਾਂ, (ਇਸ ਲਈ) ਕੁਝ ਧਨ ਭੇਜ ਦਿਓ।26। ਬਹੁਤ ਸਮੇਂ ਤੋਂ ਦੇਸ ਛੱਡ ਕੇ ਪਰਦੇਸ
ਵਿਚ ਆ ਵਸਿਆ ਹੈਂ। ਪ੍ਰੇਮ ਦੇ ਵਾਸਤੇ ਕੁਝ ਉਪਾ ਕਰੋ ਅਤੇ ਮੁਸ਼ਕਿਲ ਵੇਲੇ ਸਹਾਇਤਾ
ਕਰੋ।27। ਹੇ ਪ੍ਰਿਯਾ! ਮਨ ਵਿਚ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਸਮਝ ਕਿ ਮੈਂ ਤੇਰਾ ਹੀ ਹਾਂ। ਮੇਰੇ ਵਰਗੇ ਤਾਂ
ਤੇਰੇ ਕੋਲ ਬਹੁਤ ਹਨ, (ਪਰ) ਤੇਰੇ ਵਰਗੀ ਮੇਰੇ ਕੋਲ ਕੋਈ ਨਹੀਂ।28।

ਚੌਪਈ

ਮੇਰੇ (ਪਿਆਰ ਦੇ) ਉਹ ਦਿਨ ਯਾਦ ਕਰ ਕੇ ਮੇਰੇ ਖਰਚ ਲਈ ਕੁਝ ਭੇਜ ਦਿਓ। ਹੇ
ਪਿਆਰੀ! ਪੁਰਾਣੀ ਪ੍ਰੀਤ ਨੂੰ ਵਿਚਾਰ ਕੇ ਮੇਰੇ ਉਤੇ ਉਚੇਚੀ ਕ੍ਰਿਪਾ ਕਰੋ।29।
ਉਸ ਰਾਤ ਦੀ ਗੱਲ ਨੂੰ ਯਾਦ ਕਰੋ। ਹੇ ਇਸਤਰੀ! ਮੇਰੇ ਉਤੇ ਮਿਹਰ ਕਰੋ। ਇਸ
ਚਿੱਠੀ ਨੂੰ ਤੂੰ ਹੀ ਜਾਣਦੀ ਹੈਂ, ਹੋਰ ਕੋਈ ਦੂਜਾ ਵਿਅਕਤੀ ਨਹੀਂ ਜਾਣਦਾ।30।

ਦੋਹਰਾ

ਜਦ ਉਹ ਚੰਗੇ ਦਿਨ ਸਾਡੇ ਸਨ, ਹੁਣ ਇਹ ਦਿਨ ਤੇਰੇ ਹੋ ਗਏ ਹਨ। ਇਸ ਲਈ
ਕ੍ਰਿਪਾ ਕਰ ਕੇ ਮੈਨੂੰ ਕੁਝ ਦਿਓ ਅਤੇ ਮੇਰੀ ਸਹਾਇਤਾ ਕਰੋ।31। (ਉਹ) ਚਿੱਠੀ ਪੜ੍ਹਦਿਆਂ
ਹੀ ਮੂਰਖ ਇਸਤਰੀ ਆਪਣੇ ਮਨ ਵਿਚ ਫੁਲ ਗਈ। ਤੁਰਤ ਬਹੁਤ ਧਨ ਕਢ ਕੇ ਦੇ ਦਿੱਤਾ
ਅਤੇ ਮੂਰਖ ਨੇ ਕੋਈ ਭੇਦ ਨ ਸਮਝਿਆ।32।

ਚੌਪਈ

ਉਸ ਮੂਰਖ ਇਸਤਰੀ ਨੇ ਧਨ ਕਢ ਕੇ ਦੇ ਦਿੱਤਾ ਅਤੇ (ਅਸਲ ਗੱਲ ਨੂੰ) ਸਮਝਣ
ਦਾ ਯਤਨ ਫਿਰ ਵੀ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ। ਰਾਜੇ ਨੇ (ਉਹ ਧਨ) ਲੈ ਕੇ ਆਪਣਾ ਕੰਮ ਸਾਰਿਆ ਅਤੇ

(ਉਸ) ਇਸਤਰੀ ਨੇ ਸਮਝਿਆ ਕਿ ਮੇਰੇ ਮਿਤਰ ਨੇ ਧਨ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕਰ ਲਿਆ ਹੈ।33।

ਦੋਹਰਾ

ਇਸਤਰੀ ਨੇ ਇਹ ਸਮਝਿਆ ਕਿ ਮੇਰੇ ਮਿਤਰ ਪਾਸ ਧਨ ਪਹੁੰਚ ਗਿਆ ਹੈ। (ਉਸ)

ਮੁਖ ਨੇ ਨ ਸਮਝਿਆ ਕਿ ਰਾਜੇ ਨੇ (ਉਹ ਧਨ) ਮੇਰੇ ਤੋਂ ਖੋਹ ਕੇ (ਆਪਣਾ) ਦਿਨ ਚਲਾ ਲਿਆ ਹੈ (ਭਾਵ, ਆਪਣੇ ਲਈ ਵਰਤ ਲਿਆ ਹੈ)।34।

ਚੌਪਈ

(ਉਸ) ਇਸਤਰੀ (ਰਾਣੀ) ਨੇ ਮਿਤਰ ਲਈ ਧਨ ਲੁਟਾ ਦਿੱਤਾ ਅਤੇ ਆਪਣੇ ਸੁਆਮੀ

ਦਾ ਪ੍ਰੇਮ ਗੁਆ ਲਿਆ। ਰਾਜਾ ਧਨ ਨੂੰ ਹਰ ਕੇ ਰੋਜ਼ ਆਪਣਾ ਕੰਮ ਚਲਾਉਂਦਾ ਅਤੇ ਉਸ ਨੂੰ

ਨਿੱਤ ਲੁਟ ਲੁਟ ਕੇ ਖਾਂਦਾ।35।

ਦੋਹਰਾ

ਜੇ ਵਿਅਕਤੀ ਜਿਸ ਨਾਲ ਪ੍ਰੇਮ ਕਰਦਾ ਹੈ, ਉਸ ਦਾ ਨਾਮ ਲੈ ਕੇ ਇਸਤਰੀਆਂ ਤੋਂ ਧਨ

ਕਢਵਾਉਂਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਆਪਣਾ ਕੰਮ ਚਲਾਉਂਦਾ ਹੈ।36।

ਇਥੇ ਸ੍ਰੀ ਚਰਿਤ੍ਰੋਪਾਖਿਆਨ ਦੇ ਪੁਰਖ ਚਰਿਤ੍ਰ ਦੇ ਮੰਤ੍ਰੀ-ਭੂਪ ਸੰਵਾਦ ਦੇ 55ਵੇਂ ਚਰਿਤ੍ਰ ਦੀ ਸਮਾਪਤੀ,

ਸਭ ਸੁਭ ਹੈ।55।1048।ਚਲਦਾ।

ਅੜਿਲ

ਸੁਨੋ ਰਾਇ ਇਕ ਤ੍ਰਿਯਾ ਸੁਭ ਤਾਹਿ ਬੁਲਾਇਯੈ।

ਤਾ ਸੋ ਮੈਨ ਬਿਹਾਰ ਬਿਸੇਖ ਕਮਾਇਯੈ।

ਐਸੀ ਤ੍ਰਿਯ ਕਰ ਪਰੈ ਜਾਨ ਨਹਿ ਦੀਜਿਯੈ।

ਹੋ ਨਿਜੁ ਨਾਰੀ ਸੋ ਨੇਹੁ ਨ ਕਬਹੂ ਕੀਜਿਯੈ।19।

ਅਰਥ

ਅੜਿਲ

ਹੇ ਰਾਜਨ! ਸੁਣੋ; ਇਕ ਬਹੁਤ ਚੰਗੀ ਇਸਤਰੀ ਹੈ, ਉਸ ਨੂੰ ਬੁਲਾਓ। ਉਸ ਨਾਲ

ਬਹੁਤ ਤਰ੍ਹਾਂ ਦੀ ਕਾਮ-ਕ੍ਰੀੜਾ ਕਰੋ। ਅਜਿਹੀ ਇਸਤਰੀ ਜੇ ਹੱਥ ਲਗੇ ਤਾਂ ਜਾਣ ਨਹੀਂ ਦੇਣੀ

ਚਾਹੀਦੀ ਅਤੇ ਆਪਣੀ ਨਾਰੀ ਨਾਲ ਕਦੇ ਪ੍ਰੇਮ ਨਹੀਂ ਕਰਨਾ ਚਾਹੀਦਾ।19।(ਚਰਿਤ੍ਰ 33)

ਦੋਹਰਾ

ਗਬਿੰਦ ਚੰਦ ਨਰੇਸ ਕੇ ਮਾਧਵਨਲ ਨਿਜੁ ਮੀਤ।

ਪੜੇ ਬਯਾਕਰਨ ਸ਼ਾਸਤ੍ਰ ਖਟ ਕੋਕ ਸਾਰ ਸੰਗੀਤ।1।

ਚੌਪਈ

ਮਧੁਰ ਮਧੁਰ ਧੁਨਿ ਬੇਨੁ ਬਜਾਵੈ। ਜੋ ਕੋਊ ਤ੍ਰਿਯ ਸ੍ਰਵਨਨ ਸੁਨਿ ਪਾਵੈ।

ਚਿਤ ਮੈ ਅਧਿਕ ਮਤ ਹੂੰ ਝੁਲੈ। ਗਿ੍ਹ ਕੀ ਸਕਲ ਤਾਹਿ ਸੁਧਿ ਭੁਲੈ।2।

ਪੁਰ ਬਾਸੀ ਨਿ੍ਪ ਪੈ ਚਲਿ ਆਏ। ਆਇ ਰਾਇ ਤਨ ਬਚਨ ਸੁਨਾਏ।

ਕੈ ਮਾਧਵਨਲ ਕੋ ਅਬ ਮਰਿਯੈ। ਨਾ ਤੋ ਯਾ ਕਹ ਦੇਸ ਨਿਕਰਿਯੈ।3।

ਦੋਹਰਾ

ਇਹ ਹਮਾਰੀ ਇਸਤ੍ਰੀਨ ਕੇ ਲੇਤ ਚਿਤ ਬਿਰਮਾਇ।

ਜੋ ਹਮ ਸਭ ਕੋ ਕਾਢਿਯੈ ਤੋ ਇਹ ਰਖਿਯੈ ਰਾਹਿ।4।

ਚੌਪਈ

ਤੋਰਿ ਰਾਵ ਤਬ ਜਲਜ ਮੰਗਾਏ। ਭਾਤਿ ਬਿਛੋਨਾ ਕੀ ਬਿਛਵਾਏ।

ਸਕਲ ਸਖੀ ਤਿਹ ਪਰ ਬੈਠਾਈ। ਭਾਤਿ ਭਾਤਿ ਕੀ ਪ੍ਰਭਾ ਬਨਾਈ।5।

ਮਾਧਵਨਲ ਕੋ ਬੋਲਿ ਪਠਾਇਸ। ਤਵਨ ਸਭਾ ਭੀਤਰ ਬੈਠਾਇਸ।

ਰੀਝਿ ਬਿਪ੍ਰ ਤਬ ਬੇਨ ਬਜਾਈ। ਸਭ ਇਸਤ੍ਰਿਨ ਕੇ ਚਿਤ ਸੁ ਭਾਈ।6।

ਦੋਹਰਾ

ਸਭ ਅਬਲਾ ਮੋਹਿਤ ਭਈ ਨਾਦ ਸ੍ਰਵਨ ਸੁਨਿ ਪਾਇ।

ਸਭਹਿਨ ਕੇ ਤਨ ਸੋ ਗਏ ਕਮਲ ਪਤ੍ਰ ਲਪਟਾਇ।7।

ਚੌਪਈ

ਮਾਧਵਨਲ ਨਿਪੁ ਤੁਰਤੁ ਨਿਕਾਰਿਯੋ। ਬਿਪ੍ਰ ਜਾਨਿ ਜਿਯ ਤੇ ਨਹੀ ਮਾਰਿਯੋ।

ਕਾਮਾਵਤੀ ਨਗਰ ਚਲਿ ਆਯੋ। ਕਾਮਕੰਦਲਾ ਸੋ ਹਿਤ ਭਾਯੋ।8।

ਦੋਹਰਾ

ਕਾਮ ਸੈਨ ਰਾਜਾ ਜਹਾ ਤਹ ਦਿਜ ਪਹੁੰਚਯੋ ਜਾਇ।

ਪ੍ਰਗਟ ਤੀਨਿ ਸੈ ਸਾਠਿ ਤਿਯ ਨਾਚਤ ਜਹਾ ਬਨਾਇ।9।

ਚੌਪਈ

ਮਾਧਵ ਤੋਨ ਸਭਾ ਮਹਿ ਆਯੋ। ਆਨਿ ਰਾਵ ਕੋ ਸੀਸ ਝੁਕਾਯੋ।

ਸੂਰਬੀਰ ਬੈਠੇ ਬਹੁ ਜਹਾ। ਨਾਚਤ ਕਾਮਕੰਦਲਾ ਤਹਾ।10।

ਦੋਹਰਾ

ਚੰਦਨ ਕੀ ਤਨ ਕੰਚੁਕੀ ਕਾਮਾ ਕਸੀ ਬਨਾਇ।

ਅੰਗਿਯਾ ਹੀ ਸਭ ਕੋ ਲਖੈ ਚੰਦਨ ਲਖਯੋ ਨ ਜਾਇ।11।

ਚੰਦਨ ਕੀ ਲੈ ਬਾਸਨਾ ਭਵਰ ਬਹਿਠਯੋ ਆਇ।

ਸੋ ਤਿਨ ਕੁਚ ਕੀ ਬਾਯੁ ਤੇ ਦੀਨੋ ਤਾਹਿ ਉਠਾਇ।12।

ਚੌਪਈ

ਇਹ ਸੁ ਭੇਦ ਬਿਪੁ ਨੈ ਲਹਿ ਲਯੋ। ਰੀਝਤ ਅਧਿਕ ਚਿਤ ਮਹਿ ਭਯੋ।

ਅਮਿਤ ਦਰਬੁ ਨਿਪੁ ਤੇ ਜੋ ਲੀਨੋ। ਸੋ ਲੈ ਕਾਮਕੰਦਲਹਿ ਦੀਨੋ।13।

ਦੋਹਰਾ

ਅਮਿਤ ਦਰਬੁ ਹਮ ਜੋ ਦਯੋ ਸੋ ਇਹ ਦਯੋ ਲੁਟਾਇ।

ਐਸੇ ਬਿਪੁ ਫਜੂਲ ਕੋ ਮੋਹਿ ਨ ਰਾਖਯੋ ਜਾਇ।14।

ਚੌਪਈ

ਬਿਪੁ ਜਾਨਿ ਜਿਯ ਤੇ ਨਹਿ ਮਰਿਯੋ। ਇਹ ਪੁਰ ਤੇ ਇਹ ਤੁਰਤੁ ਨਿਕਾਰਿਯੋ।

ਜਾ ਕੇ ਦੁਰਿਯੋ ਧਾਮ ਲਹਿ ਲੀਜੈ। ਟੂਕ ਅਨੇਕ ਤਵਨ ਕੋ ਕੀਜੈ।15।

ਯਹ ਸਭ ਭੇਦ ਬਿਪੁ ਸੁਨਿ ਪਾਯੋ। ਚਲਿਯੋ ਚਲਿਯੋ ਕਾਮਾ ਗ੍ਰਿਹ ਆਯੋ।

ਮੋ ਪਰ ਕੋਪ ਅਧਿਕ ਨਿਪੁ ਕੀਨੋ। ਤਿਹ ਹਿਤ ਧਾਮ ਤਿਹਾਰੋ ਚੀਨੋ।16।

ਦੋਹਰਾ

ਸੁਨਤ ਬਚਨ ਕਾਮਾ ਤੁਰਤ ਦਿਜ ਗਿ੍ਹ ਲਯੋ ਦੁਰਾਇ।
ਰਾਜਾ ਕੀ ਨਿੰਦਯਾ ਕਰੀ ਤਾਹਿ ਗਰੇ ਸੋ ਲਾਇ।17।

ਕਾਮਾ ਬਾਚ

ਚੌਪਈ

ਪ੍ਰਿਗ ਇਹ ਰਾਇ ਭੇਦ ਨਹਿ ਜਾਨਤ। ਤੁਮ ਸੇ ਚਤੁਰਨ ਸੋ ਰਿਸਿ ਠਾਨਤ।
ਮਹਾ ਮੂੜ ਨ੍ਰਿਪ ਕੇ ਕਾ ਕਹਿਯੈ। ਯਾ ਪਾਪੀ ਕੇ ਦੇਸ ਨ ਰਹਿਯੈ।18।

ਦੋਹਰਾ

ਚਲੋ ਤ ਏਕੈ ਮਗੁ ਚਲੋ ਰਹੇ ਰਹੋ ਤਿਹ ਗਾਉ।
ਨਿਸੁ ਦਿਨ ਰਟੋ ਬਿਹੰਗ ਜਯੋ ਮੀਤ ਤਿਹਾਰੋ ਨਾਉ।19।
ਬਿਰਹ ਬਾਨ ਮੋ ਤਨ ਗਡੇ ਕਾ ਸੋ ਕਰੋ ਪੁਕਾਰ।
ਤਨਕ ਅਗਨਿ ਕੋ ਸਿਵ ਭਏ ਜਰੋ ਸ੍ਰਭਾਰਿ ਸ੍ਰਭਾਰਿ।20।
ਆਜੁ ਸਖੀ ਮੈ ਯੋ ਸੁਨਯੋ ਪਹੁ ਫਾਟਤ ਪਿਯ ਗੋਨ।
ਪਹੁ ਹਿਯਰੇ ਝਗਰਾ ਪਰਿਯੋ ਪਹਿਲੇ ਫਟਿ ਹੈ ਕੋਨ।21।

ਮਾਧਵ ਬਾਚ

ਚੌਪਈ

ਤੁਮ ਸੁਖ ਸੋ ਸੁੰਦਰਿ ਹਯਾ ਰਹੋ। ਹਮ ਕੋ ਬੇਗਿ ਬਿਦਾ ਮੁਖ ਕਹੋ।
ਹਮਰੋ ਕਛੁ ਤਾਪ ਨਹ ਕਰਿਯਹੁ। ਨਿਤ ਰਾਮ ਕੋ ਨਾਮ ਸੰਭਰਿਯਹੁ।22।

ਦੋਹਰਾ

ਸੁਨਤ ਬਚਨ ਕਾਮਾ ਤਬੈ ਭੂਮਿ ਪਰੀ ਮੁਰਛਾਇ।
ਜਨੁ ਘਾਯਲ ਘਾਇਨ ਲਗੇ ਗਿਰੈ ਉਠੈ ਬਰਰਾਇ।23।

ਸੋਰਠਾ

ਅਧਿਕ ਬਿਰਹ ਕੇ ਸੰਗ ਪੀਤ ਬਰਨ ਕਾਮਾ ਭਈ।
ਰਕਤ ਨ ਰਹਿਯੋ ਅੰਗ ਚਲਿਯੋ ਮੀਤ ਚੁਰਾਇ ਚਿਤ।24।

ਦੋਹਰਾ

ਟਾਂਕ ਤੋਲ ਤਨ ਨ ਰਹਿਯੋ ਮਾਸਾ ਰਹਿਯੋ ਨ ਮਾਸ।
ਬਿਰਹਿਨ ਕੋ ਤੀਨੋ ਭਲੇ ਹਾਡ ਚਾਮ ਅਰੁ ਸ੍ਰਾਸ।25।
ਅਤਿ ਕਾਮਾ ਲੋਟਤ ਧਰਨਿ ਮਾਧਵਨਲ ਕੇ ਹੇਤ।
ਟੂਟੇ ਅਮਲ ਅਫੀਮਿਯਹਿ ਜਨੁ ਪਸਵਾਰੇ ਲੇਤ।26।
ਮਿਲਤ ਨੈਨ ਨਹਿ ਰਹਿ ਸਕਤ ਜਾਨਤ ਪ੍ਰੀਤਿ ਪਤੰਗ।
ਛੂਟਤ ਬਿਰਹ ਬਿਯੋਗ ਤੇ ਹੋਮਤ ਅਪਨੋ ਅੰਗ।27।

ਕਾਮਾ ਬਾਚ

ਚੌਪਈ

ਖੰਡ ਖੰਡ ਕੈ ਤੀਰਥ ਕਰਿਹੋ। ਬਾਰਿ ਅਨੇਕ ਆਗਿ ਮੈ ਬਰਿਹੋ।
ਕਾਸੀ ਬਿਖੈ ਕਰਵਤਿਹਿ ਪੈਹੋ। ਢੂੰਢਿ ਮੀਤ ਤੇ ਕੋ ਤਉ ਲੈਹੋ।28।

ਅੜਿਲ

ਜਹਾ ਪਿਯਰਵਾ ਚਲੇ ਪ੍ਰਾਨ ਤਿਤਹੀ ਚਲੇ।
ਸਕਲ ਸਿਖਿਲ ਭਏ ਅੰਗ ਸੰਗ ਜੈਹੈ ਭਲੇ।
ਮਾਧਵਨਲ ਕੋ ਨਾਮੁ ਮੰਤ੍ਰੁ ਸੋ ਜਾਨਿਯੈ।
ਹੋ ਜਾਤੋ ਲਗਤ ਉਚਾਟ ਸਤਿ ਕਰਿ ਮਾਨਿਯੈ।29।

ਦੋਹਰਾ

ਜੋ ਤੁਮਰੀ ਬਾਛਾ ਕਰਤ ਪ੍ਰਾਨ ਹਰੈ ਜਮ ਮੋਹਿ।
ਮਰੇ ਪਰਾਤ ਚੁਰੈਲ ਹੈ ਚਮਕਿ ਚਿਤੈਹੋ ਤੋਹਿ।30।
ਬਰੀ ਬਿਰਹ ਕੀ ਆਗਿ ਮੈ ਜਰੀ ਰਖੈ ਹੋ ਨਾਉ।
ਭਾਤਿ ਜਰੀ ਕੀ ਬਰੀ ਕੀ ਢਿਗ ਤੇ ਕਬਹੂ ਨ ਜਾਉ।31।
ਸਾਚ ਕਹਤ ਹੈ ਬਿਰਹਨੀ ਰਹੀ ਪ੍ਰੇਮ ਸੋ ਪਾਗਿ।
ਡਰਤ ਬਿਰਹ ਕੀ ਅਗਨਿ ਸੋ ਜਰਤ ਕਾਠ ਕੀ ਆਗਿ।32।
ਤਬ ਮਾਧਵਨਲ ਉਠਿ ਚਲਿਯੋ ਭਯੋ ਪਵਨ ਕੋ ਭੇਸ।
ਜਸ ਧੁਨਿ ਸੁਨਿ ਸਿਰ ਧੁਨਿ ਗਯੋ ਬਿਕ੍ਰਮ ਜਹਾ ਨਰੇਸ।33।

ਚੌਪਈ

ਬਿਕ੍ਰਮ ਜਹਾ ਨਿਤਿ ਚਲਿ ਆਵੈ। ਪੂਜਿ ਗੌਰਜਾ ਕੋ ਗਿ੍ਹ ਜਾਵੈ।
ਮੰਦਿਰ ਉਚ ਧੁਜਾ ਫਹਰਾਹੀ। ਫਟਕਾਚਲ ਲਖਿ ਤਾਹਿ ਲਜਾਹੀ।34।

ਦੋਹਰਾ

ਤਿਹੀ ਠੌਰਿ ਮਾਧਵ ਗਯੋ ਦੋਹਾ ਲਿਖਯੋ ਬਨਾਇ।
ਜੋ ਬਿਕ੍ਰਮ ਇਹ ਬਾਚਿ ਹੈ ਹੈ ਹੋ ਮੋਰ ਉਪਾਇ।35।
ਜੇ ਨਰ ਰੋਗਨ ਸੋ ਗ੍ਰਸੇ ਤਿਨ ਕੋ ਹੋਤ ਉਪਾਉ।
ਬਿਰਹ ਤ੍ਰਿਦੋਖਨ ਜੇ ਗ੍ਰਸੇ ਤਿਨ ਕੋ ਕਛੁ ਨ ਬਚਾਉ।36।

ਚੌਪਈ

ਬਿਕ੍ਰਮ ਸੈਨਿ ਤਹਾ ਚਲਿ ਆਯੋ। ਆਨ ਗੌਰਜਾ ਕੋ ਸਿਰ ਨਯਾਯੋ।
ਬਾਚਿ ਦੋਹਰਾ ਕੋ ਚਕਿ ਰਹਿਯੋ। ਕੋ ਬਿਰਹੀ ਆਯੋ ਹਯਾ ਕਹਿਯੋ।37।

ਦੋਹਰਾ

ਕੋ ਬਿਰਹੀ ਆਯੋ ਹਯਾ ਤਾ ਕੋ ਲੇਹੁ ਬੁਲਾਇ।
ਜੋ ਵਹੁ ਕਹੈ ਸੋ ਹੋ ਕਰੋ ਤਾ ਕੋ ਜਿਯਨ ਉਪਾਇ।38।

ਚੌਪਈ

ਬਿਕ੍ਰਮ ਮਾਧਵ ਬੋਲਿ ਪਠਾਯੋ। ਆਦਰੁ ਦੈ ਆਸਨੁ ਬੈਠਾਯੋ।
ਕਹਸਿ ਦਿਜਾਗਯਾ ਦੇਹੁ ਸੁ ਕਰਿਹੋ। ਪ੍ਰਾਨਨ ਲਗੇ ਹੇਤੁ ਤੁਹਿ ਲਰਿਹੋ।39।
ਜਬ ਮਾਧਵ ਕਹਿ ਭੇਦ ਸੁਨਾਯੋ। ਤਬ ਬਿਕ੍ਰਮ ਸਭ ਸੈਨ ਬੁਲਾਯੋ।
ਸਾਜੇ ਸਸਤ੍ਰੁ ਕੋਚ ਤਨ ਧਾਰੇ। ਕਾਮਵਤੀ ਕੀ ਓਰ ਸਿਧਾਰੇ।40।

ਸੋਰਠਾ

ਦੂਤ ਪਠਾਯੋ ਏਕ ਕਾਮਸੈਨ ਨਿਪੁ ਸੋ ਕਹੈ।
ਕਾਮਕੰਦਲਾ ਏਕ ਦੈ ਸਭ ਦੇਸ ਉਬਾਰਿਯੈ।41।

ਚੌਪਈ

ਕਾਮਵਤੀ ਭੀਤਰ ਦੂਤਾਯੋ। ਕਾਮਸੈਨ ਜੂ ਕੇ ਸਿਰੁ ਨਯਾਯੋ।
ਬਿਕ੍ਰਮ ਕਹਿਯੋ ਸੁ ਤਾਹਿ ਸੁਨਾਵਾ। ਅਧਿਕ ਰਾਵ ਕੇ ਦੁਖ ਉਪਜਾਵਾ।42।

ਦੋਹਰਾ

ਨਿਸਿਸਿ ਚੜੇ ਦਿਨ ਕੇ ਭਏ ਨਿਸਿ ਰਵਿ ਕਰੈ ਉਦੋਤ।
ਕਾਮਕੰਦਲਾ ਕੇ ਦਿਯਬ ਤਉ ਨ ਹਮ ਤੇ ਹੋਤ।43।

ਦੂਤੋ ਬਾਚ

ਭੁਜੰਗ ਛੰਦ

ਸੁਨੋ ਰਾਜ ਕਹਾ ਨਾਰਿ ਕਾਮਾ ਬਿਚਾਰੀ। ਕਹਾ ਗਾਠਿ ਬਾਧੀ ਤੁਮੈ ਜਾਨਿ ਪਯਾਰੀ।
ਕਹੀ ਮਾਨਿ ਮੇਰੀ ਕਹਾ ਨਾਹਿ ਭਾਖੋ। ਇਨੈ ਦੈ ਮਿਲੋ ਤਾਹਿ ਕੋ ਗਰਬ ਰਾਖੋ।44।

ਚੌਪਈ

ਹਠੀ ਹੈ ਹਮਾਰੀ ਸੁ ਤੁਮਹੂੰ ਪਛਾਨੋ। ਦਿਸਾ ਚਾਰਿ ਜਾ ਕੀ ਸਦਾ ਲੋਹ ਮਾਨੋ।
ਬਲੀ ਦੇਵ ਆਦੇਵ ਜਾ ਕੋ ਬਖਾਨੈ। ਕਹਾ ਰੋਕ ਤੂ ਤੋਨ ਸੋ ਜੁਧੁ ਠਾਨੈ।45।
ਬਜੀ ਦੁੰਦਭੀ ਦੀਹ ਦਰਬਾਰ ਭਾਰੇ। ਜਬੈ ਦੂਤ ਕਟੁ ਬੈਨ ਐਸੇ ਉਚਾਰੇ।
ਹਠਿਯੋ ਬੀਰ ਹਠੋ ਕਹਿਯੋ ਜੁਧ ਮੰਡੋ। ਕਹਾ ਬਿਕ੍ਰਮਾ ਕਾਲ ਕੋ ਖੰਡ ਖੰਡੋ।46।
ਚੜਿਯੋ ਲੈ ਅਨੀ ਕੋ ਬਲੀ ਬੀਰ ਭਾਰੇ। ਖੰਡੇਲੇ ਬਘੇਲੇ ਪੰਧੇਰੇ ਪਵਾਰੇ।
ਗਹਰਵਾਰ ਚੌਹਾਨ ਗਹਲੌਤ ਦੋਰੈ। ਮਹਾ ਜੰਗ ਜੋਧਾ ਜਿਤੇ ਨਾਹਿ ਔਰੈ।47।
ਸੁਨਯੋ ਬਿਕ੍ਰਮਾ ਬੀਰ ਸਭ ਹੀ ਬੁਲਾਏ। ਠਟੇ ਠਾਟ ਗਾੜੇ ਚਲੇ ਖੇਤ ਆਏ।
ਦੁਹੂੰ ਉਰ ਤੇ ਸੂਰ ਸੈਨਾ ਉਮੰਗੈ। ਮਿਲੇ ਜਾਇ ਜਮੁਨਾ ਮਨੋ ਧਾਇ ਗੰਗੈ।48।
ਕਿਤੇ ਬੀਰ ਕਰਵਾਰਿ ਕਾਵੈ ਚਲਾਵੈ। ਕਿਤੇ ਚਰਮ ਪੈ ਘਾਇ ਤਾ ਕੋ ਬਚਾਵੈ।
ਕਿਤੇ ਬਰਮ ਪੈ ਚਰਮ ਰੁਪਿ ਗਰਮ ਝਾਰੈ। ਉਠੈ ਨਾਦ ਭਾਰੇ ਛੁਟੈ ਚਿੰਨਗਾਰੈ।49।
ਕਿਤੇ ਗੋਫਨੈ ਗੁਰਜ ਗੋਲਾ ਚਲਾਵੈ। ਕਿਤੇ ਅਰਧ ਚੰਦ੍ਰਾਦਿ ਬਾਨਾ ਬਜਾਵੈ।
ਕਿਤੇ ਸੂਲ ਸੈਥੀ ਸੂਆ ਹਾਥ ਲੈ ਕੈ। ਮੰਡੇ ਆਨਿ ਜੋਧਾ ਮਹਾ ਕੋਪ ਹੂੰ ਕੈ।50।
ਫਰੀ ਧੋਪ ਖਾਂਡੇ ਲਏ ਫਾਸ ਐਸੀ। ਮਨੋ ਨਾਰਿ ਕੇ ਸਾਹੁ ਕੀ ਜੁਲਫ ਜੈਸੀ।
ਕਰੀ ਮਤ ਕੀ ਭਾਤਿ ਮਾਰਤ ਬਿਹਾਰੈ। ਜਿਸੇ ਕੰਠਿ ਡਾਰੈ ਤਿਸੈ ਐਚ ਮਾਰੈ।51।
ਜਬ ਇਹ ਭਾਤਿ ਸਕਲ ਭਟ ਲਰੇ। ਟੂਕ ਟੂਕ ਰਨ ਮੈ ਹੂੰ ਪਰੇ।
ਤਬ ਬਿਕ੍ਰਮ ਹਸਿ ਬੈਨ ਉਚਾਰੋ। ਕਾਮਸੈਨ ਸੁਨੁ ਕਹਿਯੋ ਹਮਾਰੋ।52।

ਦੋਹਰਾ

ਦੈ ਬੇਸ੍ਰਾ ਇਹ ਬਿਪ੍ਰ ਕੋ ਸੁਨੁ ਰੇ ਬਚਨ ਅਚੇਤ।
ਬਿਥਾ ਜੁਝਾਰਤ ਕਯੋ ਕਟਕ ਏਕ ਨਟੀ ਕੇ ਹੋਤ।53।

ਚੌਪਈ

ਕਾਮਸੈਨ ਤਿਹ ਕਹੀ ਨ ਕਰੀ। ਪੁਨਿ ਬਿਕ੍ਰਮ ਹਸਿ ਯਹੈ ਉਚਰੀ।
ਹਮ ਤੁਮ ਲਰੈ ਕਪਟ ਤਜਿ ਦੋਈ। ਕੈ ਜੀਤੇ ਕੈ ਹਾਰੈ ਕੋਈ।54।
ਅਪਨੀ ਅਪਨੇ ਹੀ ਸਿਰ ਲੀਜੈ। ਔਰਨ ਕੇ ਸਿਰ ਬਿਥਾ ਨ ਦੀਜੈ।
ਬੈਠਿ ਬਿਗਾਰਿ ਆਪੁ ਜੋ ਕਰਿਯੈ। ਨਾਹਕ ਔਰ ਲੋਕ ਨਹਿ ਮਰਿਯੈ।55।

ਦੋਹਰਾ

ਕਾਮਸੈਨ ਇਹ ਬਚਨ ਸੁਨਿ ਅਧਿਕ ਉਠਿਯੋ ਰਿਸ ਖਾਇ।

ਅਪਨੋ ਤੁਰੈ ਧਵਾਇ ਕੈ ਬਿਕ੍ਰਮ ਲਯੋ ਬੁਲਾਇ।56।

ਕਾਮਸੈਨ ਐਸੇ ਕਹਿਯੋ ਸੂਰ ਸਾਮੁਹੇ ਜਾਇ।

ਝਾਗਿ ਸੈਹਥੀ ਬ੍ਰਿਣ ਕਰੈ ਤੋ ਤੂ ਬਿਕ੍ਰਮ ਸਰਾਇ।57।

ਝਾਗਿ ਸੈਹਥੀ ਪੇਟ ਮਹਿ ਚਿਤ ਮਹਿ ਅਧਿਕ ਰਿਸਾਇ।

ਆਨਿ ਕਟਾਰੀ ਕੋ ਕਿਯੋ ਕਾਮਸੈਨ ਕੋ ਘਾਇ।58।

ਐਸੇ ਕੋ ਐਸੇ ਲਹਤ ਜਿਯਤ ਨ ਛਾਡਤ ਔਰ।

ਮਾਰਿ ਕਟਾਰੀ ਰਾਖਿਯੋ ਜਿਯਤ ਰਾਵ ਤਿਹ ਠੋਰ।59।

ਚੌਪਈ

ਜੀਤਿ ਤਾਹਿ ਸਭ ਸੈਨ ਬੁਲਾਈ। ਭਾਤਿ ਭਾਤਿ ਕੀ ਬਜੀ ਬਧਾਈ।

ਦੇਵਨ ਰੀਝਿ ਇਹੈ ਬਰੁ ਦਯੋ। ਬ੍ਰਣੀ ਹੁਤੋ ਅਬ੍ਰਣ ਹੈ ਗਯੋ।60।

ਦੋਹਰਾ

ਅਥਿਤ ਭੇਖ ਸਜਿ ਆਪੁ ਨਿਪੁ ਗਯੋ ਬਿਪੁ ਕੇ ਕਾਮ।

ਜਹ ਕਾਮਾ ਲੋਟਤ ਹੁਤੀ ਲੈ ਮਾਧਵ ਕੇ ਨਾਮ।61।

ਚੌਪਈ

ਜਾਤੈ ਇਹੈ ਬਚਨ ਤਿਨ ਕਹਿਯੋ। ਮਾਧਵ ਖੇਤ ਹੇਤ ਤਵ ਰਹਿਯੋ।

ਸੁਨਤ ਬਚਨ ਤਬ ਹੀ ਮਰਿ ਗਈ। ਨਿਪੁ ਲੈ ਇਹੈ ਖਬਰਿ ਦਿਜ ਦਈ।62।

ਯਹ ਬਚ ਜਬ ਸੁਨਨ ਸੁਨਿ ਲੀਨੋ। ਪਲਕ ਏਕ ਮਹਿ ਪ੍ਰਾਨਹਿ ਦੀਨੋ।

ਜਬ ਕੌਤਕ ਇਹ ਰਾਇ ਨਿਹਾਰਿਯੋ। ਜਰਨ ਮਰਨ ਕਾ ਨਿਗ੍ਰਹ ਧਾਰਿਯੋ।63।

ਚਿਤਾ ਜਰਾਇ ਜਰਨ ਜਬ ਲਾਗਯੋ। ਤਬ ਬੈਤਾਲ ਤਹਾ ਤੇ ਜਾਗਯੋ।

ਸੰਚਿ ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਤਿਹ ਦੁਹੰਨ ਜਿਯਾਯੋ। ਨਿਪੁ ਕੇ ਚਿਤ ਕੇ ਤਾਪੁ ਮਿਟਾਯੋ।64।

ਦੋਹਰਾ

ਸਹਿ ਸੈਥੀ ਪਾਵਕ ਬਰਿਯੋ ਦੁਹੰਮਨ ਲਯੋ ਬਚਾਇ।

ਕਾਮਾ ਦਈ ਦਿਜੋਤ ਮਹਿ ਧੰਨਯੋ ਬਿਕ੍ਰਮਾਰਾਇ।65।1।

ਇਤਿ ਸ੍ਰੀ ਚਰਿਤ੍ਰ ਪਖਯਾਨੇ ਪੁਰਖ ਚਰਿਤ੍ਰੇ ਮੰਤ੍ਰੀ ਭੂਪ ਸੰਬਾਦੇ ਇਕਾਨਵੇਂ ਚਰਿਤ੍ਰ ਸਮਾਪਤਮ

ਸਤੁ ਸੁਭਮ ਸਤੁ।91।1634।ਅਫਜ਼ੂ।

ਅਰਥ

ਦੋਹਰਾ

ਗੋਬਿੰਦ ਚੰਦ ਰਾਜੇ ਦਾ ਮਾਧਵਾਨਲ (ਨਾਂ ਦਾ ਇਕ) ਜਿਗਰੀ ਮਿੱਤਰ ਸੀ ਜੋ ਵਿਆਕਰਣ

ਖਟ-ਸ਼ਾਸਤ੍ਰ, ਕੋਕ ਸ਼ਾਸਤ੍ਰ ਅਤੇ ਸੰਗੀਤ ਪੜ੍ਹਦਾ ਸੀ।1।

ਚੌਪਈ

ਉਹ ਮਿਠੀ ਮਿਠੀ ਧੁਨ ਨਾਲ ਬੰਸਰੀ ਵਜਾਉਂਦਾ ਸੀ। (ਜਿਸ ਨੂੰ) ਜੇ ਕੋਈ ਇਸਤਰੀ

ਕੰਨਾਂ ਨਾਲ ਸੁਣ ਲੈਂਦੀ ਤਾਂ ਚਿਤ ਵਿਚ ਅਧਿਕ ਮਸਤ ਹੋ ਕੇ ਝੁਮਦੀ। ਉਸ ਨੂੰ ਘਰ ਦੀ

ਸਾਰੀ ਸੁੱਧ ਬੁੱਧ ਭੁਲ ਜਾਂਦੀ।2।

ਸ਼ਹਿਰ ਦੇ ਨਿਵਾਸੀ ਰਾਜੇ ਕੋਲ ਚਲ ਕੇ ਆਏ ਅਤੇ ਆ ਕੇ ਰਾਜੇ ਪ੍ਰਤਿ ਬਚਨ ਕਹੇ।

ਜਾਂ ਤਾਂ ਮਾਧਵਾਨਲ ਨੂੰ ਹੁਣ ਮਾਰ ਦਿਓ, ਨਹੀਂ ਤਾਂ ਇਸ ਨੂੰ ਦੇਸ ਨਿਕਾਲਾ ਦੇ ਦਿਓ।3।

ਦੋਹਰਾ

ਇਹ ਸਾਡੀਆਂ ਇਸਤਰੀਆਂ ਦੇ ਚਿਤ ਭਰਮਾ ਲੈਂਦਾ ਹੈ। ਜਾਂ ਤਾਂ ਸਾਨੂੰ ਸਾਰਿਆਂ ਨੂੰ

ਕਢ ਦਿਓ ਅਤੇ ਇਸ ਨੂੰ ਰਖ ਲਵੋ।4।

ਚੌਪਈ

ਤਦ ਰਾਜੇ ਨੇ ਕਮਲ ਫੁਲ ਤੁੜਵਾ ਕੇ ਮੰਗਵਾਏ ਅਤੇ ਵਿਛੋੜੇ ਵਾਂਗ ਵਿਛਵਾ ਦਿੱਤੇ।

ਤਰ੍ਹਾਂ ਤਰ੍ਹਾਂ ਦੇ ਸ਼ਿੰਗਾਰ ਕਰਵਾ ਕੇ ਉਸ ਉਤੇ ਸਾਰੀਆਂ ਸਖੀਆਂ ਬਿਠਾ ਦਿੱਤੀਆਂ।5।

(ਤਾਂ ਉਸ ਨੇ) ਮਾਧਵਾਨਲ ਨੂੰ ਬੁਲਵਾ ਲਿਆ ਅਤੇ ਉਸ ਨੂੰ ਸਭਾ ਵਿਚ ਬਿਠਾਇਆ।

ਤਦ ਬ੍ਰਾਹਮਣ (ਮਾਧਵਾਨਲ) ਨੇ ਰੀਝ ਕੇ ਬੰਸਰੀ ਵਜਾਈ, ਜੋ ਸਾਰੀਆਂ ਇਸਤਰੀਆਂ ਦੇ ਮਨ

ਨੂੰ ਚੰਗੀ ਲਗੀ।6।

ਦੋਹਰਾ

ਕੰਨਾਂ ਨਾਲ ਉਸ ਧੁਨ ਨੂੰ ਸੁਣ ਕੇ ਸਾਰੀਆਂ ਇਸਤਰੀਆਂ ਮੋਹਿਤ ਹੋ ਗਈਆਂ। ਸਾਰੀਆਂ

ਦੇ ਸ਼ਰੀਰ ਨਾਲ ਕਮਲ ਦੇ ਪੱਤੇ ਚਿਪਕ ਗਏ।7।

ਚੌਪਈ

ਮਾਧਵਾਨਲ ਨੂੰ ਰਾਜੇ ਨੇ ਤੁਰਤ ਕੱਢ ਦਿੱਤਾ, ਪਰ ਬ੍ਰਾਹਮਣ ਜਾਣ ਕੇ ਜਾਨੇ ਨਹੀਂ

ਮਾਰਿਆ। (ਉਹ ਉਥੋਂ) ਚਲ ਕੇ ਕਾਮਾਵਤੀ ਨਗਰੀ ਵਿਚ ਆ ਗਿਆ। (ਉਥੇ ਆ ਕੇ ਉਸ

ਦਾ) ਕਾਮਕੰਦਲਾ ਨਾਲ ਹਿਤ ਹੋ ਗਿਆ।8।

ਦੋਹਰਾ

ਜਿਥੇ ਕਾਮ ਸੈਨ ਨਾਂ ਦਾ ਰਾਜਾ ਸੀ, ਬ੍ਰਾਹਮਣ (ਮਾਧਵਾਨਲ) ਉਥੇ ਜਾ ਪਹੁੰਚਿਆ।

ਉਥੇ (ਰਾਜੇ ਦੇ) ਸਾਹਮਣੇ 360 ਇਸਤਰੀਆਂ ਨਾਚ ਕਰਦੀਆਂ ਹੁੰਦੀਆਂ ਸਨ।9।

ਚੌਪਈ

ਮਾਧਵਾਨਲ ਉਸ ਦੀ ਸਭਾ ਵਿਚ ਆਇਆ ਅਤੇ ਆ ਕੇ ਰਾਜੇ ਨੂੰ ਸੀਸ ਝੁਕਾਇਆ।

ਜਿਥੇ ਬਹੁਤ ਸੂਰਬੀਰ ਬੈਠੇ ਹੋਏ ਸਨ, ਉਥੇ ਕਾਮਕੰਦਲਾ ਨਚ ਰਹੀ ਸੀ।10।

ਦੋਹਰਾ

ਕਾਮਕੰਦਲਾ ('ਕਾਮਾ') ਨੇ ਚੰਦਨ ਦੀ ਅੰਗੀ ('ਕੰਚੁਕੀ') ਚੰਗੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਕਸੀ ਹੋਈ ਸੀ।

ਸਭ ਨੂੰ ਅੰਗੀ ਹੀ ਨਜ਼ਰ ਆਉਂਦੀ ਸੀ, ਚੰਦਨ ਨਹੀਂ ਦਿਖਦਾ ਸੀ।11। ਚੰਦਨ ਦੀ ਵਾਸਨਾ

ਲੈ ਕੇ ਭੌਰਾ (ਉਥੇ) ਆ ਬੈਠਿਆ ਜਿਸ ਨੂੰ ਉਸ ਨੇ ਛਾਤੀਆਂ (ਦੇ ਝਟਕੇ ਤੋਂ ਪੈਦਾ ਕੀਤੀ)

ਹਵਾ ਨਾਲ ਉਡਾ ਦਿੱਤਾ।12।

ਚੌਪਈ

ਇਹ ਸਾਰਾ ਭੇਦ ਬ੍ਰਾਹਮਣ ਨੇ ਸਮਝ ਲਿਆ। (ਉਹ) ਮਨ ਵਿਚ ਬਹੁਤ ਪ੍ਰਸੰਨ ਹੋਇਆ।

(ਉਸ ਨੇ) ਜੋ ਬਹੁਤ ਸਾਰਾ ਧਨ ਰਾਜੇ ਤੋਂ ਲਿਆ ਸੀ, ਉਹ (ਉਸ ਨੇ) ਲੈ ਕੇ ਕਾਮਕੰਦਲਾ ਨੂੰ

ਦੇ ਦਿੱਤਾ।13।

ਦੋਹਰਾ

(ਰਾਜੇ ਸੋਚਿਆ) ਅਸੀਂ ਇਸ ਨੂੰ ਜੋ ਬੇਹਿਸਾਬਾ ਧਨ ਦਿੱਤਾ ਸੀ, ਉਹ (ਇਸ ਨੇ) ਲੁਟਾ ਦਿੱਤਾ ਹੈ। ਅਜਿਹੇ ਫਜ਼ੂਲ ਖਰਚ ਬ੍ਰਾਹਮਣ ਨੂੰ ਮੇਰੇ ਕੋਲੋਂ ਨਹੀਂ ਰਖਿਆ ਜਾਂਦਾ।14।
ਚੌਪਈ

ਬ੍ਰਾਹਮਣ ਜਾਣ ਕੇ (ਇਸ ਨੂੰ) ਜਾਨ ਤੋਂ ਨਹੀਂ ਮਾਰਨਾ ਚਾਹੀਦਾ, ਪਰ ਇਸ ਨੂੰ ਇਸ ਨਗਰ ਤੋਂ ਤੁਰਤ ਕਢ ਦੇਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ। (ਇਹ ਵੀ ਕਹਿ ਦਿੱਤਾ ਕਿ) ਜਿਸ ਦੇ ਘਰ ਵਿਚ ਇਹ ਲੁਕਿਆ ਹੋਇਆ ਮਿਲਿਆ, ਉਸ ਦੇ ਅਨੇਕ ਟੋਟੇ ਕਰ ਦਿੱਤੇ ਜਾਣ।15।
ਇਹ ਸਾਰੀ ਗੱਲ ਬ੍ਰਾਹਮਣ ਨੇ ਸੁਣ ਲਈ। ਉਹ ਚਲਦਾ ਚਲਦਾ ਕਾਮਕੰਦਲਾ ਦੇ ਘਰ ਆਇਆ। (ਕਹਿਣ ਲਗਿਆ ਕਿ) ਮੇਰੇ ਉਤੇ ਰਾਜੇ ਨੇ ਬਹੁਤ ਕ੍ਰੋਧ ਕੀਤਾ ਹੈ। ਇਸ ਲਈ ਤੇਰਾ ਘਰ ਲਭਿਆ ਹੈ।16।

ਦੋਹਰਾ

ਕਾਮਕੰਦਲਾ ਨੇ ਬਚਨ ਸੁਣ ਕੇ ਤੁਰਤ ਬ੍ਰਾਹਮਣ ਨੂੰ ਘਰ ਵਿਚ ਲੁਕਾ ਲਿਆ। ਉਸ ਨੂੰ ਗਲੇ ਨਾਲ ਲਾ ਕੇ ਰਾਜੇ ਦੀ ਨਿੰਦਿਆ ਕੀਤੀ।17।

ਕਾਮਕੰਦਲਾ ਨੇ ਕਿਹਾ--

ਚੌਪਈ

ਇਸ ਰਾਜੇ ਨੂੰ ਖਿੱਕਾਰ ਹੈ ਜੋ ਭੇਦ ਨੂੰ ਨਹੀਂ ਜਾਣਦਾ। ਤੁਹਾਡੇ ਵਰਗੇ ਸੂਝਵਾਨ ਉਤੇ ਨਾਰਾਜ਼ ਹੁੰਦਾ ਹੈ। ਅਜਿਹੇ ਮਹਾ ਮੂਰਖ ਰਾਜੇ ਨੂੰ ਕੀ ਕਹੀਏ। ਇਸ ਪਾਪੀ ਦੇ ਦੇਸ ਨਹੀਂ ਰਹਿਣਾ ਚਾਹੀਦਾ।18।

ਦੋਹਰਾ

ਜੇ ਚਲੋਗੇ ਤਾਂ (ਤੁਹਾਡੇ ਨਾਲ) ਇਕੋ ਮਾਰਗ ਉਤੇ ਚਲਾਂਗੀ, (ਜਿਥੇ) ਰਹੋਗੇ, ਉਸ ਪਿੰਡ ਵਿਚ ਰਹਾਂਗੀ। ਰਾਤ ਦਿਨ ਪੰਛੀ (ਪਪੀਹੇ) ਵਾਂਗ ਹੇ ਮਿੱਤਰ ! ਤੇਰਾ ਨਾਮ ਜਪਾਂਗੀ।19।
ਵਿਯੋਗ ਦਾ ਬਾਣ ਮੇਰੇ ਸ਼ਰੀਰ ਵਿਚ ਲਗਾ ਹੈ, ਕਿਸ ਅਗੇ ਪੁਕਾਰ ਕਰਾਂ। ਥੋੜੀ ਜਿਹੀ ਅਗਨੀ ਦਾ ਸਿਵਾ ਬਣ ਗਿਆ ਹੈ, ਹੌਲੀ ਹੌਲੀ ਸੜ ਰਹੀ ਹਾਂ।20। (ਆਪਣੇ ਆਪ ਨਾਲ ਗੱਲ ਕਰਦੀ ਹੋਈ ਕਹਿੰਦੀ ਹੈ--) ਹੇ ਸਖੀ! ਅਜ ਮੈਂ ਇਹ ਸੁਣਿਆ ਹੈ ਕਿ ਪਹੁ ਫੁਟਾਲੇ ਨਾਲ ਪ੍ਰੀਤਮ ਚਲੇ ਜਾਣਗੇ। (ਮੇਰੇ) ਹਿਰਦੇ ਵਿਚ ਝਗੜਾ ਚਲ ਰਿਹਾ ਹੈ ਕਿ ਪਹਿਲਾਂ ਕੌਣ ਫਟੇਗਾ? (ਪਹੁ ਫੁਟਾਲਾ ਹੋਵੇਗਾ ਜਾਂ ਮੇਰਾ ਹਿਰਦਾ ਫਟੇਗਾ)।21।

ਮਾਧਵਾਨਲ ਨੇ ਕਿਹਾ--

ਚੌਪਈ

ਹੇ ਸੁੰਦਰੀ! ਤੁਸੀਂ ਸੁਖ ਨਾਲ ਇਥੇ ਰਹੋ ਅਤੇ ਸਾਨੂੰ ਜਲਦੀ ਨਾਲ ਮੁਖ ਤੋਂ ਵਿਦਾ ਕਰੋ। ਸਾਡੇ (ਜਾਣ ਦਾ) ਕੋਈ ਦੁਖ ਨਹੀਂ ਮੰਨਣਾ ਅਤੇ ਨਿੱਤ ਰਾਮ ਦੇ ਨਾਮ ਦੀ ਅਰਾਧਨਾ ਕਰਨਾ।22।

ਦੋਹਰਾ

ਕਾਮਕੰਦਲਾ (ਮਾਧਵਾਨਲ ਦੇ) ਬਚਨ ਸੁਣ ਕੇ ਬੇਹੋਸ਼ ਹੋ ਕੇ ਧਰਤੀ ਉਤੇ ਡਿਗ ਪਈ, ਮਾਨੋ ਘਾਇਲ ਘਾਉ ਲਗਣ ਤੇ ਡਿਗਦਾ, ਉਠਦਾ ਅਤੇ ਬਰੜਾਉਂਦਾ ਹੋਵੇ।23।

ਸੋਰਠਾ

ਅਧਿਕ ਵਿਯੋਗ ਕਾਰਨ ਕਾਮਕੰਦਲਾ ਦਾ ਰੰਗ ਪੀਲਾ ਪੈ ਗਿਆ। (ਉਸ ਦੇ) ਸ਼ਰੀਰ

ਵਿਚ ਲਹੂ ਨਹੀਂ ਰਿਹਾ (ਕਿਉਂਕਿ ਉਸ ਦਾ) ਮਿੱਤਰ ਦਿਲ ਚੁਰਾ ਕੇ ਚਲਾ ਗਿਆ ਹੈ।24।
ਦੋਹਰਾ

ਚਾਰ ਮਾਸੇ ਸ਼ਰੀਰ ਨਹੀਂ ਰਿਹਾ ਅਤੇ ਮਾਸਾ ਜਿੰਨਾ ਵੀ ਮਾਸ ਨਹੀਂ ਰਿਹਾ। ਵਿਯੋਗਣਾਂ
ਲਈ ਹਡ, ਚੰਮ ਅਤੇ ਸੁਆਸ ਤਿੰਨੇ (ਰੋਗ) ਚੰਗੇ ਹਨ।25। ਮਾਧਵਾਨਲ ਦੇ ਹਿਤ ਲਈ
ਕਾਮਕੰਦਲਾ ਧਰਤੀ ਉਤੇ ਲੋਟ ਪੋਟ ਹੋ ਰਹੀ ਹੈ, ਮਾਨੋ ਅਮਲ ਤੋਂ ਟੁਟਿਆ ਅਫੀਮਚੀ
ਪਲਸੇਟੇ ਮਾਰ ਰਿਹਾ ਹੋਵੇ।26।

ਪਤੰਗ (ਦੀਪਕ ਨਾਲ ਪਾਈ) ਪ੍ਰੀਤ ਤੋਂ ਜਾਣ ਸਕਦਾ ਹੈ ਕਿ ਨੈਣ ਮਿਲਾਏ ਬਿਨਾ
ਰਿਹਾ ਨਹੀਂ ਜਾ ਸਕਦਾ। ਉਹ ਵਿਰਹ ਵਿਯੋਗ ਕਾਰਨ (ਦੀਪਕ ਨੂੰ) ਛੋਹ ਕੇ ਆਪਣੇ ਅੰਗ
ਸਾੜ (ਹੋਮ ਕਰ) ਦਿੰਦਾ ਹੈ।27।

ਕਾਮਕੰਦਲਾ ਨੇ ਕਿਹਾ--

ਚੌਪਈ

(ਮੈਂ) ਸਾਰਿਆਂ ਖੰਡਾਂ ਦੇ ਤੀਰਥਾਂ ਤੇ ਜਾਵਾਂਗੀ। ਅਨੇਕ ਵਾਰ ਅਗਨੀ ਵਿਚ ਸੜਾਂਗੀ।
ਕਾਸ਼ੀ ਵਿਚ ਆਰੇ ਨਾਲ ਚਿਰਵਾਵਾਂਗੀ। ਹੇ ਮਿੱਤਰ! ਤੈਨੂੰ ਤਦ (ਜਾ ਕੇ) ਲਭ ਲਵਾਂਗੀ।28।

ਅਝਿਲ

ਜਿਥੇ ਪਿਆਰਾ ਚਲੇਗਾ, ਪ੍ਰਾਣ ਉਥੇ ਹੀ ਜਾਣਗੇ। ਸਾਰੇ ਅੰਗ ਸਿਥਲ ਹੋ ਗਏ ਹਨ,
(ਪ੍ਰੀਤਮ) ਦੇ ਨਾਲ ਜਾਣਾ ਹੀ ਚੰਗਾ ਹੈ। ਮਾਧਵਾਨਲ ਦੇ ਨਾਂ ਨੂੰ ਮੰਤ੍ਰ ਸਮਝਣਾ ਚਾਹੀਦਾ
ਹੈ। (ਇਸ ਦੇ) ਲਗਣ ਨਾਲ ਉਦਾਸੀ ਚਲੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ। ਇਸ ਨੂੰ ਸਤਿ ਕਰ ਕੇ ਸਮਝੋ।29।

ਦੋਹਰਾ

ਜੇ ਤੁਹਾਡੀ ਇੱਛਾ ਕਰਦਿਆਂ ਜਮ ਮੇਰੇ ਪ੍ਰਾਣ ਹਰ ਲਏ, ਤਾਂ ਮੈਂ ਮਰਨ ਉਪਰੰਤ
ਚੁੜੇਲ ਬਣ ਕੇ ਚਮਕ ਕੇ ਤੁਹਾਨੂੰ ਵੇਖਾਂਗੀ।30। ਬਿਰਹੋਂ ਦੀ ਅੱਗ ਵਿਚ ਸੜ ਕੇ ਮੈਂ
ਆਪਣਾ ਨਾਂ ਜੜੀ-ਬੂਟੀ ਰਖ ਲਵਾਂਗੀ ਅਤੇ ਜੜੀ-ਬੂਟੀ ਵਾਂਗ (ਪ੍ਰੀਤਮ ਦੇ) ਨੇੜਿਓਂ ਕਦੇ
ਵੀ ਨਹੀਂ ਜਾਵਾਂਗੀ।31।

ਸਚ ਕਹਿੰਦੀ ਹਾਂ ਕਿ (ਮੈਂ) ਵਿਯੋਗਣ ਪ੍ਰੇਮ ਵਿਚ ਮਗਨ ਹੋ ਗਈ ਹਾਂ। ਵਿਯੋਗ ਦੀ
ਅੱਗ ਤੋਂ ਡਰਦੀ ਹੋਈ ਕਾਠ ਦੀ ਅੱਗ ਵਿਚ ਸੜਦੀ ਹਾਂ।32। ਤਦ ਮਾਧਵਾਨਲ ਪੌਣ ਦੀ
ਤੇਜ਼ੀ ਨਾਲ ਉਠ ਕੇ ਚਲ ਪਿਆ। ਕੰਨਾਂ ਨਾਲ ਯਸ਼ ਦੀ ਧੁਨ ਸੁਣ ਕੇ ਅਤੇ ਸਿਰ ਨੂੰ ਹਿਲਾ
ਕੇ ਉਥੇ ਗਿਆ, ਜਿਥੇ ਬਿਕ੍ਰਮਾਜੀਤ ਰਾਜਾ ਸੀ।33।

ਚੌਪਈ

ਜਿਥੇ ਬਿਕ੍ਰਮਾਜੀਤ ਰੋਜ਼ ਚਲ ਕੇ ਆਉਂਦਾ ਸੀ ਅਤੇ ਗੌਰਜਾ ਦੀ ਪੂਜਾ ਕਰ ਕੇ ਘਰ
ਜਾਂਦਾ ਸੀ। ਮੰਦਿਰ ਉਤੇ ਉੱਚੇ ਝੰਡੇ ਫਹਰਾ ਰਹੇ ਸਨ। ਉਸ ਨੂੰ ਵੇਖ ਕੇ ਕੈਲਾਸ਼ ਪਰਬਤ
(‘ਫਟਕਾਚਲ’) ਵੀ ਲਜਾਉਂਦਾ ਸੀ।34।

ਦੋਹਰਾ

ਉਸ ਥਾਂ ਤੇ ਮਾਧਵਾਨਲ ਗਿਆ ਅਤੇ ਵਿਚਾਰ ਪੂਰਵਕ ਇਕ ਦੋਹਰਾ ਲਿਖਿਆ। ਜੇ
ਬਿਕ੍ਰਮਾਜੀਤ ਇਸ ਨੂੰ ਪੜ੍ਹੇਗਾ ਤਾਂ ਮੇਰਾ ਉਪਾ ਹੋਵੇਗਾ।35। ਜੇ ਵਿਅਕਤੀ ਰੋਗਾਂ ਨਾਲ
ਗ੍ਰਸਿਆ ਹੋਵੇ, ਉਸ ਦਾ ਉਪਾ ਹੋ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਜੇ ਵਿਯੋਗ ਦੇ ਤ੍ਰੈ ਦੋਸ਼ਾਂ (ਹਡ, ਚੰਮ ਅਤੇ
ਸੁਆਸ) ਦਾ ਗ੍ਰਸਿਆ ਹੋਵੇ, ਉਸ ਦਾ ਕੋਈ ਬਚਾ ਨਹੀਂ ਹੋ ਸਕਦਾ।36।

ਚੌਪਈ

ਰਾਜਾ ਬਿਕ੍ਰਮਾਜੀਤ ਉਥੇ ਚਲ ਕੇ ਆਇਆ। ਆ ਕੇ ਗੌਰਜਾ ਨੂੰ ਸਿਰ ਨਿਵਾਇਆ।
ਉਹ ਦੋਹਰਾ ਪੜ੍ਹ ਕੇ ਹੈਰਾਨ ਹੋ ਗਿਆ ਅਤੇ ਕਹਿਣ ਲਗਾ ਕੀ ਕੋਈ ਵਿਯੋਗੀ ਇਥੇ
ਆਇਆ ਹੈ।37।

ਦੋਹਰਾ

(ਜੇ) ਕੋਈ ਵਿਯੋਗੀ ਇਥੇ ਆਇਆ ਹੈ, ਉਸ ਨੂੰ ਬੁਲਾ ਲਵੋ। ਉਸ ਦੇ ਜੀਣ ਦਾ ਜੋ
ਉਪਾ ਉਹ ਕਹੇਗਾ, ਮੈਂ ਕਰਾਂਗਾ।38।

ਚੌਪਈ

ਬਿਕ੍ਰਮਾਜੀਤ ਨੇ ਮਾਧਵਾਨਲ ਨੂੰ ਬੁਲਾ ਭੇਜਿਆ। ਆਦਰ ਪੂਰਵਕ ਆਸਣ ਉਤੇ
ਬਿਠਾਇਆ ਅਤੇ ਕਿਹਾ ਹੇ ਬ੍ਰਾਹਮਣ! ਜੋ ਆਗਿਆ ਦਿਓ, ਉਹੀ ਕਰਾਂਗਾ। ਜੇ ਪ੍ਰਾਣ ਵੀ
ਲਗ ਜਾਣ ਤਾਂ ਵੀ ਤੇਰੇ ਲਈ ਲੜਾਂਗਾ।39।

ਜਦ ਮਾਧਵਾਨਲ ਨੇ ਭੇਦ ਦਸਿਆ, ਤਾਂ ਬਿਕ੍ਰਮਾਜੀਤ ਨੇ ਸਾਰੀ ਸੈਨਾ ਬੁਲਾ ਲਈ।
ਸ਼ਸਤ੍ਰ ਧਾਰ ਲਏ ਅਤੇ (ਸ਼ਰੀਰ ਉਤੇ) ਕਵਚ ਪਾ ਲਏ ਅਤੇ ਕਾਮਵਤੀ ਨਗਰੀ ਵਲ ਤੁਰ
ਪਏ।40।

ਸੋਰਠਾ

(ਉਸ ਨੇ) ਇਕ ਦੂਤ ਭੇਜਿਆ ਕਿ ਕਾਮਸੈਨ ਰਾਜੇ ਨੂੰ ਕਹੇ ਕਿ ਇਕ ਕਾਮਕੰਦਲਾ ਦੇ
ਕੇ ਆਪਣੇ ਦੇਸ਼ ਨੂੰ ਬਚਾ ਲਏ।41।

ਚੌਪਈ

ਕਾਮਵਤੀ ਨਗਰੀ ਵਿਚ ਦੂਤ ਆਇਆ। (ਉਸ ਨੇ ਆ ਕੇ) ਕਾਮਸੈਨ ਨੂੰ ਸਿਰ
ਨਿਵਾਇਆ। (ਜੋ) ਬਿਕ੍ਰਮ ਨੇ ਕਿਹਾ ਸੀ, ਉਹ ਉਸ ਨੂੰ ਸੁਣਾ ਦਿੱਤਾ। (ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ) ਰਾਜੇ ਨੂੰ
ਬਹੁਤ ਦੁਖ ਹੋਇਆ।42।

ਦੋਹਰਾ

(ਰਾਜੇ ਨੇ ਮਨ ਵਿਚ ਵਿਚਾਰਿਆ) ਦਿਨ ਦੇ ਹੁੰਦਿਆਂ ਚੰਨ ਭਾਵੇਂ ਚੜ੍ਹੇ ਅਤੇ ਰਾਤ ਨੂੰ
ਸੂਰਜ ਚੜ੍ਹ ਪਏ, ਤਾਂ ਵੀ ਕਾਮਕੰਦਲਾ ਨੂੰ ਦੇਣਾ ਮੇਰੇ ਪਾਸੋਂ (ਸੰਭਵ) ਨਹੀਂ ਹੋਣਾ।43।

ਦੂਤ ਨੇ ਕਿਹਾ-

ਭੁਜੰਗ ਛੰਦ

ਹੇ ਰਾਜਨ! ਸੁਣੋ, ਇਹ ਕਾਮਕੰਦਲਾ ਨਾਰੀ ਵਿਚਾਰੀ ਕੀ ਹੈ। (ਇਸ ਨੂੰ) ਤੁਸੀਂ ਕਿਉਂ ਗੰਢ
ਬੰਨ੍ਹ ਕੇ ਜਾਨ ਤੋਂ ਪਿਆਰੀ ਕਰ ਕੇ ਰਖਿਆ ਹੈ। ਮੇਰਾ ਕਿਹਾ ਮੰਨੋ, (ਜੋ ਮੈਨੂੰ) ਰਾਜੇ ਨੇ ਕਿਹਾ ਹੈ,
ਉਹੀ ਕਹਿ ਰਿਹਾ ਹਾਂ। ਇਸ ਨੂੰ ਦੇ ਕੇ (ਰਾਜੇ ਨੂੰ ਮਿਲੋ) ਅਤੇ ਉਸ ਦਾ ਮਾਣ ਰਖ ਲਵੋ।44।

ਚੌਪਈ

ਸਾਡੀ ਸੈਨਾ ਹਠੀ ਹੈ, ਤੁਸੀਂ ਉਸ ਨੂੰ ਪਛਾਣੋ। ਜਿਸ ਦਾ ਲੋਹਾ ਚਾਰੇ ਦਿਸ਼ਾਵਾਂ ਮੰਨਦੀਆਂ
ਹਨ। ਜਿਸ ਨੂੰ ਦੇਵਤੇ ਅਤੇ ਦੈਂਤ ਬਲਵਾਨ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ। ਤੁਸੀਂ (ਉਸ ਨੂੰ) ਕਿਉਂ ਰੋਕ ਕੇ
ਉਸ ਨਾਲ ਯੁੱਧ ਕਰਨਾ ਚਾਹੁੰਦੇ ਹੋ।45।

ਜਦੋਂ ਦੂਤ ਨੇ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਦੇ ਚੋਢ ਵਾਲੇ ਬੋਲ ਕਹੇ ਤਾਂ ਦਰਬਾਰ ਵਿਚ ਵੱਡੇ ਭਿਆਨਕ
ਨਗਾਰੇ ਵਜੇ। (ਕਾਮਸੈਨ ਰਾਜੇ ਨੇ) ਕਿਹਾ। ਹੇ ਹਠੀ ਬੀਰੋ! ਯੁੱਧ ਕਰੋ। ਬਿਕ੍ਰਮਾਜੀਤ ਕੌਣ

ਵਿਚਾਰਾ ਹੈ, ਕਾਲ ਦੇ ਵੀ ਟੋਟੇ ਟੋਟੇ ਕਰ ਦਿਓ।46।

ਉਹ ਬਹੁਤ ਤਕੜੇ ਸੂਰਮਿਆਂ ਵਾਲੀ ਸੈਨਾ ਨੂੰ ਲੈ ਕੇ ਚੜ੍ਹ ਪਿਆ, (ਜਿਸ ਵਿਚ) ਖੰਡੋਲ, ਬਘੇਲ, ਪੰਧੋਰ, ਪਵਾਰ, ਗਹਰਵਾਰ, ਚੌਹਾਨ, ਗਹਲੌਤ ਆਦਿ ਮਹਾਨ ਯੋਧੇ (ਸ਼ਾਮਲ ਸਨ), ਜੋ ਹੋਰਨਾਂ ਤੋਂ ਜਿੱਤੇ ਨਹੀਂ ਜਾ ਸਕਦੇ ਸਨ।47।

(ਜਦੋਂ) ਬਿਕ੍ਰਮਾਜੀਤ ਨੇ ਸੁਣਿਆ ਤਾਂ ਉਸ ਨੇ ਸਾਰੇ ਯੋਧੇ ਬੁਲਾ ਲਏ। ਉਹ ਸਾਰੇ ਰਣ-ਭੂਮੀ ਵਿਚ ਆ ਕੇ ਦ੍ਰਿੜ੍ਹਤਾ ਨਾਲ ਡਟ ਗਏ। ਦੋਹਾਂ ਪਾਸਿਆਂ ਦੇ ਸੂਰਮਿਆਂ ਵਿਚ ਬਹੁਤ ਉਮੰਗਾਂ ਸਨ। (ਇੰਜ ਪ੍ਰਤੀਤ ਹੁੰਦਾ ਸੀ) ਮਾਨੋ ਜਮਨਾ ਭਜ ਕੇ ਗੰਗਾ ਨੂੰ ਮਿਲਦੀ ਹੋਵੇ।48।

ਕਿਤੇ ਯੋਧੇ ਤਲਵਾਰਾਂ ਕਢ ਕੇ ਚਲਾ ਰਹੇ ਹਨ। ਕਿਤੇ ਢਾਲਾਂ ਉਤੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਵਾਰ ਬਚਾਉਂਦੇ ਹਨ। ਕਿਤੇ ਕਵਚਾਂ ਅਤੇ ਢਾਲਾਂ ਉਤੇ ਵਜ ਕੇ ਤਪਸ਼ ਪੈਦਾ ਕਰਦੀਆਂ ਹਨ। (ਉਨ੍ਹਾਂ ਤੋਂ) ਭਾਰੀ ਨਾਦ ਉਠਦੇ ਹਨ ਅਤੇ ਚਿੰਗਾਰੀਆਂ ਨਿਕਲ ਰਹੀਆਂ ਹਨ।49। ਕਿਤੇ ਘੁਮਾਣੀਆਂ, ਗ਼ਰਜ ਅਤੇ ਗੋਲੇ ਚਲਾਉਂਦੇ ਹਨ ਅਤੇ ਕਿਤੇ ਅਰਧ ਚੰਦ੍ਰਮਾ ਦੇ ਰੂਪ ਵਾਲੇ ਬਾਣ ਛੁਟ ਰਹੇ ਹਨ। ਕਿਤੇ ਸੂਲ, ਸੈਹਥੀ ਅਤੇ ਸੂਆ ਹੱਥ ਵਿਚ ਲੈ ਕੇ ਸੂਰਵੀਰ ਕ੍ਰੋਧਵਾਨ ਹੋ ਕੇ ਭਿਆਨਕ ਯੁੱਧ ਮਚਾ ਰਹੇ ਹਨ।50।

ਖੰਡੇ ਅਤੇ ਤਲਵਾਰਾਂ ਫੜੀਆਂ ਹੋਈਆਂ ਸਨ ਅਤੇ ਫਾਂਸ (ਫਾਹੀ) ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਦੀ ਲਈ ਹੋਈ ਸੀ ਮਾਨੋ ਬਾਦਸ਼ਾਹ ਦੀ ਨਾਰ ਦੀ ਜ਼ੁਲਫ ਵਰਗੀ (ਕੁੰਡਲਦਾਰ) ਹੋਵੇ। (ਉਹ) ਮਸਤ ਹਾਥੀ ('ਕਰੀ') ਵਾਂਗ ਮਾਰਦੇ ਫਿਰਦੇ ਸਨ ਅਤੇ ਜਿਸ ਦੇ ਗਲੇ ਵਿਚ ਸੁਟਦੇ ਸਨ, ਉਸੇ ਨੂੰ ਖਿਚ ਕੇ ਮਾਰ ਦਿੰਦੇ ਸਨ।51।

ਜਦ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਸਾਰੇ ਯੋਧੇ ਲੜੇ ਅਤੇ ਟੋਟੇ ਟੋਟੇ ਹੋ ਕੇ ਯੁੱਧ-ਭੂਮੀ ਵਿਚ ਡਿਗ ਪਏ। ਤਦ ਬਿਕ੍ਰਮ ਨੇ ਹਸ ਕੇ ਕਿਹਾ-- ਹੇ ਕਾਮਸੈਨ! ਸਾਡੀ ਕਹੀ ਗੱਲ ਸੁਣ।52।

ਦੋਹਰਾ

ਹੇ ਮੂਰਖ! ਗੱਲ ਸੁਣੋ, ਇਸ ਬ੍ਰਾਹਮਣ ਨੂੰ ਇਹ ਵੇਸਵਾ ਦੇ ਦਿਓ। ਇਕ ਨਾਚੀ ਲਈ ਵਿਅਰਥ ਵਿਚ ਸੈਨਾ ਨੂੰ ਕਿਉਂ ਮਰਵਾ ਰਹੇ ਹੋ।53।

ਚੌਪਈ

ਕਾਮਸੈਨ ਨੇ ਉਸ ਦੀ ਕਹੀ ਗੱਲ ਨੂੰ ਨ ਮੰਨਿਆ। ਬਿਕ੍ਰਮ ਨੇ ਫਿਰ ਹਸ ਕੇ ਇਹੀ ਕਿਹਾ ਕਿ ਅਸੀਂ ਅਤੇ ਤੁਸੀਂ ਦੋਵੇਂ ਕਪਟ ਛਡ ਕੇ ਲੜੀਏ, ਭਾਵੇਂ ਕੋਈ ਜਿੱਤੇ ਭਾਵੇਂ ਹਾਰੇ।54। ਆਪਣੀ ਲੜਾਈ ਆਪਣੇ ਹੀ ਸਿਰ ਉਤੇ ਲਈਏ ਅਤੇ ਹੋਰਨਾਂ ਦੇ ਸਿਰ ਉਤੇ ਵਿਅਰਥ ਵਿਚ ਨ ਮੜ੍ਹੀਏ। (ਅਸੀਂ) ਆਪ ਬੈਠ ਕੇ ਜੋ ਵਿਗਾੜ ਕਰਦੇ ਹਾਂ, ਉਸ ਵਿਚ ਨਾਹਕ ਹੋਰਾਂ ਲੋਕਾਂ ਨੂੰ ਨ ਮਰਵਾਈਏ।55।

ਦੋਹਰਾ

ਕਾਮਸੈਨ ਇਹ ਗੱਲ ਸੁਣ ਕੇ ਬਹੁਤ ਕ੍ਰੋਧਵਾਨ ਹੋ ਕੇ ਉਠਿਆ ਅਤੇ ਆਪਣੇ ਘੋੜੇ ਨੂੰ ਦੌੜਾ ਕੇ ਬਿਕ੍ਰਮ ਨੂੰ ਬੁਲਾ ਲਿਆ।56। ਕਾਮਸੈਨ ਨੇ (ਉਸ) ਸੂਰਮੇ ਦੇ ਸਾਹਮਣੇ ਜਾ ਕੇ ਕਿਹਾ--ਤੂੰ ਮੇਰੀ ਸੈਹਥੀ ਦਾ ਵਾਰ ਸਹਾਰ ਕੇ (ਜੇ ਫਿਰ ਮੈਨੂੰ) ਘਾਇਲ ਕਰ ਦੇਏਂ, ਤਾਂ ਹੀ ਤੂੰ ਬਿਕ੍ਰਮ ਰਾਜਾ (ਸਮਝਿਆ ਜਾਵੇਂਗਾ)।57।

(ਰਾਜਾ ਕਾਮਸੈਨ ਵਲੋਂ ਕੀਤੇ) ਸੈਹਥੀ ਦੇ ਵਾਰ ਨੂੰ ਪੇਟ ਵਿਚ ਸਹਾਰ ਕੇ ਅਤੇ ਮਨ

ਵਿਚ ਬਹੁਤ ਕ੍ਰੋਧਵਾਨ ਹੋ ਕੇ ਕਾਮਸੈਨ ਨੂੰ ਕਟਾਰ ਨਾਲ ਘਾਇਲ ਕਰ ਦਿੱਤਾ।58। ਅਜਿਹੇ ਨੂੰ ਅਜਿਹਾ ਹੀ ਟਕਰਨਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਅਤੇ (ਉਸ ਨੂੰ) ਜੀਉਂਦਾ ਨਹੀਂ ਛੱਡਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ। (ਉਸ ਨੇ) ਕਟਾਰ ਮਾਰ ਕੇ ਜੀਉਂਦੇ ਰਾਜੇ ਨੂੰ ਉਸ ਸਥਾਨ ਉਤੇ ਟਿਕਾ ਦਿੱਤਾ।59।

ਚੌਪਈ

ਉਸ ਨੂੰ ਜਿਤ ਕੇ (ਬਿਕ੍ਰਮ ਨੇ) ਸਾਰੀ ਸੈਨਾ ਬੁਲਾ ਲਈ। ਭਾਂਤ ਭਾਂਤ ਦੇ ਵਧਾਵੇ ਵਜਣ ਲਗੇ। ਦੇਵਤਿਆਂ ਨੇ ਪ੍ਰਸੰਨ ਹੋ ਕੇ ਇਹ ਵਰ ਦਿੱਤਾ (ਜਿਸ ਕਰ ਕੇ) ਘਾਇਲ (ਰਾਜਾ ਬਿਕ੍ਰਮ) ਦੇ ਜ਼ਖਮ ਠੀਕ ਹੋ ਗਏ।60।

ਦੋਹਰਾ

ਜੋਗੀ ('ਅਤਿਥ') ਦਾ ਰੂਪ ਧਾਰ ਕੇ ਰਾਜਾ (ਬਿਕ੍ਰਮ) ਆਪ ਬ੍ਰਾਹਮਣ ਦੇ ਕੰਮ ਲਈ (ਉਥੇ) ਗਿਆ ਜਿਥੇ ਮਾਧਵਾਨਲ ਦਾ ਨਾਂ ਲੈ ਕੇ ਕਾਮਕੰਦਲਾ (ਤੜਪਦੀ ਹੋਈ) ਪਲਸੇਟੇ ਮਾਰ ਰਹੀ ਸੀ।61।

ਚੌਪਈ

ਜਾਂਦਿਆਂ ਹੀ ਉਸ ਨੂੰ ਇਹ ਬਚਨ ਕਿਹਾ ਕਿ ਮਾਧਵ ਤਾਂ ਤੇਰੇ ਲਈ ਲੜਾਈ ਵਿਚ ਮਾਰਿਆ ਗਿਆ ਹੈ। ਤਦ (ਇਹ) ਬੋਲ ਸੁਣਦਿਆਂ ਹੀ (ਕਾਮਕੰਦਲਾ) ਮਰ ਗਈ। (ਫਿਰ) ਰਾਜੇ ਨੇ ਇਹ ਖਬਰ ਲੈ ਕੇ ਬ੍ਰਾਹਮਣ ਨੂੰ ਜਾ ਦਿੱਤੀ।62।

ਇਹ ਖਬਰ ਜਦ (ਮਾਧਵਾਨਲ ਨੇ) ਕੰਨਾਂ ਨਾਲ ਸੁਣ ਲਈ ਤਾਂ ਅੱਖ ਦੇ ਇਕ ਪਲਕਾਰੇ ਵਿਚ ਪ੍ਰਾਣ ਤਿਆਗ ਦਿੱਤੇ। ਜਦ ਰਾਜੇ ਨੇ ਇਹ ਕੌਤਕ ਵੇਖਿਆ ਤਾਂ ਸੜ ਕੇ ਮਰਨ ਦਾ ਹਠ ('ਨਿਰਗ੍ਰਹ') ਧਾਰਨ ਕਰ ਲਿਆ।63।

ਜਦ (ਰਾਜਾ) ਚਿਖਾ ਬਾਲ ਕੇ (ਉਸ ਵਿਚ) ਸੜਨ ਲਗਿਆ, ਤਾਂ ਉਥੋਂ ਇਕ ਬੈਤਾਲ ਜਾਗ ਪਿਆ। ਉਸ ਨੇ ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਛਿੜਕ ਕੇ ਦੋਹਾਂ ਨੂੰ ਜਿਵਾ ਦਿੱਤਾ ਅਤੇ ਰਾਜੇ ਦੇ ਮਨ ਦਾ ਦੁਖ ਦੂਰ ਕਰ ਦਿੱਤਾ।64।

ਦੋਹਰਾ

ਸੈਹਥੀ ਦਾ ਵਾਰ ਸਹਿ ਕੇ ਅਤੇ ਅੱਗ ਵਿਚ ਸੜ ਕੇ (ਰਾਜੇ ਨੇ) ਦੋਹਾਂ ਨੂੰ ਬਚਾ ਲਿਆ। ਸ਼੍ਰੇਠ ਬ੍ਰਾਹਮਣ ਨੂੰ ਕਾਮਕੰਦਲਾ ਦੇ ਦਿੱਤੀ। (ਸਚਮੁਚ) ਬਿਕ੍ਰਮਾਰਾਇ ਧੰਨ ਹੈ।65। ਇਥੇ ਸ੍ਰੀ ਚਰਿਤ੍ਰੋਪਾਖਿਆਨ ਦੇ ਪੁਰਖ ਚਰਿਤ੍ਰ ਦੇ ਮੰਤ੍ਰੀ ਭੂਪ ਸੰਵਾਦ ਦੇ 91ਵੇਂ ਚਰਿਤ੍ਰ ਦੀ ਸਮਾਪਤੀ, ਸਭ ਸ਼ੁਭ ਹੈ।91।1634।ਚਲਦਾ। **What education does this charitar impart?**

ਚੌਪਈ

ਤਿਰਹੁਤ ਮੈ ਤਿਰਹੁਤ ਪੁਰ ਭਾਰੇ। ਤਿਹੂੰ ਲੋਕ ਭੀਤਰ ਉਜਿਯਾਰੇ।
ਜੰਤ੍ਰ ਕਲਾ ਰਾਨੀ ਇਕ ਤਾ ਕੇ। ਰੁਦ੍ਰ ਕਲਾ ਦੁਹਿਤਾ ਗਿ੍ਹ ਵਾ ਕੇ।1।
ਲਰਿਕਾਪਨ ਤਾ ਕੇ ਜਬ ਗਯੋ। ਜੋਬਨ ਆਇ ਦਮਾਮੇ ਦਯੋ।
ਇਕ ਨ੍ਰਿਪ ਸੁਤ ਸੁੰਦਰ ਤਿਹ ਲਹਿਯੋ। ਹਰ ਅਰਿ ਸਰ ਤਾ ਕੇ ਤਨ ਦਹਿਯੋ।2।

ਦੋਹਰਾ

ਨ੍ਰਿਪ ਸੁਤ ਅਤਿ ਸੁੰਦਰ ਘਨੇ ਸੰਬਰਾਤ੍ਰ ਤਿਹ ਨਾਮ।
ਤੰਤ੍ਰ ਕਲਾ ਤਾ ਕੋ ਸਦਾ ਜਪਤ ਆਠਹੂੰ ਜਾਮ।3।

ਅੜਿਲ

ਭੇਜਿ ਸਹਚਰੀ ਤਾਹਿ ਬੁਲਾਯੋ ਨਿਜੁ ਸਦਨ।

ਕਾਮ ਭੋਗ ਤਿਹ ਸੰਗ ਕਰਿਯੋ ਤਿਯ ਛੋਰਿ ਮਨ।

ਭਾਤਿ ਭਾਤਿ ਕੈ ਆਸਨ ਲਏ ਸੁਧਾਰਿ ਕੈ।

ਹੋ ਚੁੰਬਨ ਲਿੰਗਨ ਕਿਯ ਮਤ ਕੋਕ ਬਿਚਾਰਿ ਕੈ।4।

ਦੋਹਰਾ

ਜੰਤ੍ਰ ਕਲਾ ਤਿਹ ਬਾਲ ਕੀ ਮਾਤ ਗਈ ਤਬ ਆਇ।

ਤੰਤ੍ਰ ਕਲਾ ਤਾ ਤੇ ਤ੍ਰਸਤ ਮੀਤਹਿ ਲਯੋ ਦੁਰਾਇ।5।

ਚੌਪਈ

ਕੇਸਾਂਤਕ ਤਿਨ ਤੁਰਤ ਮੰਗਾਯੋ। ਲੀਪਿ ਸਮਸ ਤਾ ਕੀ ਸੋ ਲਾਯੋ।

ਤਬ ਸਭ ਕੇਸ ਦੂਰ ਹੂੈ ਗਏ। ਰਾਜ ਕੁਮਾਰ ਤਿਯਾ ਸੋ ਭਏ।6।

ਦੋਹਰਾ

ਸਕਲ ਬਸਤ੍ਰ ਤਿਯ ਕੇ ਧਰੇ ਪਹਿਰਿ ਸੁ ਭੂਖਨ ਅੰਗ।

ਨਿਰਖਤ ਛਬਿ ਸ੍ਰੀ ਰੁਦ੍ਰ ਕੇ ਜਰਿਯੋ ਜਗਤ ਅਨੰਗ।7।

ਚੌਪਈ

ਨਾਰਿ ਭੇਖਿ ਤਾ ਕੋ ਪਹਿਰਾਈ। ਆਪਨ ਟਰਿ ਮਾਤਾ ਪਹਿ ਆਈ।

ਧਰਮ ਭਗਨਿ ਨ੍ਰਿਪ ਸੁਤ ਠਹਰਾਯੋ। ਜਾਇ ਸਭਨ ਸੋ ਭੇਦ ਜਤਾਯੋ।8।

ਦੋਹਰਾ

ਧਰਮ ਭਗਨਿ ਮਾਤਾ ਸੁਨੋ ਮੋਰਿ ਪਹੁੰਚੀ ਆਇ।

ਦਰਬੁ ਬਿਦਾ ਦੈ ਕੀਜਿਯੈ ਤਾਹਿ ਨ੍ਰਿਪਹਿ ਦਰਸਾਇ।9।

ਸੁਣਿ ਮਾਤਾ ਬਿਹਸਿ ਬਚਨ ਤਾਹਿ ਨਿਹਾਰਿਯੋ ਆਇ।

ਗਹਿ ਬਹਿਯੋ ਤਹ ਲੈ ਗਈ ਜਹਾ ਹੁਤੇ ਨਰ ਰਾਇ।10।

ਰਾਨੀ ਬਾਚ

ਸੁਨੋ ਰਾਵ ਤਵ ਧਰਮਜਾ ਇਹਿ ਹਯਾ ਪਹੁੰਚੀ ਆਇ।

ਬਿਦਾ ਅਮਿਤ ਧਨ ਦੈ ਕਰੋ ਯਾ ਕੋ ਅਧਿਕ ਰਿਝਾਇ।11।

ਚੌਪਈ

ਜਬ ਇਹ ਬਾਤ ਨ੍ਰਿਪਤਿ ਸੁਨਿ ਪਾਈ। ਜਾਨਯੋ ਮੋਰਿ ਧਰਮਜਾ ਆਈ।

ਛੋਰਿ ਭੰਡਾਰ ਅਮਿਤ ਧਨ ਦਿਯੋ। ਦੁਹਿਤਾ ਹੇਤ ਬਿਦਾ ਤਿਹ ਕਿਯੋ।12।

ਮੰਤ੍ਰ ਕਲਾ ਪਿਤੁ ਤੀਰ ਉਚਾਰੀ। ਧਰਮ ਬਹਿਨ ਮੋ ਕੋ ਅਤਿ ਪਯਾਰੀ।

ਮੈ ਯਹ ਅਜੁ ਸੰਗ ਲੈ ਜੈਹੋ। ਬਨ ਉਪਬਨ ਕੇ ਚਰਿਤ੍ਰ ਦਿਖੈਹੋ।13।

ਯੋ ਕਹਿ ਪਲਟਿ ਧਾਮ ਨਿਜੁ ਆਈ। ਪਿਯ ਸੋ ਕਹੀ ਬਾਤ ਮੁਸਕਾਈ।

ਧਰਮ ਭਗਨਿ ਮੁਹਿ ਤੂ ਅਤਿ ਪਯਾਰੀ। ਇਸੀ ਪਾਲਕੀ ਚਰ੍ਹੋ ਹਮਾਰੀ।14।

ਬਾਤ ਕਹਤ ਦੋਊ ਹਮ ਜੈਹੈ। ਚਿਤ ਕੈ ਸੋਕ ਦੂਰਿ ਕਰਿ ਦੈਹੈ।

ਤਾਹਿ ਪਾਲਕੀ ਲਯੋ ਚਰ੍ਹਾਈ। ਬਨ ਉਪਬਨ ਬਿਹਰਨ ਕੋ ਆਈ।15।

ਬੀਚ ਬਜਾਰ ਪਾਲਕੀ ਗਈ। ਪਰਦਨ ਪਾਂਤਿ ਛੋਰਿ ਕੈ ਦਈ।

ਤੇ ਕਾਹੂ ਕੌ ਦ੍ਰਿਸ਼ਟਿ ਨ ਆਵੈ। ਕੇਲ ਕਮਾਤ ਚਲੇ ਦੋਊ ਜਾਵੈ।16।
ਮਨ ਭਾਵਤ ਕੇ ਭੋਗ ਕਮਾਏ। ਦਿਨ ਬਜਾਰ ਮਹਿ ਕਿਨੂੰ ਨ ਪਾਏ।
ਅਸਟ ਕਹਾਰਨ ਕੇ ਕੰਧ ਉਪਰ। ਜਾਂਘੈ ਲਈ ਮੀਤ ਭੁਜ ਦੂਪਰ।17।
ਜਯੋ ਜਯੋ ਚਲੀ ਪਾਲਕੀ ਜਾਵੈ। ਤਯੋ ਪ੍ਰੀਤਮ ਚਟਕੇ ਚਟਕਾਵੈ।
ਲਹੈ ਕਹਾਰ ਪਾਲਕੀ ਚਰਿ ਕੈ। ਤਯੋ ਤਯੋ ਗਹੈ ਕੰਧ ਦ੍ਰਿੜ ਕਰਿ ਕੈ।18।
ਬਨ ਮੈ ਜਾਇ ਪਾਲਕੀ ਧਰੀ। ਭਾਤਿ ਭਾਤਿ ਸੇਤੀ ਰਤਿ ਕਰੀ।
ਅਮਿਤ ਦਰਬੁ ਚਾਹਿਯੋ ਸੋ ਲਯੋ। ਤ੍ਰਿਯ ਕਰਿ ਤਾਹਿ ਦੇਸ ਲੈ ਗਯੋ।19।
ਲਿਖਿ ਪਤਿਯਾ ਡੋਰੀ ਮਹਿ ਧਰੀ। ਮਾਤ ਪਿਤਾ ਤਨ ਇਹੈ ਉਚਰੀ।
ਨਰ ਸੁੰਦਰ ਮੈ ਕਹ ਯਹ ਭਾਯੋ। ਤਾ ਤੇ ਮੈ ਯਹ ਚਰਿਤ ਬਨਾਯੋ।20।
ਵਹ ਧ੍ਰਮਜਾ ਨਹਿ ਹੋਇ ਤਿਹਾਰੀ। ਜੋ ਮੈ ਪਕਰਿ ਪਾਲਕੀ ਡਾਰੀ।
ਕਚਅਰਿ ਲਏ ਦੂਰਿ ਕਚ ਕਏ। ਭੂਖਨ ਬਸਤ੍ਰ ਬਾਲ ਕੇ ਦਏ।21।
ਜੋ ਧਨ ਚਹਿਯੋ ਸੋਊ ਸਭ ਲੀਨੋ। ਤਾਤ ਮਾਤ ਕੋ ਦਰਸਨ ਕੀਨੋ।
ਤੁਮ ਤੇ ਜਬ ਲੈ ਬਿਦਾ ਸਿਧਾਈ। ਯਾ ਕੇ ਸੰਘ ਤਬੈ ਉਠਿ ਆਈ।22।
ਦੋਹਰਾ

ਦੇਸ ਸੁਖੀ ਤੁਮਰੋ ਬਸੋ ਸੁਖੀ ਰਹਹੁ ਤੁਮ ਤਾਤ।
ਸੁਖੀ ਦੋਊ ਹਮਹੂ ਬਸੈ ਚਿਰ ਜੀਵੋ ਤੁਮ ਮਾਤ।23।1।
ਇਤਿ ਸ੍ਰੀ ਚਰਿਤ੍ਰ ਪਖਯਾਨੇ ਤ੍ਰਿਯਾ ਚਰਿਤ੍ਰ ਮੰਤ੍ਰੀ ਭੂਪ ਸੰਬਾਦੇ ਇਕ ਸੋ ਉਨੀਸਵੇ ਚਰਿਤ੍ਰ ਸਮਾਪਤਮ
ਸਤੁ ਸੁਭਮ ਸਤੁ।119।2332।ਅਫਜ਼ੂਂ।

ਅਰਥ

ਚੌਪਈ

ਤਿਰਹੁਤ ਪ੍ਰਦੇਸ਼ ਵਿਚ ਤਿਰਹੁਤ ਨਾਂ ਦਾ ਇਕ ਵੱਡਾ ਨਗਰ ਸੀ ਜੋ ਤਿੰਨਾਂ ਲੋਕਾਂ ਵਿਚ
ਪ੍ਰਸਿੱਧ ਸੀ। ਉਥੇ ਇਕ ਜੰਤੂ ਕਲਾ ਨਾਂ ਦੀ ਰਾਣੀ ਸੀ। ਉਸ ਦੇ ਘਰ ਰੁਦ੍ਰ ਕਲਾ ਨਾਂ ਦੀ
ਪੁੱਤਰੀ ਸੀ।1।

ਜਦ ਉਸ ਦਾ ਬਚਪਨ ਬੀਤ ਗਿਆ ਅਤੇ ਜਵਾਨੀ ਨੇ ਆ ਕੇ ਨਗਾਰਾ ਵਜਾਇਆ।
ਉਸ ਨੇ ਇਕ ਸੁੰਦਰ ਰਾਜ ਕੁਮਾਰ ਵੇਖਿਆ (ਤਾਂ) ਸ਼ਿਵ ਦੇ ਵੈਰੀ (ਕਾਮ ਦੇਵ)ਦੇ ਤੀਰ ਨੇ
ਉਸ ਦੇ ਸ਼ਰੀਰ ਨੂੰ ਸਾੜ ਦਿੱਤਾ।2।

ਦੋਹਰਾ

ਰਾਜ ਕੁਮਾਰ ਬਹੁਤ ਸੁੰਦਰ ਸੀ ਅਤੇ ਸੰਬਰਾਤ੍ਰਿ ਉਸ ਦਾ ਨਾਮ ਸੀ। ਤੰਤ੍ਰ ਕਲਾ (ਰੁਦ੍ਰ
ਕਲਾ) ਅੱਠੇ ਪਹਿਰ ਉਸ ਦਾ ਨਾਮ ਜਪਦੀ ਸੀ।3।

ਅਝਿਲ

(ਆਪਣੀ ਇਕ) ਸਖੀ ਭੇਜ ਕੇ ਉਸ ਨੂੰ ਆਪਣੇ ਘਰ ਬੁਲਾਇਆ ਅਤੇ ਮਨ ਖੋਲੇ ਕੇ
ਉਸ ਨਾਲ ਕਾਮ-ਭੋਗ ਕੀਤਾ। ਭਾਂਤ ਭਾਂਤ ਦੇ ਆਸਨ ਚੰਗੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਨਾਲ ਕੀਤੇ ਅਤੇ ਕੋਕ
ਸ਼ਾਸਤ੍ਰ ਅਨੁਸਾਰ ਵਿਚਾਰ ਕੇ ਚੁੰਬਨ ਅਤੇ ਆਲਿੰਗਨ ਲਏ।4।

ਦੋਹਰਾ

ਤਦ ਉਸ ਦੀ ਮਾਂ ਜੰਤੂ ਕਲਾ (ਉਥੇ) ਆ ਗਈ। ਤੰਤੂ ਕਲਾ ਨੇ ਉਸ ਤੋਂ ਡਰ ਕੇ
ਮਿਤਰ ਨੂੰ ਲੁਕਾ ਲਿਆ।5।

ਚੌਪਈ

(ਤਦ) ਉਸ ਨੇ ਤੁਰਤ ਰੋਮਨਾਸ਼ਕ ਮੰਗਵਾਇਆ ਅਤੇ ਉਸ ਦਾ ਲੇਪ (ਉਸ ਵਿਅਕਤੀ
ਦੀ) ਦਾੜੀ ਮੁੱਛਾਂ ਤੇਛ ਲਗਾ ਦਿੱਤਾ। ਜਦ ਉਸ ਦੇ ਵਾਲ ਸਾਫ਼ ਹੋ ਗਏ, (ਤਦ) ਰਾਜ ਕੁਮਾਰ
ਇਸਤਰੀ ਵਰਗਾ ਹੋ ਗਿਆ।6।

ਦੋਹਰਾ

(ਉਸ ਨੂੰ) ਸਾਰੇ ਬਸਤ੍ਰ ਇਸਤਰੀ ਦੇ ਪਵਾ ਦਿੱਤੇ ਅਤੇ ਸ਼ਰੀਰ ਉਤੇ ਜੇਵਰ ਸਜਾ
ਦਿੱਤੇ। ਉਸ ਦੀ ਛਬੀ ਨੂੰ ਵੇਖ ਕੇ ਸ੍ਰੀ ਰੁਦ੍ਰ ਸੜ ਗਿਆ (ਅਤੇ ਉਸ ਦਾ) ਕਾਮ ਜਾਗ
ਪਿਆ।7।

ਚੌਪਈ

ਉਸ ਨੂੰ ਇਸਤਰੀ ਦੇ ਬਸਤ੍ਰ ਪਵਾ ਕੇ (ਫਿਰ) ਆਪਣੀ ਮਾਂ ਕੋਲ (ਲੈ ਕੇ) ਆਈ।
ਉਸ ਰਾਜ ਕੁਮਾਰ ਨੂੰ ਆਪਣੀ ਧਰਮ-ਭੈਣ ਦਸਿਆ ਅਤੇ ਸਾਰਿਆਂ ਨੂੰ ਇਹ ਗੱਲ ਦਸ
ਦਿੱਤੀ।8।

ਦੋਹਰਾ

ਹੇ ਮਾਤਾ! ਸੁਣੋ, ਮੇਰੀ ਧਰਮ ਭੈਣ (ਮੇਰੇ ਕੋਲ) ਆਈ ਹੈ। ਇਸ ਨੂੰ ਰਾਜੇ ਨੂੰ ਵਿਖਾ ਕੇ
ਬਹੁਤ ਸਾਰਾ ਧਨ ਦੇ ਕੇ ਵਿਦਾ ਕਰੋ।9। ਮਾਤਾ ਬਚਨ ਸੁਣ ਕੇ ਖੁਸ਼ ਹੋਈ ਅਤੇ ਉਸ ਨੂੰ ਆ
ਕੇ ਵੇਖਿਆ। ਉਸ ਦੀ ਬਾਂਹ ਪਕੜ ਕੇ ਉਥੇ ਲੈ ਗਈ ਜਿਥੇ ਰਾਜਾ ਬੈਠਾ ਸੀ।10।

ਰਾਣੀ ਨੇ ਕਿਹਾ--

ਹੇ ਰਾਜਨ! ਸੁਣੋ, ਤੁਹਾਡੀ ਧਰਮ-ਪੁੱਤਰੀ ਇਥੇ ਆਈ ਹੈ। ਉਸ ਨੂੰ ਖੁਸ਼ ਕਰਦੇ ਹੋਇਆਂ
ਬਹੁਤ ਸਾਰਾ ਧਨ ਦੇ ਕੇ ਵਿਦਾ ਕਰ ਦਿਓ।11।

ਚੌਪਈ

ਜਦ ਇਹ ਗੱਲ ਰਾਜੇ ਨੇ ਸੁਣੀ ਕਿ ਮੇਰੀ ਧਰਮ-ਪੁੱਤਰੀ ਆਈ ਹੈ ਤਾਂ ਖਜ਼ਾਨਾ ਖੋਲ੍ਹ
ਕੇ ਬਹੁਤ ਧਨ ਦਿੱਤਾ ਅਤੇ ਪੁੱਤਰੀ ਦੇ ਹਿਤ ਨਾਲ ਉਸ ਨੂੰ ਵਿਦਾ ਕੀਤਾ।12।
ਮੰਤੂ ਕਲਾ ਨੇ ਪਿਤਾ ਕੋਲ ਕਿਹਾ ਕਿ ਧਰਮ-ਭੈਣ ਮੈਨੂੰ ਬਹੁਤ ਪਿਆਰੀ ਹੈ। ਮੈਂ ਅਜ
ਇਸ ਨੂੰ ਨਾਲ ਲੈ ਜਾਵਾਂਗੀ ਅਤੇ ਬਨਾਂ ਉਪਬਨਾਂ ਦੇ ਕਈ ਪ੍ਰਕਾਰ ਦੇ ਨਜ਼ਾਰੇ ('ਚਰਿਤ੍ਰ')
ਵਿਖਾਵਾਂਗੀ।13।

ਇਹ ਕਹਿ ਕੇ ਉਹ ਮਹੱਲ ਵਿਚ ਪਰਤ ਆਈ ਅਤੇ ਪ੍ਰੀਤਮ ਨੂੰ ਹੱਸ ਕੇ ਕਿਹਾ, ਹੇ
ਧਰਮ-ਭੈਣ! ਤੂੰ ਮੈਨੂੰ ਬਹੁਤ ਪਿਆਰੀ ਹੈਂ। (ਇਸ ਲਈ) ਇਸੇ ਮੇਰੇ ਵਾਲੀ ਪਾਲਕੀ ਵਿਚ ਬੈਠ
ਜਾ।14।

ਅਸੀਂ ਦੋਵੇਂ ਗੱਲਾਂ ਕਰਦੀਆਂ ਜਾਵਾਂਗੀਆਂ ਅਤੇ ਚਿਤ ਦੇ ਦੁਖ ਦੂਰ ਕਰ ਦਿਆਂਗੀ।
ਉਸ ਨੂੰ ਪਾਲਕੀ ਵਿਚ ਚੜ੍ਹਾ ਲਿਆ ਅਤੇ ਬਨ ਉਪਬਨ ਵਿਚ ਫਿਰਨ ਲਈ ਆ ਗਈ।15।
(ਜਦੋਂ) ਪਾਲਕੀ ਬਾਜ਼ਾਰ ਵਿਚੋਂ ਲੰਘੀ ਤਾਂ ਪਰਦਿਆਂ ਦੇ ਪੱਲੇ ਖੋਲ੍ਹ ਦਿੱਤੇ। ਇਸ ਕਰ
ਕੇ (ਉਹ) ਕਿਸੇ ਨੂੰ ਦਿਸ ਨਹੀਂ ਰਹੀਆਂ ਸਨ ਅਤੇ ਦੋਵੇਂ ਕੋਲ ਕਰਦੀਆਂ ਹੋਈਆਂ ਜਾ
ਰਹੀਆਂ ਸਨ।16।

ਉਹ ਮਨਭਾਉਂਦੇ ਭੋਗ ਕਰ ਰਹੀਆਂ ਸਨ ਅਤੇ ਦਿਨ ਵਿਚ ਵੀ ਬਾਜ਼ਾਰ ਵਿਚ ਕੋਈ ਵੇਖ ਨਹੀਂ ਰਿਹਾ ਸੀ। ਅੱਠਾਂ ਕਹਾਰਾਂ ਦੁਆਰਾ ਚੁਕੀ ਹੋਈ ਪਾਲਕੀ ਵਿਚ ਮਿਤਰ ਨੇ (ਰਾਜ ਕੁਮਾਰੀ ਦੀਆਂ) ਦੋਵੇਂ ਟੰਗਾਂ ਦੋਹਾਂ ਬਾਂਹਵਾਂ ਉਪਰ ਲਈਆਂ ਹੋਈਆਂ ਸਨ।17।

ਜਿਉਂ ਜਿਉਂ ਪਾਲਕੀ ਚਲਦੀ ਜਾ ਰਹੀ ਸੀ ਤਿਵੇਂ ਪ੍ਰੀਤਮ ਚਟਕਾਰੇ ਮਾਰ ਰਿਹਾ ਸੀ। (ਜਿਉਂ ਜਿਉਂ) ਕਹਾਰ ਪਾਲਕੀ ਵਿਚੋਂ 'ਚੀਕੂੰ ਚੀਕੂੰ' ਦੀ ਆਵਾਜ਼ ਸੁਣਦੇ, ਤਿਉਂ ਤਿਉਂ ਉਹ ਮੋਢੇ ਨਾਲ ਘੁਟ ਕੇ ਪਕੜ ਲੈਂਦੇ ਸਨ।18।

(ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੇ) ਜਾ ਕੇ ਬਨ ਵਿਚ ਪਾਲਕੀ ਧਰ ਦਿੱਤੀ ਅਤੇ (ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੇ) ਭਾਂਤ ਭਾਂਤ ਦੀ ਰਤੀ-ਕੀੜਾ ਕੀਤੀ। (ਉਸ ਨੇ) ਜੋ ਚਾਹਿਆ, ਅਮਿਤ ਧਨ ਲੈ ਲਿਆ ਅਤੇ ਉਸ ਨੂੰ (ਆਪਣੀ) ਇਸਤਰੀ ਬਣਾ ਕੇ ਦੇਸ਼ ਲੈ ਗਿਆ।19।

ਰਾਜ ਕੁਮਾਰੀ ਨੇ ਇਕ ਪੱਤਰ ਲਿਖ ਕੇ ਪਾਲਕੀ ਵਿਚ ਰਖ ਦਿੱਤਾ ਅਤੇ ਮਾਤਾ ਪਿਤਾ ਪ੍ਰਤਿ ਇਹ ਕਿਹਾ ਕਿ ਇਹ ਵਿਅਕਤੀ ਮੈਨੂੰ ਬਹੁਤ ਚੰਗਾ ਲਗਿਆ ਸੀ, ਇਸ ਲਈ ਮੈਂ ਇਹ ਚਰਿਤ੍ਰ ਬਣਾਇਆ ਸੀ।20।

ਉਹ ਤੁਹਾਡੀ ਧਰਮ-ਪੁੱਤਰੀ ਨਹੀਂ ਸੀ ਜਿਸ ਨੂੰ ਪਕੜ ਕੇ ਮੈਂ ਪਾਲਕੀ ਵਿਚ ਬਿਠਾਇਆ ਸੀ। ਰੋਮਨਾਸ਼ਨੀ ('ਕਚਅਰਿ') ਲੈ ਕੇ (ਮੈਂ ਉਸ ਦੇ) ਵਾਲ ਦੂਰ ਕਰ ਦਿੱਤੇ ਅਤੇ ਇਸਤਰੀ ਦੇ ਬਸਤ੍ਰ ਅਤੇ ਗਹਿਣੇ ਦੇ ਦਿੱਤੇ।21।

ਜੋ ਧਨ ਚਾਹੀਦਾ ਸੀ, ਉਹ ਲੈ ਲਿਆ ਹੈ ਅਤੇ ਮਾਤਾ ਪਿਤਾ ਦੇ ਦਰਸ਼ਨ ਕਰ ਲਏ ਹਨ। ਜਿਸ ਵੇਲੇ ਤੋਂ ਤੁਹਾਡੇ ਤੋਂ ਵਿਦਾ ਹੋਈ ਹਾਂ, ਤਦੋਂ ਇਸ ਨਾਲ ਉਠ ਕੇ ਆ ਗਈ ਹਾਂ।22।

ਦੋਹਰਾ

ਹੇ ਪਿਤਾ ਜੀ! ਤੁਸੀਂ ਸੁਖੀ ਰਹੋ ਅਤੇ ਤੁਹਾਡਾ ਦੇਸ਼ ਸੁਖੀ ਵਸੇ। ਅਸੀਂ ਵੀ ਦੋਵੇਂ ਸੁਖੀ ਵਸੀਏ ਅਤੇ ਹੇ ਮਾਤਾ ਜੀ! ਤੁਸੀਂ ਚਿਰਾਂ ਤਕ ਜੀਓ।23।

ਇਥੇ ਸ੍ਰੀ ਚਰਿਤ੍ਰੋਪਾਖਿਆਨ ਦੇ ਤ੍ਰੀਆ ਚਰਿਤ੍ਰ ਦੇ ਮੰਤ੍ਰੀ ਭੂਪ ਸੰਵਾਦ ਦੇ 119ਵੇਂ ਚਰਿਤ੍ਰ ਦੀ ਸਮਾਪਤੀ, ਸਭ ਸ਼ੁਭ ਹੈ।119।2332।ਚਲਦਾ।

Not even a single sentence can be quoted which imparts sex-education. Rather, extra-marital sex is eulogised and encouraged and the unsuspecting innocent husband is described as an idiot (ਮੂੜ੍ਹ). Please have a look into the charitras once again and give us specific information as to where the knowledge regarding sex is imparted or the human being have been advised to desist indulgence in such unethical practices. Is the same method adopted in Psychology, Sociology and medical science etc. or quote any parallels?

2. Kavi Ram, Kavi Shyam & Kavi Kaal, for instance, have authored many portions of 'Dasam Granth'. The authors of 'Charitropakhyan' are well known. At the time of comparison of so called 32 birs of the so called Dasam Granth at Amritsar, some compositions were still being written and have found wide mention. The *sodhak committee* report mentions that one Bhai Hari Singh had not only left many discrepancies in the volume of Dasam Granth printed by him but had also inserted into it his own compositions as original text.

the Guru, how by his ideal way, he raised the fallen one to a great height, who when the time of her trial came, she sacrificed her life boldly to save her honor. **THIS IS AN HISTORICAL FACT, THE DENIAL OF WHICH BY YOU UNFAITHFUL SLANDERERS MATTER LITTLE.** There are the millions of much worse cases happening in our daily life, if we care to listen and read to the Daily News. **ALSO, WHY DO YOU CLOSE YOUR EYES AND DO NOT READ THE LAST VERSE OF EACH OF THE CHRITRA, WHICH GIVES THE CRUX OF THAT CHRITRA, TO LEARN LESSON FROM. STILL MORE, YOU MEAN THAT THE CHRITRAS ABOUT QUEEN KEKAEI, QUEEN DRAUPDI, and many other chritras of the type, are not lesson giving, but encouragement to be unfaithful, like you are!! EVEN to begin with from CHRITRA 2, we learn that the young prince refused to copulate with his equally youthful and beautiful step mother, despite her grave threats to his life, this sets a noble example of the actual motive of the Guru of these Chritras, surely with no other motive but to raise the character of the people, with the Mandate of the Creator Lord, the Guru had come to the world. But you unfaithful, see only dirty side of the unavoidable description of erotic behavior of these Chritras, which only suits to your taste! This writer has had the opportunity to read the SAKTA literature, only God accursed ones like you would not differentiate the motives between the TWO DIAMETRICALLY OPPOSED SYSTEMS. What a clear case of extreme insanity exhibited by you villains, who have crossed all limits of decency in equating the KHALSAISM - ALL PURITY with the creed of SAKTAS, who encourage every carnal indulgence, as they find MUKTI - Deliverance in such filth. Quote the number of Chritras, wherein the carnal indulgence have been praised and encouraged, as a source of MUKTI - Deliverance?**

You state - "Many aspects of 'Dasam Granth' make no sense. Many compositions of it describe battles of Mahakaal and other beings. The total number of the dead at battle field everyday adds up to more than the population of the world even today. This is non-sensical and similarly there are other stories also which equally make no sense.

Answer - It is regretted to state that God has not blessed you with any sense to interpret any thing correctly in its proper perspective. What to say of you, your most corrupt, the great Satan Cop Mentor, Gurbakash Singh Kala Afghana, could not interpret even the first five verses of Chapter 6 of Sri Bichitar Natak, in Sri Dasam Granth Ji, and stated all non-sense based on prevalent erroneous belief, that Sri Guru Gobind Singh Ji in his previous life was an ascetic and was living on top of Hem Kunt Mountain, at the height of more than 14000 feet above sea level, and stated all non-sense connected with the life there. None of you stupid ones could decipher the myth of the Guru's fetal life he was referring to before his taking birth at Patna on December 18, 1661. Even none could think this simple fact that HemKunt is situated at the top of the mountain, remains 8 - 9 months snow bound in a year, and that nothing grows there and there is no habitation there. You all could not think that no ascetic has ever resided on top of high mountains, which remain snow bound 8 - 9 months each year. The ascetics live on plains, make huts in jungles, near some source of water supply, for their water supply for their ablutions, and they can live on the produce of the jungle or some nearby village inhabitations, to gather their food supply. The Yogis usually go to the high mountain ranges, and there live in caves, surrounded by vegetation of jungles, and near a water fountain for their water supply. They too live in such caves, which are near some habitations, to get their food supply. **WHEN YOU GOD ACCURSED BLOCK HEADED COULD NOT SOLVE THE SIMPLE MYTH OF THE GURU, WHAT ELSE CAN ONE EXPECT FROM YOU? ONE IS AMAZED TO KNOW THAT A DUMB LIKE GURTEJA COULD HAVE BEEN SELECTED AS PROFESSOR OF SIKHISM - ONLY IDIOTS COULD HAVE SELECTED HIM, AS IT APPEARS HE DOES NOT POSSESS EVEN THE ELEMENTARY KNOWLEDGE OF**

SIKHISM - WRITING ALL NON-SENSE! THIS IS THE ANSWER TO HIS MAD UTTERANCE THAT SRI DASAM GRANTH, GOD'S WORD IS "NON-SENSE"!

You state, "Guruship of the Guru Granth is neither negotiable nor discussable. Ample evidence for this exists in gurbani (Guru Granth Sahib) and this is the parting instruction of the 10th Guru who was one with all the earlier nine gurus.

4. 'Dasam Granth' promotes Hinduism as it contains the katha of 24 avtaars of Hinduism and 3 versions of Chandi's exploits. Hinduism is all about them.

Moreover, it also describes the Sikh Gurus as the descendants of the mythical Luv-Kush, who never existed.

Answer: Before these critics dare discuss with this writer about the status of Adi Granth, they must first understand the meaning of the word "GURU" as repeatedly defined in the GURBANI itself. All Pervading Formless Infinite God and His JOT (LIGHT SHED BY HIM AND THE BANI EMANATING FROM HIM), CAN ONLY BE DIVINE IN VARIOUS FORMS, BUT NO MATERIAL THING. THOSE WHO CALL THE GRANTH AS GURU, ARE DEFYING AND INSULTING GOD, AND ARE NOT SIKHS. SRI DASHMESHJI INSTALLED FIVE CHOSEN KHALSA SIKHS AS HIS SUCCESSOR GURU, WHEN THE WHOLE PANTH ASSEMBLED AT ANANDPUR ON MARCH 30, 1699. THE FIVE CHOSEN KHALSAS ARE THE ETERNAL SUCCESSORS IN COLLECTED FORM, WHO ARE COMPLETELY DEVOTED TO THE GURBANI OF THE TWO GRANTHS.

SIKHISM REVERES GOD, IN ALL HIS FORMS - THE DIVINE *JOT* IN GURUS, AVTAARS AND PROPHETS OF EAST AND WEST, IN WHOM GOD'S JOT MANIFESTED. WE ARE WORSHIPPERS OF ONE FORMLESS GOD ALONE, NOT IN ANY PERSON, AVTAARS, PROPHETS OR EVEN GURUS. IN WHATEVER FORM THE LORD APPEARS, ONLY GOD IS TO BE REVERED. HENCE IN BOTH THE GRANTHS THERE IS MENTION OF THESE AVTAARS AND PROPHETS. WE ARE TAUGHT TO TAKE DIVINE VIRTUES IN WHATEVER FORM GOD APPEARED. ANYTHING WHICH IS CONTRARY TO THE DIVINE STANDARD, WE ARE TO IGNORE THOSE TRAITS. IT IS THEREFORE LIFE OF AVTAARS IN SOME DETAILS ARE GIVEN. AT THE END OF LIFE OF EACH AVTAAR, IN DASSAM GRANTH SPECIFICALLY, THE GURU MADE IT VIVIDLY CLEAR THAT EXCEPT GOD HE DOES NOT RECOGNIZE ANY ONE.

AT THE END OF KRISHNA AVTAAR THE GURU STATED "HE WOULD NEVER WORSHIP GANESHA, KRISHNA, VISHU OR ANY OTHER DEITY. "Also at various places the Guru stated, "THERE ARE THE BILLIONS OF WORMS LIKE KRISHNA AND RAMA, GOD CREATED AND DESTROYED". IT IS SHEER MADNESS TO DESCRIBE SRI DASAM GRANTH AS HINDU GRANTH, CAN ANY HINDU GRANTH MAKE SUCH BOLD ASSERTIONS?? CHANDI OR DURGA IS A MYTHICAL STORY, DEPICTING THE DIVINE *JOT*, WHICH FIGHTS ALL INSTINCTUAL FORCES AND OTHER INIMICAL FORCES, AND KEEPS US UNITED WITH GOD. THE DIVINE PRIMAL FORCE HAS BEEN GIVEN MYTHICAL NAMES, AND THE INSTINCTUAL FORCES IN US THEY TOO ARE GIVEN THE MYTHICAL NAMES OF DEMONS. THERE IS THE DESCRIPTION OF FIGHT BETWEEN THE TWO OPPOSING FORCES, AND RESULTANT ELEVATION OF OUR REAL SELF, PEACE OF MIND AND HAPPINESS.

you the Unfaithful One have. How will you justify your this lunatic assessment in the light of the following assessment given by Reverend C. H. LOEHLIN, the late Christian Missionary stationed at BATALA, PUNJAB with notorious bigoted Missionary, H. W. McLeod –

CHRITROPAKHYAAN – Sri DASAM GRANTH COMMENTARY BY GREAT CHRISTIAN MISSIONARY – C. H. LOEHLIN.

“According to the data given in the last Chritra or narrative, the work was completed in 1696 CE on the bank of River Sutlej, probably at Anandpur. The last tale in the series is numbered 405, but number 325 is somehow missing. The tales center upon the theme of women’s deceptions and wiles, though there are some, which describe the heroic and virtuous deeds of both men and women.

Tale one is a long introductory composition. It opens with an invocation to weapons, or to the God of Weapons, then a number of Hindu mythical characters appear, and a terrible battle between the demons and the gods follows. Finally Chandi appears, riding on her tiger and her enemies “fade away as stars before the rising sun.” With a final prayer for help and forgiveness, the introductory tale ends. In the last tale 405 again the demons and gods battle. When Chandi is hard pressed, the Timeless One finishes off the demons by sending down diseases upon them.

Tale 2 tells how the wise Adviser to Raja Chitra Singh related these tales of the viles of women in order to save his handsome son Hanuwant from the false accusations of one of the younger Ranis. Some of these tales were taken from the old Hindu books such as Mahabharata, the Ramayana, the Purans, the Hitopadesa, the Panchtantra, from Mughal family stories, the folk tales of Rajasthan and Punjab, and even from ancient Hebrew lore. The moral they aim at is that one should not become entangled to the intrigues of wily women by becoming a slave to lust for trusting them is dangerous. This does not mean that it is wrong to trust his own wife, or worthy women, but it is fatal to lose this world and the next by becoming enamored of strange women and entrapped in their Wiles. The theme of most of these tales, however, is that many women will stop at nothing – slander, arson, murder – to obtain their heart’s desire, that men are helpless

In their clutches, and that if men spurn them they have to reckon with the vilest and deadliest of enemies, but that, conversely, worthy women are the staunchest of allies, and think nothing of sacrificing their lives for their beloved.

In the Dasam Granth a little is given at the end of each tale. Thirty two of a total of 404 Tales are thus labeled “Tales of Intrigue”. The remaining 272 Tales are labeled as “The Wiles of Women”. However, while most of these are about lustful, deceitful women, there are some 74 tales of the bravery, and intelligence of women, such as Tale 102 where Rani Kaikeyi drives Raja Dasrath into battle, when his charioteer is killed; or Tale 137 where Dharupadi rescues the unconscious Arjan and puts his enemies to flight. Men come in for at least a small share of being deceivers. In this mixture of Tales of various sorts, there are 10 moral stories of the folly of gambling, drinking and opium eating. There are also folk tales, love of Emperor Aurangzeb’s sister (Tale 278); stories of Krishna and Radha, of Krishna and Rukmani; and of Joseph and Zulakha, based on the Biblical story of Joseph and Potiphar’s wife in Genesis.

The closing verses of Tale 405 have some lofty Teaching about the Timeless Creator, His understanding Love, and end with a plea for His continuing protection. Verses of Gratitude for the

for the help in completing the Composition form the final prayer of the author and close the strange mixture of the tales of intrigue of women mostly, some worthy, many sinful, in which men are often pictured as the gullible tools of these enchantments.”

(2) Regarding the contents of Sri Dasam Granth Ji, which contains Bani of Sri Guru Gobind Singh Ji alone.

Guru completed good part of his writings during his visit to Nahan State , the remaining part was completed on his return to Anandpur, well before 1699, by that time his writings were commonly recited by Sikhs. In 1699 thousands people took Amrit, and prepared Amrit, by reciting 3 of his Banis extempore, even those Sikhs who came outside Punjab. The Guru stepped down, when he chose 5 Khalsa Sikhs, and installed them Guru in his place, this was for Eternity – THE COLLECTIVE GURUSHIP. The Guru from 1699 did not write Bani, because he had stepped down. Creation of Khalsa sharpened the attitude of Hindu Brahmins, and from 1699 onwards, till they could evict the Guru from hill area, they did not stop attacking him. The Guru did not find time to get the Bani compiled in the form of Granth. It was after his Demise, then Mata Sundari Ji asked Bhai Mani Singh Ji to compile the Bani in the form of one Granth. Bhai Mani Singh took four years to compile the whole Bani of Adi Granth and Dasam Granth. That Granth appeared in 1713 CE, and is available at New Delhi in the house of Raja Gulab Singh at Hanuman Road , behind the Imperial Building at Connaught Circus, New Delhi. I have seen that unwieldy combined Adi Granth and Dasam Granth during 1960s. It is impossible to combine the whole Bani in One Granth and handle it, nor it is possible to mix the Bani of these two Granths, as Adi Granth is in Ragas, while Dasam Granth is subject wise, and in Sloks, Pauris and Chhands of more than 231 types.

Can any one dare to doubt the integrity of Mata Sunari Ji and Bhai Mani Singh Ji that this is not Bani of the Guru? The Bani compiled in 1713 in Dasam Granth Ji is the same as that of the present Dasam Granth. From where has the amalgamation come from? It is all Non-sense to say that the Bani is NOT of Sri Guru Gobind Singh Ji.

DALIP SINGH

-----Original Message-----

From: sikhnation@yahoogroups. com [mailto: sikhnation@yahoogroups. com] On Behalf Of Jarnail Singh Sent: Saturday, September 16, 2006 7:58 AM To: Moderator-GLZ; SikhsSydney Yahooogroups; Sikh Khalsa Mission Inc. ; Sikh Ekta; sikh_news_discussion@yahooogroups. com; sikh_professionals@yahooogroups. com; Sikhnation@yahooogroups. com; Sikh youth@yahooogroups. com

Subject: [SIKH NATION] Butt pooj pooj HINDU mooeah.... What about SIKHS?? IDLE worshippers ??

Waheguru ji ka khalsa Waheguru ji ki Fateh.

Somebody quoted me the above Tuk from Bhagat kabir Jis Bani in the Sri Guru Granth Sahib Jee.. and told me.. **YOU SIKHS** also are the **SAME**...Only in your case the word **SOUNDS** the **SAME**, has a different spelling **BUT** Means the **SAME**. Maybe that's why many call you **Dastaardharae HINDUS**.

I asked him what he meant.... His answer astonished me. He told me **Hindus** are **IDOL WORSHIPPERS**.... You **SIKHS** are **IDLE WORSHIPPERS**.

The **Hindus** wont get anything out of their **IDOLS**.. and you **Sikhs** wont get anything out of your **"IDLE"** worshipping.. certainly **NOT** what **Gurbani** promises.

I leave it to the esteemed readers of these Yahoo Groups to ponder over this brilliant observation by a 9th Grade student of mine (14years old) who is **NOT** a **SIKH** but has been following my other Sikh Students **Gurbani/Sikh religion/History** lessons as his mum picks him up late. Just as a matter of interest he went to many **Gurdwaaras** on **Diwan Days** to observe what we worship....

JSGyani_Dhillon "Arshi" MALAYSIA.

WAHEGURU JI KA KHALSA WAHEGURU JI KI FATEH

Dear **Gyani Jarnail Singh Ji**,

Your brilliant Hindu student's wonderful revelation, " I asked him what he meant.... His answer astonished me. He told me **Hindus** are **IDOL WORSHIPPERS**.... You **SIKHS** are **IDLE WORSHIPPERS**.

The **Hindus** wont get anything out of their **IDOLS**.. and you **Sikhs** wont get anything out of your **"IDLE"** worshipping.. certainly **NOT** what **Gurbani** promises. "

This factual position has amply been proved to the world, when **Gurtej Singh** of **IOSS Chandigarh** recently in correspondence with this writer, emphatically with all his zeal stated: "Guruship of the **Guru Granth** is neither negotiable nor discussable. Ample evidence for this exists in *gurbani* (**Guru Granth Sahib**) and this is the parting instruction of the 10th **Guru** who was one with all the earlier nine gurus." This is the example of one, who does not know anything about **Gurbani** at all, and also quotes senselessly some imaginary saying of a perverted one that **Sri Guru Gobind Singh Ji's** parting instructions were, so to say, in nullification of his repeated **Declarations** before the **PANTH ASSEMBLED AT ANADPUR SAHIB ON MARCH 30, 1699!!!**

This buffoon was made **Professor of Sikhism**, who would insult the **Xth Guru** in every way, and who has no **Elementary knowledge of Sikhism!!!**

The assessment of 14 years old student of the **Gyani Ji**, is very correct, that **Sikhs** are equally **IDOL WORSHIPPERS**, as they worship **Lifeless Adi Granth** as **GURU** – the living **God**. The **Formless**

Bani which is Divine, they do not revere as God, but read it routinely, and do not practice the Truths of the Bani!! The worst example of IDOLATROUS PRACTICES OF ADI GRANTH JI is, when we observe ROUTINELY TAKING PLACE IN SRI HARMANDER SAHIB, AMRITSAR.

It is the Sikhs who for the last three centuries are continually defying the 10th Guru's Commands to accept the Supreme Guidance of Collective Guruship of the Chosen FIVE KHALSAS. It were shameless Sikhs who raised the rebellion under perverted Banda Bairagi's leadership against Emperor Bahadur Shah, who was brought to Power by the Blessing of the Guru and also his material help!! It is the perverted Sikhs, who accept the various followers of the living gurus, as Sikhs. All this have made Sikhs, the most degraded and dishonored persons.

DALIP SINGH

**From: Gurtej Singh [mailto: akalsahaigurtejsingh@yahoo. com]
Sent: Sunday, September 17, 2006 7:55 AM
To: dalip-singh@earthlink. net
Subject: Panjabi font**

Dear Mr. Dalip Singh,

Panjabi font is being sent for your convenience. One attachment is as zipped file & second is otherwise. Place this font in the fonts folder in your PC's control panel. You can also download it from www.janmejajohl.com.

From: Dalip Singh

Dated: 17 Sept. 2006

Dear Sardar Gurtej Singh Ji,

Kindly accept thanks for sending the Punjabi Font. I humbly request you to please analyze the whole of GURBANI in its proper perspective. Waheguru ji will Bless you In reaching its depth. Sri Deshmesh Jee had rendered unprecedented services and sacrifices in the service of the people and for the Cause of TRUTH. THIS BANI NEEDS TO BE GIVEN OUR UTMOST REVERENCE, BEING GOD'S WORD – “JO PRABH MO SO KAHA SO KEH HON, MIRAT LOK TAI MONE NA REH HON.” – Chapter 6, Sri Bichitar Natak, Dasam Gr. Ji.

HUMBLY YOURS

DALIP SINGH

From: Gurtej Singh [mailto: akalsahaigurtejsingh@yahoo. com]
Sent: Sunday, September 17, 2006 10:50 PM
To: Dalip Singh
Subject: From Gurtej Singh, Chandigarh

Dear Sardar Dalip Singh ji,

Thank you for the temperate mail. We are grateful for the eight lines without a single abuse. We, on the authority of the incomparable Tenth Guru, embodiment of all the Ten, do not recognize a single word outside the Guru Granth Sahib to be Gurbani. Guru Gobind Singh is the beau ideal of humankind. We request you not to attribute any bani to him than that is claimed or accepted by him to be Gurbani. He was the greatest of all prophets. Do not malign him by thrusting the authorship of pornographic, fantastic and nonsensical stuff to the greatest human of all times. Reply to your other e-mails follows:

Humbly yours,

Gurtej Singh, Harshinder Singh & Kulbir Singh

From: Gurtej Singh [mailto: akalsahaigurtejsingh@yahoo. com]
Sent: Monday, September 18, 2006 9:37 PM
To: dalip-singh@earthlink. net
Subject: Gurtej Singh from Chandigarh

Mr. Dalip Singh,

Parawise comments on your e-mail are as follows:

Para1. By the express command of the 10th Master, our only scripture is Guru Granth. The Guru never appointed any ‘Inspectors of Faith’ to pronounce who is a Sikh and who is not. Who has given you the authority to pronounce who is a Sikh and who is not? Don not try to define us. We prefer to do that for ourselves. Only the Guru has the authority to lay down what are the basic teachings of Sikhi. Quote where he has said that the so called ‘dasamgranth’ is an “integral part of the Sikh faith”. Do not substitute the Guru’s authority with your uninformed prejudice.

Para 2. Apart from more abuses (which are returned herewith again), this para only introduces C. H. Loehlin whom you describe as “Christian Missionary stationed at Batala, Punjab ”. If he was a true missionary, then his job was to deflect the Sikhs from Sikhi by showing their faith was misplaced. Must we learn from him what our faith is?

By encouraging Sikhs to disregard Guru Granth as the Guru, he has done his job well. By introducing a new scripture to rival the Guru Granth in the mind of uncritical Sikhs he has done exceedingly well for the Christian Faith.

We have read his comments on the pretender book you call “dasam granth”. Without a shred of evidence he attributes its authorship to the Guru. Do you have any proof that the Guru wrote it? Share it with others if you have?By attributing trash to the Guru the missionary is destroying his true image which makes him the greatest person ever born. (Why do you want to do the same?) This is the modus operandi of the missionaries wherever they go. At the Parliament of World’s faiths in Barcelona a Nigerian representative of the President told the audience how Christian missionaries had destroyed the indigenous faith which was superior to christianity. We will have to be mad as hatters if we fail to recognize the basic fact that Loehilin if we believe that he was commissioned by the Pope to preach Sikhi. Can you see this?

In the second last para of your e-mail you mention Bhai Mani Singh merging Guru Granth with other stuff. That is unthinkable and without evidence. Jaggi, Rattan Singh has shown that the letter attributed to Bhai Mani Singh is forged one. It is on the basis of this letter that the merger has been attributed to the reverend Bhai.

Last Para. There is no evidence that Mata Sundri or Bhai Mani Singh is connected with Sethi’s volume. Amalgamation comes from those who want to insult the Guru. It proves nothing and your assertion that the ‘Bani is the that of Guru Gobind Singh is wrong and unfounded.

Gurtej Singh ,Harshinder Singh and Kulbir Singh

Dalip Singh,

Here is reply to your another e-mail of Sept 14, 2006:

Para1.

We have given a dictionary meaning to pornographic. It is not our meaning. As pointed out almost all the tales of Charitropakhyan exist in Indian Literature. Given everywhere they are meant for “sexual excitement”. How can they possibly have different purpose in this book? We believe Guru Granth alone to be “Divine Composition”. Read the tales again and you will come across hundreds of them that teach no moral lesson. Many teach taking Bhang, opium, alcohol and removing pelvic hair for heightened sexual pleasure. Many just describe sensual acts. You are reading moral lessons where they do not exist.

Para 2.

We ignore your loaded word ‘clever’ used for us. We have given specific instances to support our contention. First and last are not the only charitras. The onus to prove that the tales impart sex-education is on you. In no jurisprudence of the world a person is asked to prove the negative. We deny that the tales are educative.

In the next paragraphs you have used the words: “unfaithful slanderers, God accursed, block headed idiots, villains, stupid.....exhibiting extreme insanity”. These are your words you may have them back. They appear to suit you very well. Be free to use these adjectives for yourself. As for us, we will try to respond as if you had used them for yourself.

In Para 6 you talk of Bhai Gurbaksh Singh KalaAfghana. You must address this to him if you want to get proper reply in befitting police language. As far as we are concerned, our mentor is Guru Gobind Singh under whose clear instructions we consider there to be no Gurbani outside Guru Granth.

If you like, Bhai Kala Afghana may on your special request teach you some choicest police abuses which even you may not have heard of. Then you can also proudly claim him to be your mentor.

Answer to the rest of this e-mail:

Sikhi worships Nirankar—Formless God and not God in all forms. No Avtar no incarnation no Prophet is worthy of the same reverence as Guru Nanak in all his Ten Forms. If you wish to worship them all ti is your business as for us: “je sou chanda ugavain, sooraj charhe hazar.....Gur bin ghor andhar”.God does not appear in any form for us. Teach us elementary doctrines of faith. You are not our Guru and we do not know you. We do not know whether you are qualified to teach. Keep them to yourself along with your filthy language. Every deity of Hinduism is mythical and yet every Hindu worships one or the other.

Both Treta yug and Ram Chandra exist only in mythology. History knows neither. You should read “Ram kehan me bhed hai....” before asserting that Ram’s “divine status is recognized in Guru Granth. Luv and Kush exist only in fertile imaginations. Cahn you mention that Gurus descended from Luv and Kush ?

The Brahmins including the BJP, RSS, VHP support those who uphold the spurious “dasam granth”. They hate who oppose it. So who is playing their game?

It is easy for us to offer an insult to you by just adding ‘a’ to your name. We will refrain for we know you will not be insulted as Gurtej Singh is not insulted by your “Gurteja”.

Gurtej Singh, Harshinder Singh, Kulbir Singh

Dalip Singh,

Here is a reply to your second e-mail dated Sept 14, 2006.

Firstly it is wrongly addressed as we are three persons corresponding with you and it is proper to address all three.

You have not answered our legitimate questions: 1. Who are you? 2. Have you read the so-called “dasam granth”.

Now the parawise comments:

Para 1. You have not so far adduced one piece of evidence to attribute any part of the spurious book to Guru Gobind Singh. It is a figment of your imagination that he wrote it. Did the Guru say that “dasam granth” is “everything for us all”? Quote those words or realize that you are trying to inflict your bias and prejudice on the gullible. Don’t try that emotional and meaningless approach on us. Adduce evidence if you have any. Guru’s instructions to his Sikhs are “Akli Sahib Sevia Akli Paiae Maan”.

Para 2. Everything in this para is inspired by pure and simple imagination without a shred of evidence that the Guru wrote it or the Sikhs recited it. It is true that in 1699 thousands of Sikhs took amrit. There is no record of what banis were recited at the ceremony. No two records agree. The Guru kept on guiding the Sikhs to his last breath. He never “stepped down”. The Guru had plenty of time at Talwandi Sabho and at Hazur Sahib. Bhai Mani Singh’s and Mataji’s position has been clarified in the previous e-mail. The so called “dasamgranth” was not there in 1713 and, according to Sardar Jagjit Singh, was put together in the 19th century. There are many spurious volumes like the one with Gulab Singh Sethi and it proves nothing.

Para 3. Has been answered in the last e-mail and also above, sir.

Para 4. We do not recognize any “dasam granth”. It would be senseless to use harsh words for any book at all. We use no harsh or abusive words.

Para 5. We know only Guru Granth Sahib that is the only “Divine Bani” for us. These are instructions of the Dashmesh—Guru Manio Granth. We do not require you to respect us. We want to reason out matters. Abuses and prejudices are not conducive to reasoning or cogent argument. We never use them. We will recommend that you also do the same as it will help in understanding the real issues involved in the debate. We have ignored your “harsh words” (actually abuses) but you are not defending “God’s Word”—according to the instructions of Guru Gobind Singh also.

Gurtej Singh, Harshinder Singh and Kulbir Singh

ANOTHER SALVO OF DALIP SINGH, DATED 19 SEPT. 2006 :

All those who call god in material terms are called sons of prostitutes in gurbani. Wear the cap as it fits you, because you knowingly slander god. You the sons of prostitutes, those who slander god's word in dasam granth does not know of anything of Adi granth too, and slander god in calling granth as guru. Haramis, you cannot learn morals from any where. Harami do not dare correspond with me. I do not want to hear your wretched names. You are truly the breed of Kala Afghana, born of prostitutes. This is your family history.

Your senseless barkings – “Both treta yug and Ram Chandra exist only in mythology. History knows neither. You should read “Ram kehan me bhed hai.... ” before asserting that Ram's “divine status is recognized in Guru Granth. Luv and Kush exist only in fertile imaginations. Can you mention that gurus descended from Luv and Kush?

Answer - Haramis, whom you call your father, must be a mythical man. Harami, similarly you would call Sikh Gurus as mythical. You are now barking against Dasam Granth, you too slander god by calling Adi Granth as god. You are yet to take birth to understand the correct analysis of gurbani. Truly idiots of SGPC nominated you mad barking dog as Prof. of Sikhism!!! If Sri Ram and Sri Krishan were mythical, was there anything in existence at all in olden days??

Talk of a truly lunatic persons!!!

You haramis say, “The brahmins including the BJP, RSS, VHP support those who uphold the spurious “dasam granth”. They hate who oppose it. So who is playing their game?

Answer - Haramis, you will be immediately inflicted with leprosy of your all faculties, with which you have slandered god's word as “spurious dasam granth.” By his curse, you will be left with no bodily powers, just linger on as half dead men. You will suffer for a long period, to be discarded by all people as worthless worms of the human excreta. Worse curse of the lord be on you from now onward.

Dalip singh

From: Gurtej Singh, Harshinder Singh, Kulbir Singh.

Dalip singh

All the epithets and adjectives employed by you for us in para 1, 3 & 4 befit you only. They are returned to you and you may use them for yourself or your next victim as it suits you.

As for the Lord's curses etc. you would do better to invite them on yourself as you richly deserve them after a lifetime of abusing those created by him.

We plan to publish a pamphlet in which each and every word that has been exchanged between you and us will be reproduced. We want the world to know how 'kind and sweet tongued' are the devotees of the so called Dasam Granth. Since you appear to be satisfied with your performance, would you like to pay for the publication? Your words of wisdom inspired by your DASAM GRANTH need to be popularised. Everyone who reveres the Guru Granth prays daily for the welfare of all humans and all beings. You the worshipper of the 'DASAM GRANTH' inflict curses on even Sikhs of the Guru.

We take everyone to be our brothers and address others as Bhai and devotees of your Dasam Granth address even Sikhs as 'Haramis and sons of prostitutes'.

You do not appear to be too keen to correspond with us any further.

The formula for that is to stop the correspondence yourself. In the coming days, we want the people to know exactly how you have conducted the debate with us. We hope you will enjoy reading yourself in print.

Gurtej Singh / Harshinder Singh / Kulbir Singh.

From: Dalip Singh, Dated 18 Sept. 2006

Dear Sardar Gurtej Singh, Harshinder Singh and Kulbir Singh Ji,

It is extreme foolishness on the part of you all, your camp followers, SGPC and all those who call Adi Granth Ji as GURU – The Living God, in defiance of the Guru's clear repeated Commands in Gurbani itself. It is most shameful on your part, despite clear Divine Commands, such willful defiance continues unabated and GURU AKAL PURKH IS INSULTED. Such persons should have no right to poke their ugly noses in the discussion, when they basically have no faith in the Sikh Teachings. Apparently, it is S. Gurtej Singh's complete lack of understanding to grasp appropriately the purpose of writing Composition CHRITROPAKHYAAN, especially, that he has gone to the extent of maligning the revered Guru's Teachings akin to that of the SAKATA CULT, which preach that GOD is SEX Energy, and we meet with Him through Sex indulgences, copulation of Man with Woman, and use of Alcohol and Meat, to stimulate the act of coition. He does not understand that such indulgences were given in graphic details of the persons in sexual passions and their trickeries they played to exploit each other, had to be given by the Guru, to warn the people to beware of such indulgences, which end in disastrous effect here and life hereafter. Mere Scriptural commandments for such abstinence are NOT enough, hence Composition CHRITROPAKHYAAN, along with the Commandment that any Khalsa violating the Sacred Marital Bond by indulging in extra marital sex, would be considered as an Apostate One. It is strange that the Christian Bigoted Missionaries, who are all out to attack Sikhism on any item of doubtful faith, even they have all praise for these writings as the adequate warnings to the people, to beware of the dangers of such indulgences, while who claim to be the Sikhs of the Guru, bear such extreme hatred!!

When S, Gurtej Singh has forsaken all norms of reasoning and logic, he has stooped down to such queer humiliating counter attack on us, we the believers, in such words as, "Do not malign him

by thrusting the authorship of pornographic fantastic and nonsensical stuff to the greatest human of all times". IS THIS THE LOGICAL ANSWER!! It is evident that there is no likelihood that Gurtej Singh and his camp followers will listen to any reason. In the circumstances we leave it the Lord Himself, Who will solve this vital problem, Who created it, in that to suitably deal with the trouble makers Satans, whosoever they are. Any slightest disrespect for Sri Dasam Granth Ji, will certainly flare up passions and more unpleasantness. If you are not to reconcile with Sri Dasam Granth Ji, kindly keep your school of thought to yourself, and refrain from injuring the Sikh sentiments and susceptibilities. We cannot accept any disrespect to Sri Dasam Granth Ji, the God's WORD.

For Bhai Awatar Singh Makkar – President SGPC Amritsar – If you have any Sikh Faith left in you, please accept the Teachings in Adi Granth that the Infinite All Pervading God is not contained in any material Book, may it contain Gurbani, as only Formless All Pervading Gurbani can be called DIVINE. It is SGPC which has been instrumental in creating such a hatred against the Bani of the Xth Guru!! Could you put a stop to all this Non-sense? And arrange for the publication of an authentic Book, explaining all aspects of Sri Dasam Granth Ji, with answers to all types of objections raised so far, by a team of scholars. This is the need of the times, which should be given highest Priority.

DALIP SINGH

From: Dalip Singh, Dated 19 Sept. 2006

Dear All,

Waheguru ji ka Khalsa

Waheguru ji ki Fateh

This writer with utmost pain gives hereunder the salient points of the comments received from Three Men called Gurtej Singh, Harshinder Singh and Kulbir Singh –

1. Not only deny Sri Dasam Granth as Sikh Scripture, but ridicule the Holy Book. States some imaginary Command of Xth Guru, Adi Granth as the only Granth and that too GURU-GOD.
2. Christian Missionary Loehlin was clever to dupe Sikhs to believe in filthy Dsam Granth, By normally analyzing the contents of CHRITROPAKHAYAAN, Loehlin has made Sikhs to disassociate with Adi Granth.
3. They call Dasam Granth as the "PRETENDER BOOK which contain all trash".
4. Bhai Mani Singh Ji prepared in 1713 Granth containing Bani of Adi Granth and Dasam Granth, which is still at New Delhi. They have ridiculed this combined Gr. Stating, "Bhai Mani Singh merging Guru Granth with other stuff. That is unthinkable and without evidence. Jaggi, Rattan Singh has shown that the letter attributed to Bhai Mani Singh is forged one. It is on the basis of this letter that the merger has been attributed to the reverend Bhai. There is no evidence that Mata Sundri or Bhai Mani Singh is connected with Sethi's volume. Amalgamation comes from those who

want to insult the Guru. It proves nothing and your assertion that the ‘Bani is the that of Guru Gobind Singh is wrong and unfounded.’ ”

This is submitted for the information of all. This much is stated by this writer – such a humiliating and extremely abusive aspersions on Sri Guru Gobind Singh Ji and his writings are coming, not from any others, but who are not tired of making boastful claims of their SIKHISM, and rebuke who are the real BELIEVERS, THE WORST TYPE OF COBRA SNAKES IN THE GRASS. IT IS A DISGRACE TO CORRESPOND WITH SUCH PERSONS, WHO HAVE NO MORALS, NO REASONS, OUT TO RIDICULE GURU GOBIND SINGH JI IN EVERY WAY, BY RIDICULING HIS WRITINGS, AND THE EVENTS CONNECTED WITH HIS LIFE. ASUMING THEMSELVES TO BE SUPER GOD. ONE WONDERS THE CALIBER OF THOSE IN SGPC, WHO SELECTED GURTEJA AS PROFESSOR OF SIKHISM - IT WAS REALLY A BIG JOKE PLAYED WITH THE COMMUNITY INDEED!!

This much is a known fact that SGPC dignitaries are in league with these type of persons, and no action against these men can be expected from them.

THE MATTER IS EXTREMELY SERIOUS, AND IS FOR YOUR CONSIDERATION.

DALIP SINGH

Reply to the Above

Para 1 is wrong as Dalip Singh puts it. Guru Granth is the only Sikh scripture. “Guru Granth ji maniyo” is not an imaginary command. Sikh Sangat recites every day in every gurdwara.

Para 2 Would it be proper to assert that Christian missionaries are sent to the Punjab by the church to provide firm foundations to Sikhi and not to convert the Sikhs?

Para 3 In view of Tenth Guru’s instructions (Guru maniyo Granth) any one or anything that is called or regarded as Guru is a pretender.

Para 4 It is a figment of imagination. Instead of asserting again and again that Bhai Mani Singh wrote it Dalip Singh should quote evidence to sustain his argument. This he never does.

Para 5 Abuses are returned to him in toto. They appear to suit him well. We do not accept Dalip Singh’s contention when he attributes pornographic trash and other writings whose authors are known, to Guru Gobind Singh. This insults no one. Only Dalip Singh tears himself apart because he believes without a single cogent reason that the Guru wrote the pornographic stuff. No Sikh has ever claimed that he is a perfect Sikh, we have no claims to that status. Nobody asked Dalip Singh to correspond with us. He exploded on the scene with a vocabulary of abuses we have never known anyone to possess. He hopes to promote Guru’s authorship of the so-called dasamgranth with abuses and without an iota of reason. When he could not get our reply due to technical failure, he threatened to do his worse if we did not reply. Now he threatens us to stop corresponding. He is unaware of the normal human practise that nobody will stop replying until you keep on writing and that nobody replies after you stop communicating.

We will shortly let everyone know the kind of abuses he has showered on us. May be someone will tell him that his method of preaching religion is highly deficient.

Gurtej Singh / Harshinder Singh / Kulbir Singh

s.com [mailto: SikhEKTA@yahoogroups . com] On Behalf Of Jarnail Singh Sent: Saturday, September 23, 2006 10:27 AM
To: Moderator-GLZ; Sikh Khalsa Mission Inc.; SikhsSydney Yahooogroups; Sikh Ekta; Gurmit Singh;
sikh_news_discussion@yahooogroups. com;Sikhyouth@yahooogroups . comSubject: [SikhEKTA] Whats this ??

SGPC declares Dasam Granth GURU ??

Waheguru ji ka khalsa Waheguru ji ki fateh .

I just came across a website . . . www . sikhtribune . com and on it is a news item about . . .

SGPC Declares dasam garnth "GURU"

The full report is also attached (its in Gurmukhi font). According to this report . . the SGPC controlled Gurdawra sahib manji Sahib Ambala celebrating the 300th Parkash Diwas of DASAM GURU GRANTH. The Poster of this FAKE "event" calls the Dasm Granth GURU four times . (Fake becasue there is no date of dasam granth completed as this never happened)

ਸ਼੍ਰੋਮਣੀ ਗੁਰਦਵਾਰਾ ਪ੍ਰਬੰਧਕ ਕਮੇਟੀ ਨੇ ਦਸਮ ਗ੍ਰੰਥ ਨੂੰ "ਗੁਰੂ" ਕਰਾਰ ਦੇ ਦਿਤਾ !

ਅੰਬਾਲਾ, 22 ਸਤੰਬਰ : ਗੁਰੂ ਗ੍ਰੰਥ ਸਾਹਿਬ ਦੇ ਬਰਾਬਰ ਦਾ ਨਵਾਂ "ਗੁਰੂ" ਖੜਾ ਕਰਨ ਦੀ ਆਰ.ਐਸ.ਐਸ. ਦੀ ਸਾਜ਼ਿਸ਼ ਨੂੰ ਸ਼੍ਰੋਮਣੀ ਗੁਰਦਵਾਰਾ ਪ੍ਰਬੰਧਕ ਕਮੇਟੀ ਨੇ ਅਮਲੀ ਰੂਪ ਦੇ ਦਿਤਾ ਹੈ । ਇਸ ਸਬੰਧ ਵਿਚ 25 ਸਤੰਬਰ ਨੂੰ ਸ਼੍ਰੋਮਣੀ ਗੁਰਦਵਾਰਾ ਪ੍ਰਬੰਧਕ ਕਮੇਟੀ ਦੇ ਪ੍ਰਬੰਧ ਹੇਠਲੇ ਗੁਰਦਵਾਰਾ ਮੰਜੀ ਸਾਹਿਬ, ਅੰਬਾਲਾ ਵਿਚ ਅਖੌਤੀ ਦਸਮ ਗ੍ਰੰਥ ਦੇ ਤਿੰਨ ਸੌ ਸਾਲਾ ਸੰਪੂਰਨਤਾ ਦੇ ਨਾਂ ਹੇਠ ਮਨਾਏ ਜਾ ਰਹੇ ਦਿਹਾੜੇ ਸਬੰਧੀ ਛਪੇ ਇਸ਼ਤਿਹਾਰ ਵਿਚ ਇਸ ਪੁਸਤਕ ਨੂੰ ਸ਼ਰੇਆਮ "ਗੁਰੂ" ਕਰਾਰ ਦੇ ਦਿਤਾ ਹੈ । ਇਸ਼ਤਿਹਾਰ ਵਿਚ ਬਾਦਲ ਧੜੇ ਦੇ ਇਕ ਪ੍ਰਮੁੱਖ ਸ਼੍ਰੋਮਣੀ ਕਮੇਟੀ ਮੈਂਬਰ ਗੁਰਦੀਪ ਸਿੰਘ ਭਾਨੋਖੇੜੀ, ਮੰਜੀ ਸਾਹਿਬ ਗੁਰਦਵਾਰਾ ਦੇ ਹੈੱਡ ਗ੍ਰੰਥੀ ਗਿਆਨੀ ਸ਼ੇਰ ਸਿੰਘ ਅਤੇ ਮੈਨੇਜਰ ਦੇ ਨਾਂ ਲਿਖੇ ਹੋਏ ਹਨ । ਇਸ਼ਤਿਹਾਰ ਵਿਚ ਚਾਰ ਥਾਵਾਂ 'ਤੇ ਦਸਮ ਗ੍ਰੰਥ ਨਾਲ "ਗੁਰੂ" ਸ਼ਬਦ ਜੋੜਿਆ ਗਿਆ ਹੈ । ਇਸ਼ਤਿਹਾਰ ਕਿਸੇ ਸਿੱਖ ਨੇ ਵੈੱਬਸਾਈਟ 'ਤੇ ਵੀ ਪਾ ਦਿਤਾ ਹੈ । ਸ਼੍ਰੋਮਣੀ ਕਮੇਟੀ ਦੀ ਇਸ ਪੰਥ ਵਿਰੋਧੀ ਕਾਰਵਾਈ ਨੇ ਦੁਨੀਆਂ ਭਰ ਦੇ ਸਿੱਖਾਂ ਵਿਚ ਰੋਸ ਤੇ ਰੋਹ ਪੈਦਾ ਕੀਤਾ ਹੈ । ਦੁਰਮਤ ਸੋਧਕ ਦਲ ਦੇ ਜਗਮੋਹਣ ਸਿੰਘ ਗਿਆਨੀ ਨੇ ਇਸ ਸਬੰਧੀ ਬਿਆਨ ਵਿਚ ਕਿਹਾ ਹੈ ਕਿ ਸ਼੍ਰੋਮਣੀ ਕਮੇਟੀ ਹੁਣ ਰਾਸ਼ਟਰ ਸੰਘ ਦੇ ਰੀਮੋਟ ਕੰਟਰੋਲ ਨਾਲ ਚੱਲ ਰਹੀ ਹੈ । ਕਦੇ ਬਾਦਲ ਦਲ ਤਮਾਕੂ ਦੀ ਕਮਾਈ ਖਾਂਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਕਦੇ ਅਖੌਤੀ ਦਸਮ ਗ੍ਰੰਥ ਨੂੰ "ਗੁਰੂ" ਬਣਾਉਂਦਾ ਹੈ । ਅਜਿਹਾ ਜਾਪਦਾ ਹੈ ਕਿ ਬਾਦਲ ਤੇ ਉਸ ਦੇ ਸਾਥੀ ਪੱਗਾਂ ਵਾਲੇ ਬ੍ਰਾਹਮਣ ਹਨ, ਸਿੱਖ ਨਹੀਂ । ਸਿੱਖ ਮਿਸ਼ਨ ਇੰਟਰਨੈਸ਼ਨਲ ਦੇ ਯੂਰਪ ਦੇ ਕਨਵੀਨਰ ਸ. ਬਲਜਿੰਦਰ ਸਿੰਘ ਨੇ ਇਸ ਨੂੰ ਘਿਨਾਉਣੀ ਤੇ ਸ਼ਰਮਨਾਕ ਕਰਤੂਰ ਕਰਾਰ ਦਿੰਦਿਆਂ ਪੰਥ ਨੂੰ ਅਪੀਲ ਕੀਤੀ ਹੈ ਕਿ ਉਹ ਆਉਂਦੀਆਂ ਚੋਣਾਂ ਵਿਚ ਇਸ ਰਾਸ਼ਟਰ ਸੰਘੀ ਅਕਾਲੀ ਦਲ ਨੂੰ ਵੋਟਾਂ ਹਰਗਿਜ਼ ਨਾ ਪਾਉਣ । ਇਹ ਵੀ ਪਤਾ ਲੱਗਾ ਹੈ ਕਿ ਸਿੱਖ ਵਿਦਵਾਨਾਂ ਵਲੋਂ ਜਥੇਬੰਦੀਆਂ ਦਾ ਇਕ ਇਕੱਠ ਇਸ 'ਤੇ ਵਿਚਾਰ ਕਰਨ ਵਾਸਤੇ ਐਤਵਾਰ ਦੇ ਦਿਨ ਲੁਧਿਆਣੇ ਵਿਖੇ ਕੀਤਾ ਜਾ ਰਿਹਾ ਹੈ । ਅਨੰਦਪੁਰ ਸਾਹਿਬ ਤੋਂ ਸੁਰਿੰਦਰ ਸਿੰਘ ਸੋਨੀ ਅਨੁਸਾਰ: ਅਕਾਲ ਤਖ਼ਤ ਦੇ ਸਥਾਨਕ ਜਥੇਦਾਰ ਪ੍ਰੋ. ਮਨਜੀਤ ਸਿੰਘ ਨੇ ਕਥਿਤ ਦਸਮ ਗ੍ਰੰਥ ਸਬੰਧੀ ਵਿਵਾਦ 'ਤੇ ਟਿਪਣੀ ਕਰਦਿਆਂ ਕਿਹਾ ਕਿ ਪੰਥਕ ਮਸਲੇ ਨੇਕ ਨੀਤੀ ਨਾਲ ਹੱਲ ਹੋਣੇ ਚਾਹੀਦੇ ਹਨ । ਸ੍ਰੀ ਅਕਾਲ ਤਖ਼ਤ ਦੇ ਮੁੱਖ ਸੇਵਾਦਾਰ ਨੂੰ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਕਿ ਦੋਵਾਂ ਧਿਰਾਂ ਨੂੰ ਬੁਲਾ ਕੇ ਮਸਲੇ ਦਾ ਹੱਲ ਕਢਿਆ ਜਾਵੇ । ਇਕ ਸਵਾਲ ਦੇ ਜਵਾਬ ਵਿਚ ਉਨ੍ਹਾਂ ਕਿਹਾ ਕਿ ਮੇਰੇ ਖ਼ਿਆਲ ਮੁਤਾਬਕ "ਦੋਵੇਂ ਧਿਰਾਂ ਹੀ ਗ਼ਲਤ ਹਨ । ਇਹ ਕੌਮ ਦੀ ਬਦਕਿਸਮਤੀ ਹੈ ਕਿ ਅਸੀਂ ਆਪਸ ਵਿਚ ਹੀ ਲੜੀ ਜਾ ਰਹੇ ਹਾਂ । " ਸਿੱਖ ਮਿਸ਼ਨਰੀ ਕਾਲਜ ਦੇ ਰੋਪੜ ਜ਼ੋਨ ਦੇ ਡਿਪਟੀ ਆਰਗੇਨਾਈਜ਼ਰ ਜਗਮੋਹਨ ਸਿੰਘ ਨੇ ਕਿਹਾ ਕਿ ਸਬੰਧਤ

ਜਥੇਬੰਦੀਆਂ "ਦਸਮ ਗ੍ਰੰਥ" ਵਿਚਲੀ ਰਚਨਾ ਤਿਰਿਆ ਚਰਿਤਰ ਦਾ ਪਾਠ ਅਤੇ ਅਰਥ ਕਰ ਕੇ ਦੇਖ ਲੈਣ, ਅਪਣੇ ਆਪ ਹੀ ਨਿਰਣਾ ਹੋ ਜਾਵੇਗਾ ਕਿ ਕੀ ਇਹ ਦਸਮੇਸ਼ ਕ੍ਰਿਤ ਹੈ ਜਾਂ ਨਹੀਂ ।

JSGyani_Dhillon "Arshi" MALAYSIA.

Dated: 24 Sept. 2006

Dalip Singh <dalip-singh@earthlink.net> wrote:

Dear All,

Waheguru Ji Ka Khalsa

Waheguru Ji Ki Fateh

This Jarnail Singh Gyani Dhillon Arshi, Malayasia, is an active supporter and canvasser of Gurbaksh Singh Kala Afghana, ex cop of Indian Government, and Dr . Awatar Singh Sekhon, both based in Canada, and Gurtej Singh of IOSS (Institute of Sikh Studies) Chandigarh, India . These activists, are the paid agents of bigoted Hindus in power, actively engaged in extremely subtle and clever propaganda to misguide Sikhs toward their own destruction, in exhorting the aggrieved Sikhs, who for the last 60 years have been made the target of the wrath of extremely bigoted Delhi Hindu Rulers, who are determined to cause their complete extinction . These Boot Lickers vigorously preach extreme hatred of Sri Dasam Granth Ji, making totally false and unfounded allegations against the Divine Writings of Sri Guru Gobind Singh Ji, with dirtiest abuses and hatred, unheard of, even from the worst critics of other faiths to Sikh Faith . This Jarnail Singh Gyani, only a couple of days earlier stated his extreme love and esteem for all the Ten Books written by Kala Afghana . This writer has read one of the Ten Books in which he hurled torrents of abuses on the Writings of the Xth Guru in Bichitar Natak, which were most astounding that Sikhs could sink to such a depth, to twist the facts, and translate the myths, metaphors and similes in plain distorted language to misrepresent the facts . For the last eight years this writer is on the internet, he has seen most vicious propaganda against this God's Word from all these activist agents of the Hindus in Power, vigorously making the drum beating to throw away this Granth, as not of the Guru's writings . Why this is so? The reasons are given below .

Dasam Granth was written by Guru Gobind Singh Ji mostly when he was on a visit to Nahan State during 1680s . The Guru's vigorous teachings of Equality of All, uplifting of the SUDRAS and the PANHAMAS, the untouchables and those not worthy even to look at, being used as the burden of the beasts for doing menial work, were being uplifted to the level of other high caste Hindus. These Teachings were not to the liking of the high Caste Hindus, especially Brahmins, who were considered more than gods . They took this opportunity of the Guru's visit with few Sikhs only to Nahan State, when all the 22 hilly states, ruled by Hindu rajas, they joined together with their respective forces, and made a surprise armed attack on the Guru to completely exterminate him with Sikhs once for all . It was then the Blessed Muslim Divine, Pir Buddhu Shah of Sadhaura, with his 700 followers, all his four brothers and his two sons, came to the help of the Guru, and the Hindu rajas attack was repulsed . It were Hindus who had been opposing the Guru till the end of the Guru's life . The clever Hindus, finding themselves not equal to the strength of the Guru, to do away with him, they had been poisoning the ears of the Muslim rulers against the Guru, that the Guru was a rebel and that he was after grabbing their hilly territories, and would also seize power from the Mughals . Therefore, all the subsequent armed attacks the Hindus made were with the help of the Mughals as a subsidiary power to assist the Hindus .

The differences of the Guru with Hindus were sharpened to the extreme, when the Guru organized the Sikhs as KHALSA during March 1699 . A deputation of Hindu hill rajas saw Emperor Aurangzeb, stationed in Southern India, to agree to dispatch most of the forces of the Mughals in the northern region of India, to help them in completely doing with the Guru and the Sikhs during 1705 CE, The Guru had to vacate Anandpur for good, and suffered extreme losses in men and material . The Guru lost all his Four Sons, and also his aged mother died in Mughal captivity at Sirhind . The Guru having been forced to vacate his fortified home at Anandpur, during the remaining about three years of his life, he had no permanent abode to live peacefully . He had no time to compile his Bani in the form of a Granth (One Book), but his writings remained preserved in the form of various small books, each written on a subject matter . The Guru expired at Nanded in Southern India in October 1708 . After his death his writings were first put in the form of Granth (One Book form) with Adi Granth, in 1713 CE, copy maintained, in the house of late Raja Gulab Singh in New Delhi . The Bani contained in this Granth is the same as same as we find in Dasam Granth .

After few months of Guru Gobind Singh Ji' expiry, the Sikhs chose Banda Bairagi as their leader, who raised armed rebellion against the regime of Saintly Emperor Bahadur Shah, who was then engaged in Southern India for quelling the rebellion raised by his younger brother Kam Baksh . Emperor Bahadur Shah was raised to Power through the Blessings and material help of the Guru Gobind Singh Ji . Virtually it was a revolt against the Guru by the unfaithful Sikhs . The Bairagi could conquer the territories from Delhi to Lahore , and established his rule . The Sikh Teachings were totally repudiated, in that it is the basic Sikh Trait not to aggress against any one under any circumstances, except that use of force is to be only employed in self defense, when unprovoked aggression is made, was violated . Secondly, the Sikhs began to idolize Adi Granth as Living Guru (God), and accepted individual leadership of the Bairagi, instead of the COLLECTIVE GURUSHIP OF FIVE BELOVED ONES, as established by the Guru for Eternity . AS TAUGHT BY THE GURU . THE SUPREME AUTHORITY OF THE CHOSEN FIVE BELOVED ONES AS THE COLLECTIVE GURU, AND FUNCTION UNDER THEIR DIVINE PERFECT GUIDANCE, BUT STARTED BRAHMANIC PRACTICE OF IDOL WORSHIP OF LIFELESS ADI GRANTH JI . AS THEIR LIVING GURU . THE BAIRAGI WAS DOMINEERING PERSON, THE FANATICAL HINDU AND HATER OF MUSLIMS, AND THE TERRORIST . THE WORST PART OF THE STORY IS THAT UNDER BANDA BAIRAGI AND ALSO THEREAFTER UNDER INDIVIDUAL CORRUPT LEADERSHIPS, TILL THIS MOMENT, THE SIKH OBJECTIVE HAS BEEN THE ACQUISITION OF THE MATERIAL POWER ONLY IN THE NAME OF RELIGION, TOTAL CORRUPTION OF RELIGION . TOTAL RELEGATION OF LOVE OF GOD, THAT TOO OF THE BRAHMINIC TYPE ON COMMERCIAL BASIS OF GIVE AND TAKE PATTERN . LORD, YOU GIVE ME THIS, I WILL THEN GIVE YOU SO MUCH OR DO SO MUCH . SIKHISM LOST ITS TOTAL GRANDEUR ALL OF A SUDDEN . From that day onward to this day, Sikhs adopted the Brahmanic practices of idolatry, class distinctions amongst Sikhs themselves, the Sudras and the Panchamas, who embraced Sikhism, continued to be discriminated as low menial people – for all practical purposes the Sikhs mostly merged back in Hindus, and began practicing Hindu idolatrous practices of hankering after material things and Power worship . Since the Sikhs totally lost their basic characteristics, they have during the past three centuries brought shame on the fair name of Sikhism .

What to say of any allegiance to Dasam Granth, as the old hand written copies of Adi Granth reveal that despite Guru Gobind Singh's preparation of new recension of Adi Granth, free from any interpolation of the spurious matter introduced by the some sections of Hindus, the Sikhs till Ranjit

Singh's times, had been making copies of corrupted Adi Granths with interpolations . Till the Sikh Reform Movement of Singh Sabha of 1890s, the Sikhs had been virtually Hindus .

Since the language used by the Xth Guru was scholarly Sanskritized Hindi, 'Brij Bhasha', and that too rich in metaphors, myths, similes and symbolic language, little attention has been paid to this Granth so far . Furthermore, the Guru took pains in giving the history of the Avatars, gods and goddesses, as referred in the Adi Granth, in order to give the full comparative differences between the old teachings and of the Gurus . And with the wrongly naming of Adi Granth as the GURU – Living All Pervading God, in contravention of the Commands of GURBANI in the Granth itself, when all attention has been given to Adi Granth alone, the Dasam Granth could not receive the due attention for its study . Study of this Granth even presently has been confined to some scholars only .

Sikhism's only deadliest enemy is Hindu Brahminism, which teaches worship of the Material Power, and class stratification of the society, hatred and enslavement of the lower caste people, which we Sikhs have not been able to see through our last 300 years of history after the Guru . Hindu high caste privileged people, particulars Brahmins, know that Sikhism basically stand for Equality of All and will cut their roots of exploitation, and they at every opportunity try to eliminate Sikhism and Sikhs' very existence; while we Sikhs are not so much aware of even our Basic Teachings, and least about the dangerous intentions of Hindus toward us .

Hindus in Power today have tried to eliminate us by enforcing all types of humiliations on us, in depriving the people of Punjab even the natural resources that belong to the State, they have tried all types of defamation tactics, and even force and state sponsored terrorism against Sikhs, destruction of our religious places and literature in libraries, and slandering of our Scriptures; but have not been able to eliminate us substantially . One way that they have adopted is, that they started Saying that they agreed to the Dasam Granth, which helps in spread of "Hindivita" – Hinduism, as it gives the life of all the Avatars, gods and goddess of ancient India .

The answer is, that SIKHISM reveres God in all His forms – The Divine Jot in Gurus, Avatars and Prophets of East and West, in whom God's Jot manifested . We are worshippers of One Formless God alone, not any persons, Avatars, Prophets or even Gurus . In whatever Form the Lord appears, only God is to be revered of His Excellences in Avatars, Gurus or gods and goddesses . Hence in both the Granths there is mention of these Avatars and Prophets . We are taught to take the Divine Virtues in whatever form God appeared . Anything which is contrary to the Divine standard, we are to ignore those traits . It is therefore life of Avatars in some details are given in Dasam Granth . At the end of life of each Avatar, in Dasam Granth specifically, the Guru made it vividly clear that except God he does not recognize any one . At the end of Krishna Avatar, the Guru stated, "He would never worship Ganesh, Krishna , Vishnu or any other deity ." Also at various places the Guru stated, "there are billions of worms like Krishna and Rama, God created and destroyed ." It is sheer madness to describe Sri Dasam Granth as Hindu Granth . Can any Hindu granth make such bold assertions? Chandi or Durga is a mythical story, depicting the Divine Jot or SOUL in all, which fights all the instinctual forces and other inimical forces, and keep us united with God . The Divine Primal Force has been given mythical names, and the instinctual forces in us they too are given mythical names of demons . There is the description of fight between the two opposing forces, and resultant elevation of our Real self, peace of mind and happiness . There is vast difference between the Sikh approach, and the Hindu worship of stone gods and goddess, which has been condemned .

However, the State power is a great force, the Delhi rulers have been successful in creating wedge in Sikhs, in having bought certain so called Sikhs, in Sikh appearance, but they have no

conscience . It is they who repeat like parrot that Dasam Granth is all filth, dirt , garbage and sexy, as it is praised by Hindus, our enemies, for spreading “Hindivita”, hence should be thrown in the trash can . These group of people have championed the Sikh cause of their grievances against the Hindu Delhi rulers, to gain the support of the Sikhs . So they all shamelessly make all false allegations and slander God’s Word in Dasam Granth as the champions of Sikh freedom . What are the consequences if Dasam Granth is eliminated from Sikhism? It will result in the end of Khalsaism, the disciplined form of Sikh Teachings, and with it total extinction of Sikhs and Sikhism . There are 5 Banis recited to prepare Amrit, 3 of which are from Dasam Granth; for instituting the Pahul Taking Ceremony, to create Khalsa, which will vanish .

This shameless Jarnail Singh Gyani, who is in the forefront in praise of the Slander Books of Kala Afghana and spread of his cult, frequently maligns that Dasam Granth is all dirt, all filth and all garbage, how can he call himself to be a Sikh of the Guru, whom he slanders in the filthiest words? The Guru in Dasam Granth repeatedly asserted that it was NOT his Bani, but of GOD, WHO MADE HIM TO UTTER AND WRITE ALL THE BANI!! The readers will appreciate the tactics of our Delhi rulers, how cleverly they keep themselves aloof, and have made our own so called Sikh people involve so forcefully and zealously stating like parrots for the total extinction of their own religion, by eliminating Dasam Granth!!! During my correspondence with Gurtej Singh of IOSS Chandigarh , he twice forcefully stated that Hindus agree with Dasam Granth for their spread of Hindivita, therefore, it must be discarded . Actually it was his Master’s Voice!! Strange it is, that such happenings have been taking place in this Hindu Delhi Raj, which never took place prior to this so called secular regime!!! Were the earlier Sikhs, prior to the advent of Kala Afghana, idiots, that they could not find out all dirt, all filth, all garbage, all non-sense in Dasam Granth before the Delhi Hindu regime?

DALIP SINGH

From: Gurtej Singh
Dated: 26 Sept. 2006

Dear All,

Here is an assessment of Dalip Singh’s latest communication:

Dr. Sekhon, Kala Afghana and Jarnail Singh will defend themselves if any defence against Dalip Singh’s wild and unfounded allegations bordering on madness are necessary. As far as I am concerned – I will lead with the substance of his allegation.

Dalip Singh believes contrary to the teachings of Guru Granth that: Ram was an incarnation of Vishnu. I believe God does not incarnate. He believes puranic tales of women being yielded by earth and two untrained lads destroying king’s armies. I have seen in history whole armies of Hindus yielding to a handful of invaders in Somnath, in Sind, in Bengal, in South India . I do not believe in Dalip Singh’s fantasy for him Ram who killed an unarmed holy man Shambhook, killed king Bali by fraud, abandoned his pregnant wife to the wild beast’s and did not care to see how she was doing until her sons were young lads, for Dalip Singh this Ram is a ‘maryada purshottam’. For me the Guru who in ten forms prepared the people for revolution against slavery of many millennia is the ‘maryada purshottam’ and much more.

For Dalip Singh Seeta entered the fire to prove her chastity and came out unscathed. She also because of here chastity, had the power to bring whole dead armies back to life. I have absolutely no doubt Sita is portrayed as a chaste woman to in a novel by Balmiki, Tulsidas and others, but demy that any chaste person can bring whole armies to life again.

Dalip Singh believes that a bundle of grass is enough beget a son. According to my information on the subject a person is born to a man and woman and is attributable to their ‘knowing’ each other in Biblical terms. In the last many thousands of years no woman brought back to life the thousands of Rajputs,

Marathas and other killed by the Muslim, British, Afghan armies, is a proof of either there was not a single chaste woman among those who worshipped Sita as 'Chaste' or that a chaste woman has no such powers. I believe in the latter, Dalip Singh many have his pick.

I believe Ramayan to be an imaginary epic tale, Dalip Singh believes it is history.

Dalip Singh assigns imaginary and straw made ancestors to our Guru. I believe it just simply makes no sense. He would tie the Khalsa up with such ancestry – that is what Vishau Hindu Parishad has been preaching in the Punjab since long.

Dalip Singh says he is a die hard Khalsa trying to rescue Sikhis from the clutches of Hindus of today and condemns me as their 'paid agent'.

The reader can examine the facts and come to his own conclusion.

To rest of the above email I will reply some other day.

Regards

Gurtej Singh
Chandigarh

Dalip Singh <dalip-singh@earthlink.net> wrote:

Dated: 27 Sept. 2006

Dear All

Waheguru ji ka Khalsa

Waheguru ji ki Fateh

Subject: ANCESTRY OF THE SIKH GURUS

PART I

King Raghu was a great and famous king of the Sun Dynasty or Raghubans. He ruled for a long time from Avadpuri, now known as Ayodhya. After his death, his son Aj was the great king; who in turn was succeeded by his son, Dashrath. He used to go deep in the forests for chasing animals. He married three wives, Kaushalya, Sumitra and Kaikei, but was not blessed with a son. When he married Kaikei, she secured two promises from Dashrath. These later on caused his death. The king failed to comprehend the mystery of the promises, and gave the word . The story goes as under –

There took place a war between gods and demons . King Dasrath himself took part in this ferocious battle . When the king's charioteer got killed in the battle, then Kaikei herself acted as one . On seeing this miracle, the king was wonderstruck . He was so pleased that he made two promises, without any serious reflection or apprehension . We will not delve in the details of the battle Dashrath had come to help the gods .

King Dashrath began to spend his days and nights in forests in chase of the animals there. Once it so happened that a young Bramin, named Shravan Kumar, who was taking his aged blind parents for visit to various pilgrim stations, happened to pass through the forest, where Raja Dashrath was located . Shrava halted in that forest, leaving his parents to sit at a place, himself went to fetch water for his thirsty parents . Shravan took up a pitcher and put it in water of a pond to be filled, which gave the gurgling sound . The king put arrow on the bow, stretched it and shot an arrow mistaking Shravan to be a deer .

Shravan was thus killed . A cry came out from him, and the king also went in that direction to see his hunted deer, but was surprised and grief stricken to see the dying Brahmin . Shravan said to the king, “ My mother and father are blind and are sitting at a place . Please go and give water to them, who are half dead with thirst . Do not tell them what has happened to me . The news of son’s death will cause them much suffering and death . ” The king’s eyes became flooded with water, and said to himself, “damn me, the doer of this wicked deed . I have failed in my kingly duty, and I am devoid of Dharma . ” Then the king brought out of the pond, but benevolent Shravan breathed his last . The king became sad, and gave up all hope of returning home, and thought of residing in the forest as an ascetic . He filled the pitcher with water and placed it on his head . He went to the place where Shravan’s parents were sitting .

When the king approached them, they heard the sound of someone’s footsteps . The blind old father said, “Tell us son, how you got so late?” On hearing this the benevolent king kept quiet . On repeated inquiries of the parents of Shravan, the king would not speak out . He went near them and gave water in their hands . As they touched the hand, they got startled . In fury they said, “Who are you?” On hearing this the king started weeping, and spoke out, O great Brahmin, I am the killer of your son . I, king Dashrath, seek your protection . You can do me whatever you wish . You may either absolve me or kill me . I submit myself to you . They said, “King Dashrath, send for huge quantity of wood . Thus both the parents of Shravan got themselves immolated . Before they died, they gave a curse to the king, “As we have lost our lives in separation of our son, we curse you suffer the same . ” The king also wanted to end his life, when a revelatory voice was heard . O Dashrath do not feel aggrieved . Vishnu will be born to you, as your son . Through him will be wiped out the sin you have committed today . He will be known as Ram, an incarnation . He will ameliorate the entire world . He will annihilate the wicked in a moment . Thus his fame will spread far and wide . ”

The king came back home .

The king was blessed with four illustrious sons . Queen Kaushalya gave birth to Ram; queen Sumitra gave birth to Lakshman and Shatrugan; and queen Kaikei gave birth to Bharat .

When Sri Ram grew of age, he got married to Seeta, daughter of Raja Janak of Mithlapur, the great Saint King . Raja Dasrath, seeing that he was getting old, and his son Ram, had come of age, he decided to install Ram on the throne . Queen Kaikei had a maid servant, named Manthra, who was of very crooked nature . On her instigation, Kaikei became extremely jealous of Ram becoming the king, in place of her son, Bharat . She reminded her husband of the Two Solemn promises he had given her . Those promises be fulfilled now, firstly, Bharat be made Raja, instead of Ram; secondly, Ram sent to forests to live there for fourteen years . Raja Dasrath was helpless to take back his words . Seeta ji, Sri Ram’s wife, and Lakshman, his younger brother, also decided to accompany Sri Ram; and all the three left Ayodhya for life in forests for fourteen years . Raja Dashrath died of such extreme grief .

THE CURSE OF THE BLIND PARENTS OF SHRAVAN KUMAR HAD ITS EFFECT .

Sri Lanka was then ruled by the Demon King Ravan, who had a sister, named Sarupnakha, who was in search of her spouse . Sri Ram, Seeta Ji along with Sri Lakshman, had reached the banks of river Godavari , and were residing there . She made her proposal for match, first to Sri Ram, and on his _expression of inability, made proposal to Lakshman, who also declined . The things got heated up, and Lakshman had to cut her nose . She reported the matter to her brother, King Ravan, who in revenge managed to kidnap Seeta Ji, and took her to Sri Lanka . Consequently, Sri Ram assembled an army of monkeys, and made an armed attack on Sri Lanka , to get Seeta Ji released from the clutches of Demon King Ravan .

Sri Ram Chander vanquished and killed, the demon Ravana after series of protracting battles . The widowed queens of Ravan wept profusely and all of them ran to and fro, fell at the feet of Ram Ji . The queens then rolled over on the ground and wept bitterly . They pulled their tangled hair . Robed in dull

and dingy dress, and cried for the loss of their husband . They also rolled over the ground, and also tore their robes, and took up dust in hand and put it on their heads .

Ram then addressed to the Chief Queen, Mandodri, “O Queen! Tell me if I am at fault . Think deeply of all the circumstances of your husband’s death and the lay blames . I should get back my Seeta so that the songs of Dharma continue . ”

Ram sent Hanuman as his emissary to Seeta Ji, who was sitting in a garden, under the shade of a tree . Hanuman told Seeta Ji of the defeat of Ravan and that he had been killed in the battle by Ram . She was pleased and accompanied Hanuman to the place Ram was standing. She touched Ram’s feet, but he said to her, “You should pass through fire, only then will you be purified.” Seeta Ji accepted the Command, she entered the fire and came out purified like pure gold. Thereafter Ram took her in his arms. Every one accepted Seeta Ji as pure.

They all with Lakshman and Hanuman came back to Ajudhiya, where Sri Ram established his rule . According to the wishes of Seeta Ji, Sri Ram got a beautiful garden established and amidst the garden was built a beautiful palace, where the couple began to lead their married life . After few months, the ladies of place stated that Mata Seeta Ji had got impregnated . Mata Ji used to love plants and flowers very much . She expressed the desire to visit a forest . In the meantime Sri Ram heard the some people doubt about the purity of Mata Seeta Ji, when she had remained in the captivity of Ravana . Sri Ram Ji thought over the matter, directed brother Lakhman to take Seeta ji to the jungle and leave her there to live . Lakshman did accordingly . Seeta Ji was left in the jungle alone, where there were tall trees and during the day it appeared darkness . Finding herself alone, she thought that her Lord had exiled her . She wept bitterly, made a loud cry, and fell down on the ground . Sri Balmeek's cottage was not far off; he heard the pathetic cries (deen bani) of the lady in utter grief . He was awakened from the Divine remembrance, and came to the place where Seeta Ji was laying . He brought her to his cottage and again resumed meditation of God . THIS HOLY PLACE IS THE SAME, WHERE THE HOLY CITY OF AMRITSAR WAS RAISED LATER, BY SRI GURU RAM DAS JI, THE FOURTH SIKH GURU, DURING 16TH CENTURY .

After some time, Seeta Ji delivered LUV, who was as beautiful as Sri Ram Ji . The Saint got a cradle made, where LUV used to lay . Once it so happened the Sri Balmeek Ji went out for prayers, and Seeta ji took LUV with her and went for a bath . When the Saint came back to the cottage, found the cottage totally empty . Not finding LUV there in the cradle, the Saint thought some animal might have taken him away, and was greatly grieved . He in devotion took a pack of grass and prayed, lo, a child perfectly similar to LUV was brought into life . Soon after Seeta ji carrying LUV came back to the cottage and saw another child just like LUV . She profusely thanked the Saint that he was so gracious to have given her another son like LUV .

If we were to cast doubts on this part of the story, then we will similarly make fun of the story of creation of Sweet Soap Nuts, when Sri Guru Nanak Dev Ji had discussion with Jogis in the forest of Pilibhet, and also the casting of the Guru's hand impression on a stony rock at Hasanabdal (Punja Sahib) .

Then we will also doubt that this Universe was created by the Utterance of One Word by God . This fact appear in the holy books of all the religions - Hindu, Muslim, Jewish, and Christian . Then we will also reject the stories appearing of Bhagats - Sri Nam Dev Ji was asked to revive the dead cow, otherwise the King were to kill him . God appeared and revived the cow . Sri Kabir Ji narrates two stories, when he was to be killed, firstly by trampling under the feet of the intoxicated elephant, and secondly, when Kabir ji was thrown in deep running water of the river Ganga . The story of Sri Prehlad Ji, when Sri Nar Singh Avtar appeared from the crashing of a tower, and killed father Harnakash to save son Prehlad Ji .

There have been a number of happenings in this writer's life, which saved his life all of a sudden . These are not the chances, but the God's doings . Who can make an estimate of God's doings, and foolishly place limitations as himself posing super gods!!

To resume the story of Mata Seeta Ji . In the forest these two boys were being nourished and grown up, and in Ajudhiya Sri Ram Ji was making prep reparation for Asumed Yug to become Chakarvarti Raja . Sri Ram dispatched a horse followed by his large armed forces led by his brother Shatrugan . There was an epistle pasted on the forehead of the horse, to the effect that if any one were to take hold of the horse, would have to fight the battle for supremacy in the domain . None dared to catch the horse . The horse was returning to Ajudhia, and passed through the forest where was located the cottage of Muni Balmeek Ji . The two boys LUV and Kush saw the horse, read the epistle; and even then caught hold of the horse . Sri Shatrugan repeatedly asked the boys not to hold the horse, but the boys did not yield . It resulted in the fight, in which the whole army was defeated and Shatrugan laid dead . Sri Ram was informed of the happening .

Sri Ram now sent Lakshman with the army, but instructed him not to kill the boys, but to arrest them and bring them to him . The same story was repeated, that army was defeated and Lakshman laid dead . Ram was informed of the happening . Ram now dispatch his brother Bharat with sizeable army . He also sent Hanuman, Sagriv and other warriors with Bharat . Bharat very lovingly asked the boys not to fight, but to accompany him to Sri Ram, who would give them new clothes and other things . But the boys did not agree . Fought the battle, vanquished the army and killed all generals . Ram was informed of the incident .

Now Sri Ram with the remainder of the army came to the battlefield . The boys annihilated the whole of the army, and asked Sri Ram to come forward and fight with them . Sri Ram recognized that the boys had unlimited potential . When Sri Ram saw the boys, and when they resembled in all respects with himself, he smiling asked - "Nirxh Bal, Nij Roop, Prabh Bain keeye Muskaey - "Kavan Bal Tat Tumara, Kavan Tumari Mai?" The boys replied - "Mithla Pur Raja, Janak Subhaja, Tis Sis Seeta, Ati shubh Geeta, Tai Ban Aaye, Tin Ham jaey . Hai Dono Bhaie - Sune Raghuraei" They replied, that they were the sons of Seeta Ji, who was the daughter of Raja Janak of Mithlapur . Sri Ram felt that these were his own sons . He resisted the disclosure of the relationship . There was fighting, and "RAGHBAR JHOOJHAI . Sri Ram was killed .

The boys took the horse and the dead body of Sri Ram and brought to the place where Seeta Ji was living . ON SEEING THE DEAD BODY OF HER HUSBAND LORD, she wept bitterly and cried out - "POOT, BIDWA MOHE KEENO" O My Sons, you have made me a widow . Go and bring wood so that I immolate with my Lord . On hearing this, Muni Raj BALMEEK wept bitterly - "Ein Balan Hamrai Sukh Khoey" . (These children have robbed our peace of mind .) In the meantime there was a VOICE heard from ABOVE - "Seeta teh kia bhaei Eiani" . Seeta Ji heard the Divine Voice, took hold of a cup of water, and thus uttered - " O Lord, if I in my life have never in my actions, desires and thought of no other Man except Sri Ram, then they all including Sri Ram should be brought back to life . All the dead were brought back to life, and they all fell devotionally at the feet of Mata Seeta Ji, and unequivocally pronounced as SATI *(PUREST OF THE PURE) . THIS APPEARS TO BE THE PURPORT OF SENDING HER TO EXILE .

Sri Ram hugged Seeta Ji and both with the two sons came to AJUDHIYA, where Sri Ram Ji ruled . This Part of the story is given in biographical sketch of Sri Ram, as part of 24 Avatars by Sri Guru Gobind Singh Ji .

** About the Purity of Character of Mata Seeta ji, it may be added here the following event from the Life of Sri Ram Chander Ji –

Before making invasion of Sri Lanka , Sri Ram Ji, sent Hanuman to Sri Lanka for obtaining the Intelligence Report . On Hanuman's return Sri Ram Ji asked Hanuman as under –

Sri Ram – Ah O Hanu, kich sudh hai Sia ki chit mahe . (O Hanuman, have you brought any information about Seeta Ji?)

Hanuman – Hai Prabhu . Basai Lunk, Kalunk bina, teh Ravan bagh ki chaei . (Yes, my Lord . She resides in Sri Lanka , without any blemish, in the garden of Demon Ravan , under a tree) .

Sri Ram – Jeewat hai? (Is she alive?)

Hanuman – Kehbai ko Nath . (O Lord, just to say so)

Sri Ram – Kion na mari ham tai bisraei . (Why did she not die, when she got separated from me?) .

Hanuman – Pran basai Prabh Pankaj meh, jum avat hai, par pavat nahi . (Her Breath of life ever abides at the holy feet of her Husband Lord, when the Angels of Death come, they do not find in her) .

PART II

How Baidi and Sodhi Clans from this Raghubans Dynasty emerged, follows.

We are to study the invaluable revelations made by Sri Guru Gobind Singh Ji in Bichitar Natak, Chapters 2 -4, regarding origin of the Baidi and Sodhi Clans, from Raghubans (The Illustrious Raghu Dynasty) . Hindu records also show that CLANS Trehan and Bhalla, were the descendents of Princes Lakshman and Bharat respectively . Therefore all the Ten Gurus belonged to RAGHUBANS or Raghu Dynasty . Raghu, as already stated, was a great warrior and highly learned King . His descendents began to belong to the Raghu Dynasty, as Raghubansi . His son was King Aj, equally great learned king, and his son was Raja Dasrath, the great Archer and learned king . The details about him have already been given above .

The ancestors of all the Ten Gurus were Kashtriyas of the Solar Dynasty, known after the name of Great scholar King Raghu, who were the rulers of North western part of India . A section of this Dynasty became the great scholars of religion and became the exponents of the Vedas . From this scholarly traditions, which were maintained in this Clan, they became to be known as Baidies . It was from this Clan, Guru Nanak was born in April 1469 CE in the house of Baba Kalyan Rai Baidi, the Revenue Accountant of the fief of Rai Bhoey at Talwandi .

No one can reach the depth of the mystery and wisdom of the All Wise Infinite Creator . The Creator Lord caused the birth of Great Saint Bhagat Prehlad in the house of Demon king Harnakash; great saints like Bhagat Sri Kabir, Bhagat Sri Nam Dev, Bhagat Sri Ravidas in Sudra Hindu families; and Sikh Gurus in the renowned families of Baidies, Trehin, Bhalla and Sodhis of Great Raghubans (Dynasty of Great Raghu) . Hereunder is the story of the origin of the said Clans of Baidies and Sodhis from the original Raghubans, as given by Sri Guru Gobind Singh Ji in Bichitar Natak, chapters 2-5 . However, it may be clarified that whatever the parentage or ancestry of the Bhagats or the revered Sikh Gurus, their respective Personality is adjudged from whatever they believed in, stood for and preached . The Gurus did belong to the most distinguished administrators, warriors and the learned ancestors, NOT ordinary persons of no achievements .

For the correct appreciation of Sri Guru Gobind Singh Ji's unique revelations, it is felt necessary to first read Chapter 14 of Bichitar Natak . This chapter precedes the Guru's Immortal Superb Composition, Chandi Chritar, Utki Bilas . It begins with a Chaupai - the Ever Existent Lord liberated

all the Saints, while all the malevolent persons were done to death by undergoing sufferings . O Lord, Your doings are Wondrous, whereby You have saved Your devotees from all the troubles . (1)

You have saved the Saints from all the troubles, while all the trouble makers have been crushed just as the tiny thorns are crushed . Considering me as Your servant, You have helped me and saved me by Your Grace . (2)

Whatever spectacles I have witnessed , I narrate them . You, O Lord, if You shower Your Grace upon me and enable me, this servant will narrate them . (3)

As and when whatever I have seen various things, I desire to narrate them whatever I have witnessed in my previous existences, I will with Your Grace narrate them all . (4)

The Ever Existent Lord (Sarab Kaal) is my Father and the same Master of all the Times is my Mother . The Enlightened Mind is my Guru and mental tendencies , which have made me good deeds are my Mother . (5)

When the Enlightened Mind became full of thoughtfulness only then it became my Teacher (Guru) and told everything to me in clear form . Whatever events I have witnessed in my previous lives , now I wish to narrate them . (6)

When the Ever Existent Lord out of His Compassion showed Grace upon me, all these previous births were recollected by me . (7)

I could get so much wisdom, by His Grace only . The Ever Existent Lord became kind to me and all in the times becoming Protector like All Steel; He defended us all . (8)

I have the Protection of the Supreme Lord in all the times . O Almighty, All Steel (All Powerful and Compassionate to the humble) You alone are my Protector in all the times . Having realized Your Grace on me, I have become Fearless, assuming myself to be the leader of the people, I at times feel pride in this . (9)

As and when the previous births of mine came to my memory, I have described them in the Granth . As I have seen in the Satyuga, I have related the tale of the goddess . (10)

Earlier also the stories of Chandi have been told and the descriptions from top to bottom have been made . Putting aside the stories told previously, now again I desire to praise the Lord . (11)

The purpose of giving Chapter 14 of Bichitar Natak here is three fold . (1) To prove the authenticity of Sri Bichitar Natak, where the previous births of Sri Guru Nanak Dev Ji and Sri Guru Ram Das Ji have been given, and also the origin of Baidi and Sodhi Clans . This clearly shows that Sri Guru Gobind Singh Ji was the author of the Wondrous description of the Myth of creation (to be dealt with separately) . (2) The Guru was the author of all the three versions of Chandi Chritras . (3) The Guru praised all along God Alone, none else, saying in the end - "Putting aside the stories told previously, now again I desire to praise the Lord . " (11)

ORIGIN OF BAIDI AND SODHI CLANS

As already described in Part I, Mata Seeta Ji became the mother of two sons, who were named Luv and Kush . After proving her unique PURITY OF CHARACTER, while in exile in the jungle, the people of Ajudhiya bowed at the feet of Seeta Ji . Sri Ram Chander Ji brought Seeta Ji with two sons, Luv and Kush, back to Ajudhia . After Sri Ram, both Luv and Kush became kings and ruled for a long time . Two cities were raised in Punjab, (1) Lahore by Luv, and Kasur by Kush . The respective sons of Luv and Kush also became the rulers, and so did their grand children . It is mentioned that Kush 's decendent, Kalket and Luv's decendent Kalrai had innumerable sons . Kalket possessed peerless strength, and expelled Kalrai from the city of Lahore . Kalrai fled to the country of Sanaudh, located south of Delhi, where he married the king's daughter . The son born in his house of that marriage was named Sodhi Rai . The Sodhi Clan began from that time . The sons and grandsons sprung from Sodhi Rai, all began to be called SODHIS . They became very distinguished among men and their wealth increased day by day . They exercised the independent sway and conquered the kings of many countries . They

spread religion every where, and caused the umbrellas to wave over their heads . Sodhi Rai, who had become the king, had two sons; named Jagat Rai and Prithvi Rai . Appointing Prithvi Rai as Raja, Sodhi Rai took his elder son Jagat Rai and made invasion of Lahore . They remembered the old enmity and wished to avenge themselves by retaking Lahore . They retook Lahore after a bloody battle . The surviving members of the Kush descendents fled to Kanshi (Varanasi) . There they expounded the Vedas and became the readers of Vedas . Those of the expelled descendents of Kush , who used to read Vedas, began to be called Baidis . They carefully attended to the religious duties . Their fame reached their cousin brothers, the Sodhis, the rulers of Lahore .

The Sodhi King of Lahore (who became Guru Ram Das) was an extremely Compassionate person . He sent his ambassador with a conciliatory letter for Baidis cousin brothers, to forget the old enmity that prevailed amidst them . The royal ambassador explained the contents of the message of the king to all Baidis . On this all the Baidis proceeded toward Lahore to meet with the King . On arrival they all made respectful obeisance to the King . The King caused Baidis to recite Vedas . While all his brothers were seated near him in the assembly, they recited the Vedas one after the other Veda, making gesticulations with their hands . The King was pleased and on hearing the Scriptures developed the deep love for the Creator Lord . Consequently the King was so moved that he gave all his possessions to the Baidis . He elected to live in a forest in the garb of a Rishi to spend his life in meditating on the Name of the Creator Lord . The people tried to restrain him, but he dismissed all regrets, and totally absorbed himself in God's love .

The Baidi Chief was pleased on obtaining the kingdom and in the joy of his heart blessed the Sodhi King, saying, "When I will again come in the Kali Age under the name of Nanak, I will make you worthy of worship in the world, and you shall attain the highest dignity . You heard three Vedas from us, and on hearing the fourth Veda you have given your kingdom . When I as Nanak assume three births (Nanak, Angad and Amar Das), in my fourth birth, I shall make you the Guru . "

Baidis were pleased on getting the kingdom . Afterwards again quarrels increased amongst the Baidis, which no one could adjust . It was the will of God that the sovereignty should pass from the Baidis Only 20 villages remained in possession of the Baidis, where they began to till the land . A long time passed this way, when the epoch for the birth of Nanak arrived . Nanak Rai born in the line of these Baidis, conferred happiness on all his disciples and assisted them in this world and the next . He established a religion in the Kali Age and showed the way unto all holy men . Sin never touches those, who follow in his footsteps . God removes all sufferings and sins from those who embrace the Path shown by Nanak . Pain and hunger will never annoy and they never fall into death's noose . .

The Baidi Chief of the olden times was Sri Guru Nanak Dev Ji, and the Sodhi Raja of Lahore was Sri Guru Ram Das Ji .

The Baidi Chief at that time told the Sodhi Raja of Lahore , "Triti Baid sunat Tum kia . Chatur Baid sune bhoo ko deea . Teen Janam,Hamhoo jub dhar hai . Chouthai Janam Guru Tohe kar hai . (9) Chapter 4, Sri Bichitar Natak .

Ut Raja kanune sidhaiyo . Ait Ein Raj karat sukh payo . Kaha lagai kar katha sunao . Granth badhan tai adhik daraon . (10)

When the appropriate time reached, then - "Tin Baidian ki Kul bikhai pargatai Nanak Rai . Sub Sikhian ko sukh daey jeh teh hoey sahay (4) Chapter 5 . "Nanak Angad ko bup dhara . Dharam parchur eih jug mein kara . Amar Das pun Naam kahaio . Jun deepak tai deep jagaio . (7) JAB BAR DAN SAMAI VOH AAVA . RAM DAS TUB GURU KAHAVA . TEH BAR DAN PURATAN DIA . AMAR DAS SUR PUR MUG LEEA . (8)

IN SRI ADI GRANTH JI, p 1401 - BHATTS IN PRAISE OF GURU RAM DAS JI STATE

" Raghubans Tilak Sunder Dasrath Ghar . Mune Bachat Ta ki Sarnung . "

Translation - Tilak means highest or Shromni .

O Guru Ram Das, in Raghubans and Raja Dasrath's house, you are the highest and most beautiful one, The sages look for your refuge .

IN VAR 1 OF BHAI GURDAS BHALLA JI (PAURI 47)

"Dichai poorab daivna, jis di vast tisai ghar aavai . Baitha Sodhi Patshah Ramdas Satguru kahavai .

Pooran Tal khataiya Amritsar vich JOT JAGAVAI . Ulta Khail Khasam da . Ulti Gung Smund smavai .

DITA LAEIYE AAPNA, ANDITA KICH HATH NA AAVAI .

Translation - ONE HAS TO REPAY WHAT HE OWED IN HIS PREVIOUS LIFE, AND BELONGS TO ONE HE GETS IT .

SRI GURU RAM DAS, THE SODHI EMPEROR (OF PREVIOUS LIFE) IS SEATED AT THE GURU SEAT AND IS CALLED SATGURU . HE GOT DUG THE HOLY TANK IN AMRITSAR , WHERE THE DIVINE LIGHT IN HIM IS IN FULL EFFLUGENCE . WONDROUS IS THE PLAY OF THE LORD GOD, THAT HE MAKES RIVER GANGA FLOW IN OPPOSITE DIRECTION TO MERGE IN THE OCEAN . WHAT ONE GIVES, SO DOES HE GET . THOSE WHO HAVE NO GIVING CAPACITY, THEY RECEIVE NOTHING . (VISUALISE THE SUPERB GIVING CAPACITY OF GURU RAM DAS JI IN HIS PREVIOUS LIFE - HE INSTANTLY GAVE AWAY HIS EMPIRE TO BAIDI CHIEF IN THEIR PREVIOUS LIFE . AN EXCELLENT ANALYSIS GIVEN BY BHAI GURDAS JI)

EARLY LIFE OF SRI GURU RAM DAS JI

Jetha Ji, who later became Guru Ram Das, the 4th Guru, to succeed Sri Guru Amar Das, was born at Lahore, Chooni Mandi in 1534 CE Jeetha Ji's mother died soon after his birth . ; and was raised by his father, Thakur Har Das Sodhi . He was the only son of his parents . It so happened that Thakur Har Das also died, when Jetha Ji was merely a child of 7 years . At that time no one came forward to take care of the orphaned child . Jetha Ji's maternal mother was also a resident of village Baserke, in Amritsar district, where Baba Amar Das Ji also used to live . (At that time the city of Amritsar was not in existence .) The maternal grandmother of Jetha Ji, on hearing the demise of her son-in-law, Thakur Har Das Ji, went to Lahore on this sad occasion to express her sympathies to the relations of her son-in-law . On seeing that no one was ready to take care of her orphaned grandson, she took hold of the child and brought him with her to Baserke village to live with her . On hearing the sad news of the demise of the son-in-law of the old lady, the residents of Baserke village , came to the old lady's house for expressing their sympathies . Baba Amar Das also came to the old lady's house for expressing his sympathies . Baba Amar Das by that time had not met Sri Guru Anagad Dev Ji . Baba Amar Das expressed his sympathies to the old lady, and also saw Jetha Ji at that time . Baba Amar Das Ji was exceptionally very much attracted toward Jetha Ji, apart from having been moved by the situation the child had been put, observed extraordinary signs of his brilliance and greatness . From that time onward Baba Amar Das Ji treated him as one of his own children, and took complete care of him . It was then year 1541 C . E . , and in the same year Baba Amar Das Ji went to Khadur to meet with Guru Angad Ji . Baba Amar Das then decided to live at Khadur and to render all possible service in the running of the Sikh Missionary Center there . Jetha Ji and his maternal grandmother were not economically well off . Jetha Ji during his tender age began selling boiled grams and other things as a hawker, to earn for livelihood . Baba Amar Das Ji would occasionally come to visit his native place Baserke to meet with his family members, and he

would make it a point to spend some time with Jetha Ji, fondle him as a father and looked after his welfare . When the town of Goindwal was raised under the instruction of Guru Angad Dev during 1546 CE, then Baba Amar Das brought all the family members, including Jetha Ji and his grandmother, to Goindwal to settle there . Jetha Ji was then 12 years of age . At Goindwal too, Jetha Ji worked as a hawker to sell the boiled grams and other food articles to earn the livelihood . Baba Amar Das, who during the day time would go to Khadur to meet Guru Angad and work for the Sikh Mission there, also could meet with Jetha Ji frequently at Goindwal . Jetha Ji would also visit Khadur to pay his obeisance to Sri Guru Angad Dev Ji, Thus Jetha Ji spent his childhood and his adolescent life under the tutelage of Baba Amar Das Ji and Guru Angad Dev Ji . In the year 1552 CE, Baba Amar Das Ji succeeded as the 3rd Guru, and established Goindwal as the Sikh Missionary Center , under the instruction of Sri Guru Angad Dev Ji. By this time Bibi Bhani, the younger daughter of Sri Guru Amr Das Ji had grown to the marriageable age. The Guru thought Jetha Ji would be an ideal match for his daughter. From the worldly point of view Jetha Ji was an orphaned child and had no economic status; while Guru valued the brilliance and his moral character. During 1553, when Jetha Ji was 19 years old, his marriage with Mata Bhani Ji was solemnized .

JETHA JI, as RAM DAS, SUCCEEDED AS FOURTH GURU TO GURU AMAR DAS JI IN AUGUST 1574 . SRI GURU RAM DAS JI WAS FOLLOWED BY SIX MORE GURUS, WHO WERE ALL HIS DESCENDENTS. THUS FROM 4th TO 10th GURU, THEY WERE ALL SODHI IN THE LINEAGE OF SRI GURU RAM DAS JI .

IMPORTANT TO NOTE

The reason why the Guruship remained confined to the descendents of Guru Ram Das Ji, was that as this was the first occasion when the Guru in office could select his successor from his family members, who was born and brought up in total superb Sikh environment, and no specific training was required to be imparted for the purpose, as the first three Gurus had to do in choosing their successors .

IN VIEW OF FACTS AS STATED ABOVE IN SRI BICHITAR NATAK, SRI ADI GRANTH JI AND IN VAR 1, PAURI 47 OF BHAI GURDAS BHALLA JI, WHO DARES TO CHALLENGE THESE FACTS IN THE DIVINE SCRIPTURES IN NO UNCERTAIN WORDS .

DALIP SINGH

From: Gurtej Singh / Harshinder Singh / Kulbir Singh

Dated: 27 Sept. 2006

Dear All,

We have waded through the bulky email above. Half of it pertains to Ramavtar and the rest to the 'bachittarnatak'. We choose not to react to the latter part as there are at least half a dozen books on the subject and there would be no sense in repeating all the arguments already presented.

To the first part we will react. It is nothing new and within Hindudom all about it is well known. Those who have read Dr. Ambedkar's "Riddles of Ram & Krishan" and the "Sarita" (Hindi) series, later published in the form of books will find some repetition in our reply. We intend to point out salient arguments because they will knock the foundation, out of the 'bachittarnatak' which is a 'drama' written by someone to cause the amalgamation of Sikhi into the Hindu fold and is adopted by the uninformed like Dalip Singh to be the writing of Guru Gobind Singh. He uses a very provocative title in introduction: "If you dare challenge these facts – Dalip Singh."

We offer below parawise comments on the first 5 pages of Dalip Singh's email.

Let us begin by analyzing Dalip Singh's facts:

"Ancestry of Sikh Gurus" is factually wrong title as Guru Angad and Guru Amardas were neither Sodhis nor Bedis. This statement of Dalip Singh is factually wrong.

Para 1

Ramayan tale has many facets and all experts agree that it is an imaginary account of a mythical figure. Some place the Ramayan in the land between the Tigris and Euphrates . They say it was brought to India by the conquering Aryans. All locations about Ayodhia, Balmikis ashram and Saryu river are therefore later adoptions existing only in the mind of believers like Dalip Singh. Ramayan is not factual but a fictitious account – except for Dalip Singh. No demons exist and have never existed. Buro nhIN sBb Blo hI hO ry!

Para 2

In the second paragraph Dalip Singh shows gods as dependant upon man. God of Sikhi is all powerful, dependant upon none. This belief of Dalip Singh is opposed to the fundamental stance of Guru Granth Sahib.

The alternate Kakei story is that she thrust her arm in place of the wheel axle is also improbable.

The making of open-ended promises is the hub of many mythical tales. The king was not an administrator worth talking about if he made such promises. Even a hamburger cannot be bought on such kind of promises. Those who doubt may try to buy one.

Para 3

Deals with the tale of Sharvan Kumar. If it points to anything, it points to a highly irresponsible king who goes hunting alone in a mood full of wild animals and ends up killing a human being instead of a deer. Curses and their validity is just stuff and nonsense. God of Sikhi is ever 'Meharban' 'dyal purakh bakshand' and so are His devotees. They wish everyone well and none curses another. Curses are not sanctioned by God and hence have no effect.

As for Vishru being born as someone's son is utter falsehood. If he is God a part thereof, he never incarnates so muK jlau ijq khO Twkur jonI[There are no 'akashvanis' none were heard during the thousands of years of slavery. No Vishnu incarnated. Ram, "will ameliorate the entire world" promise was not fulfilled. Ram could not forgive or ameliorate even Shambhook who was merely practising religion and killed him with his own hands. He was also unjust to his wife of proven chastity. The 'akashvani, presumably some god's voice was the voice of a bigmouthed liar god.

Para 5

Was Sita a natural or adopted daughter of Raja Janak? According to a myth (with many Greek parallels) she was yielded by the earth. According to certain texts she was the sister of Ram. Which theory is correct? Original legends are all of Hindu origin and cannot be doubted.

Para 6

There are no demons and demon kings, there never have been any. God creates everyone after Himself and as far as a Sikhi is concerned, there are no inherently bad beings (demonic). Everything inheres in God *eh jog sache ki hai kothri sache ka vich vaas*.

What kind of a human being was Lachman who cut off a woman's nose for proposing to him. Interestingly by the 'dasam granth' says a 'man who does not cohabit with a woman that comes to him with that desire goes to hell' (*ਕਾਮਾਤੁਰ ਹੈ ਜੋ ਤ੍ਰਿਯਾ ਆਵਤ ਨਰ ਕੇ ਪਾਸ॥ ਮਹਾ ਨਰਕ ਸੇ ਡਾਰਿਯੈ ਦੈ ਜੋ ਜਾਨ ਨਿਰਾਸ॥*). Is any of the two positions attributable to the Guru's own writing? Clearly none. Ravana was a better gentleman and nearer to Guru's teachings when he did not molest Sita who was his captive neither did he cut off his nose.

Para 7

Ram killed Ravana with "an army of monkeys". Try telling that to a class five student and see whether he immediately calls up the lunatic asylum or not.

Since it was an "army of monkeys", Ravana could have at best killed a thousand monkeys. For that crime Ram destroyed the most gentlemanly king and made thousands of gentlewomen widows? Would Guru support such injustice? All said and done, Ravana had superior morals in comparison with no incarnation. Would Guru eulogise such an incarnation? How does Ravana deserve the epithet of "demon"?

Para 9

Ram tells Mandodri that it was 'dharam' which impelled him to kill Ravana was that not the most hypocritical statement since humankind started walking on two legs?

Para 10

As for Sita falling on Ram's feet, was she a spouse or a slave girl?

Everyone who enters fire is burnt without doubt. It is the 'dharma' of fire to burn. Will Dalip Singh who imagines himself to be purest of the pure, demonstrate his high moral status by entering fire and coming out alive? To the world this is cock and bull story until Dalip Singh enters fire to uphold its truth.

In Para 11 we see Ram abandoning his pregnant wife of proven chastity – proven by fire. How wise was that. A woman in Sikhi is "ardh sariri mokh dwari" to abandon such a person is the height of impropriety to say that least.

To locate her, a mythical being, who cannot be pinned down in time to a thousand years, precisely to Amritsar is the ultimate perfidy. One will have to be particularly dumb to believe that. It is another cock and bull story for which Guru's support is being sought by Dalip Singh.

Para 13

Kush is made with grass. If this is not a cock and bull story then what else is? Children are born to women. This man of straw is projected by Dalip Singh as an ancestor of our Gurus.

Para 14-15 is irrelevant. The phenomena described have many rational explanations. If the Guru worked miracles he would not have sat on the burning iron. He would have simply destroyed every Mughal in the land. Khalsa had to spill blood copiously for every inch of land no Narasimha appeared in thousands of years of slavery. Khalsa was the only Man-Lion in history. The rest is again a cock and bull story. We negate the entire Sikh history if we believe this.

Para 16 & 17

Incarnation is entertaining the ambition to become an overlord over a small part of north India . Ram abandoned his wife and forgot about her totally for years – an incarnation indeed! Two untrained young lads defeat four armies of the most powerful king on earth and also kill the incarnation himself. This is a cock cock and bull bull stuff which makes absolutely no sense. Dalip Singh says it was written by the warrior Guru who fought battle himself. Ram must have been a poor king and a poor general getting all his armies and himself killed.

Bharat was definitely a poor strategist if he hoped to lure warrior boys who had killed armies with temptation of new clothes.

Para 18

Ram came to know the boys were his sons and yet he led an army to kill them. How emotional ! It is another matter that he himself was killed – along with his army. People of Sind who surrendered to a 17 year old general with less than 200 soldiers and the Sena king of Bengal who capitulated to 18 Muslim soldiers of fortune must have been fed on such stories.

Para 19

This totally nonsensical tale is invented to serve Seeta's chastity requirement. Not a single Maratha not a single Rajput who opposed Ahmed Shah and Babur was brought back to life. Are we to assume that there was not a single chaste women amongst them for two thousand years? This is a cock (to the power of nine) and bull (to the power of nine) story. The 'akashvani' is of course stuff and nonsense unless there was a radio station near about.

Para 21

Just serves to illustrate what a fine person Ravana was. Ram killed such a high-minded person for a wife he would abandon and forget about. How strange!

By now we have exhausted all our cocks and bulls. A reader who has ample stock of them may analyse the rest of Dalip Singh's communication.

It is truly a 'remarkable brain' which believes all this account to be factual. We know every word of it to be untrue and will not even in our dreams attribute it to the successor of Nine Nanaks who was the most truthful person in the course may himself believe that cows speak, buffaloes fly and elephants ride the wanes. He should consider sparing the Guru and not attribute such stuff to him.

Gurtej Singh / Harshinder Singh / Kulbir Singh

Dated: 28 Spt. 2006

Dalip Singh <dalip-singh@earthlink.net> wrote:

Dear All,

GUR FATEH

Gurtej Singh appears to have totally lost his senses . When he in his article placed below , he stated, **“Here is an assessment of Dalip Singh's latest communication”** . Obviously, he meant the article

he was referring to was my article, placed below his article, which has no relevance to his criticism at all .

However, it appears that he was referring to my article on “Ancestry of the Sikh Gurus” issued on September 20, 2006, and made his criticism on certain things of his own assumptions in his hallucinations . I have strictly remained within the limits of the facts stated in the two Sikh Granths; I have not added anything from my own or from any Hindu Puranic sources .

Let us examine the veracity of his criticism .

Gurtej Singh states - Dalip Singh believes contrary to the teachings of Guru Granth that: Ram was an incarnation of Vishnu . I believe God does not incarnate . He believes puranic tales of women being yielded by earth and two untrained lads destroying king’s armies . I have seen in history whole armies of Hindus yielding to a handful of invaders in Somnath, in Sind, in Bengal, in South India . I do not believe in Dalip Singh’s fantasy for him Ram who killed an unarmed holy man Shamlohook, killed king Bali by fraud, abandoned his pregnant wife to the wild beast’s and did not care to see how she was doing until her sons were young lads, for Dalip Singh this Ram is a ‘maryada purshottam’ . For me the Guru who in ten forms prepared the people for revolution against slavery of many millennia is the ‘maryada purshottam’ and much more .

My Answer - Most of all this is Gurtej’s hallucinations of his own imagination . I have not stated anywhere what non-sense he wrote . What type of belief this Senseless Gurtej Singh has in the Sikh Gurus is well known to the world – calling the Divine Gurbani of Sri Dasam Granth as all “Non-sense” and “Pretender Book”, will not make you the believer; you may dupe here the people, but such clever cheats are suitably dealt with in God’s Court . – “Tis Sachai Darbar mein Pala Na Pakrai Koey .”

At page 1390, Adi Granth, it is taught, “In the Golden Age of Sat Yuga, O Lord, You were pleased to deceive Baal the king, in the form of a dwarf . In the Silver Age of Traytaa Yuga, O Lord, You were called Raam of the Raghu dynasty . In the Brass Age of Dwaapur Yuga, O Lord, You were Krishna; You killed Mur the demon and saved Kans . You blessed Ugrasain with a kingdom, and You blessed Your humble devotees with fearlessness . In the Iron Age, the Dark Age of Kali Yuga, You are known and accepted as Guru Nanak, Guru Angad and Guru Amar Das . The sovereign rule of the Great Guru is unchanging and permanent, according the Command of the Primal Lord God . 7 .”

In Gurbani the Gurus and the Bhagats have acknowledged the appearances of Avtars and Prophets, and all those were historical persons as were the Gurus . Those who deny the GURBANI, cannot call themselves as Sikhs . Earlier my comments were sent to Gurtej Singh’s such writings as under –

“SIKHISM, however, reveres God in all His forms – The Divine Jot in Gurus, Avtars and Prophets of East and West, in whom God’s Jot manifested . We are worshippers of One Formless God alone, not any persons, Avtars, Prophets or even Gurus . In whatever Form the Lord appears, only God is to be revered . Hence in both the Granths there is mention of these Avtars and Prophets . We are taught to take the Divine Virtues in whatever form God appeared . Anything which is contrary to the Divine standard, we are to ignore those traits . It is therefore life of Avtars in some details are given . At the end of life of each Avtar, in Dasam Granth specifically,

the Guru made it vividly clear that except God he does not recognize any one . At the end of Krishna Avtar, the Guru stated, “He would never worship Ganesha, Krishna , Vishnu or any other deity .” Also at various places the Guru stated, “there are billions of worms like Krishna and Rama, God created and destroyed .” It is sheer madness to describe Sri Dasam Granth as Hindu Granth . Can any Hindu granth make such bold assertions? Chandi or Durga is a mythical story, depicting the Divine Jot, which fights all the instinctual forces and other inimical forces, and keep us united with God . The Divine Primal Force has ben given mythical names, and the instinctual forces in us they too are given mythical names of demons . There is the description of fight between the two opposing forces, and resultant elevation of our Real self, peace of mind and happiness .

Sri Ram Chander Ji was a historical Avtar of Treta Yuga (Silver Age), born in Ayudhia . His Divine Status has been recognized in both the Granths, and also of Sri Balmeek Ji, who wrote Ramayana . In the Bani of Adi Granth, frequent references are made of Rama Avtar and Balmeek . Denial of these historical persons, is the denial of Adi Granth! In Sri Dasam Granth Rama Avtar is the translation of Balmeek’s Ramayana, which states that Sri Rama was blessed with Two Sons, LUV and Kush , a historical truth, which only fools dare deny . The First Four Gurus were from Hindu families, 5th to 10th Gurus were the descendents of 4th Guru . Guru Nanak Dev Ji was of BAIDI Clan, the descendents of Prince KUSH , while Guru Ram Das Ji was of SODHI Clan, the descendents of Prince LUV . Guru Gobind Singh Ji took pains to describe from the recollection of his previous births this ancient pre-historic events, how bifurcations from Raghubans to Baidi Clan and Sodhi clan took place . These crititics are the severest enemies of Sikhism, they want total destruction of Sri Dasam Granth, and with it KHALSAISM, the PAHUL TAKING CEREMONY, the AMRIT for this ceremony is prepared by reciting total of Five Banis, out of these, Three Banis are of Dasam Granth Ji . With the destruction of Dasam Granth they want destruction of Sikh Identity, and with its destruction, 0000 total SIKHISM . THIS IS THE HIDDEN AIM OF THE HINDU BRAHMINS, WHOSE VIRULENT TOOLS THEY ARE .

This aspect has already been dealt with in more details in the article Ancestry of Sikh Gurus . Gurtej Singh states - For Dalip Singh Seeta entered the fire to prove her chastity and came out unscathed . She also because of here chastity, had the power to bring whole dead armies back to life . I have absolutely no doubt Sita is portrayed as a chaste woman to in a novel by Balmiki, Tulsidas and others, but demy that any chaste person can bring whole armies to life again . Dalip Singh believes that a bundle of grass is enough beget a son . According to my information on the subject a person is born to a man and woman and is attributable to their ‘knowing’ each other in Biblical terms . In the last many thousands of years no woman brought back to life the thousands of Rajputs, Marathas and other killed by the Muslim, British, Afghan armies, is a proof of either there was not a single chaste woman among those who worshipped Sita as ‘Chaste’ or that a chaste woman has no such powers . I believe in the latter, Dalip Singh many have his pick . I believe Ramayan to be an imaginary epic tale, Dalip Singh believes it is history . Dalip Singh assigns imaginary and straw made ancestors to our Guru . I believe it just simply makes no sense . He would tie the Khalsa up with such ancestry – that is what Vishau Hindu Parishad has been preaching in the Punjab since long .

My Answer- As already stated I go to Guru Akal Purkh, as His child to learn, and believe what God’s Word in both the Granths teaches me, nothing less, and nothing of my own imagination . I have been taught to totall efface my Ego or self, to to become dust like . The Gurbani repeatedly teach us, “Har Jug Jug Bhagat opaya, Paj Rakhda Aaya . Harnakash Dusht Har Marya, Prehlad Dharaya . Ahankarian Nindka Pith Dey Namdev Mukh Laya.....” We have history of about 5,000

years . All the previous Avatars and Prophets are not fables, but actual historical happenings . The Miracles God worked during the life of Rama Avatar were real, as such miracles God too worked in the Gurus and the Bhagats lives . If Gurtej Singh does not believe in God's miraculous happenings stated in both the Granths, he is advised to leave Sikhism, and search for some other faith of his choice . When God created the millions of Universes, just by uttering A WORD – "Aik kovavai tai jug hoa .", for Him all these miracles are nothing .

This writer re-iterates that Gurtej Singh does not believe in the Gurbani of Both the Sikh Granths; as a man of good conscience he should leave Sikhism, and seek his way elsewhere . PLEASE DO NOT ANY FURTHER SPOIL SIKH FAITH BY YOUR OWN SILLY BELIEFS . If God has blessed you with some reasonable interpretation of the Sikh Scriptures, which you consider will more appropriately translate such writings of the Gurus and Bhagats, then come forward and explain it for the benefit of all . Your total negative attitude is totally destructive of the very existence of the Scriptures, and NO SIKH WORTH THE SALT WILL ACCEPT YOUR VULGARITIES AND INSANITIES .

DALIP SINGH

From: "Gurmat Study Circle" gurmat_studycircle@yahoo.com

To: dalip-singh@earthlink.net

Dated: 28 Sept. 2006

Waheguru ji ka khalsa Waheguru ji ki fateh

ikaa banee ik gur iko sabad veechaar. (646 Sri Guru Granth Sahib Ji)

There is One Bani; there is One Guru; there is one Shabad to contemplate.

Dear Dalip Singh Ji...(Singh ????)

After reading this mail, We don't know how to express our thoughts, since these words can't be from Sikh personal and that too such a person who portrait himself as a true Sikh of Guru. We had left with no doubts that you are reading Dasam Granth that too with all your conscious thoughts, since your email itself reflects this, what might you be reading ...as a good advise kindly devote your time in reading and understanding Shabad Guru Sri Guru Granth Sahib Ji, instead of wasting time on such books which are filled with manipulation and conveying wrong messages and image of Dashmesh Pitha Guru Gobind Singh Ji.

Aagi-aa bha-ee akaal kee, tabee chalaayo panth Sabh sikhian ko hukam hai, guroo maanee-o granth Guroo granth jee maani-o, pragat guraan(n) kee dayh Jo prabh ko milbo chhai, khoj shabad mai(n) layh

Guru Gobind Singh Ji himself had asked us to obey Guru Granth Sahib Ji as our Guru, than why you are in doubts, if you had read Shabad Guru with all your senses, your reflection would me more respectable and not what you are now....

By reading your email it seems that you are well frustrated with your life, if so, we would humbly request to see sanctuary of Sri Guru Granth Sahib Ji, see how great would be your life with all his blessings....just move one step forward towards Guru...see the change in your life....

sarnee paavan naam Dhi-aavan sahj samaavan sang. (680 Sri Guru Granth Sahib Ji)

Those who seek His Sanctuary, and meditate on the Naam, the Name of the Lord, are blended with the Lord in celestial peace.

And above all, dnt try to fool peoples by such emails and articles, since all are well intellectual to understand who is supporting braham vaddh and who is supporting Shabad Guru Sri Guru Granth Sahib Ji.

Saan maan yog Vir Gurtej Singh Ji and Gaini Jarnail Singh Ji Arshi, please dnt mind with words of such persons and do carry on the panthic seva by spreading the fragrance of Shabad Guru, since there are peoples like Dalip Ji, who are yet to understand the real essence of Divine Shabad, these kind of peoples don't want to apply there own brains and just by reading few books they seems they are scholar enough and NO one can change unless and until they themselves try to do so not by mere reading but by understanding Divine shabad of Sri Guru Granth Sahib Ji..so they can be call as Dalip Singh Ji

satgur no sabh ko vaykh-daa jaytaa jagat sansaar. dithai mukat na hova-ee jichar sabad na karay veechaar.

(594 Sri Guru Granth Sahib Ji)

All the living beings of the world behold the True Guru. One is not liberated by merely seeing Him, unless one contemplates the Word of His Shabad.

With all and great respect to all Panth well wishers who are comitted for Panths Upliftment.....

Panth Di Chardhikala

Sewadars

India.